

స ర స్వ తి బు క్ డి పో. బె జ వా డ.

ప్రే జ్ నా ట క ము లు

ఒక్కొక్కటి ధర	రు. అ.	ఒక్కొక్కటి ధర	రు. అ.
శ్రీకృష్ణ తులారాభారం, ము.సు. 1-8		పాండవ విజయము తి. వెం. 1-12	
భక్తమార్కండేయ, డిటో 1-0		సతీ నక్కబాయి సో. రా. 1-8	
కచదేవయ్యాని డిటో 1-0		సతీ అనసూయ డిటో 1-4	
సత్యహరిశ్చంద్రీయం బ. ల. 1-8		గంగావతరణము డిటో 1-8	
బుద్ధిమతీ విలాసం, (శ్రీయాళ) 1-4		భీష్మబ్రహ్మచారి డిటో 1-4	
సాత్రాజిత్తీయము బ. ల. 1-0		దాన వీరకర్ణ డిటో 1-8	
ఉత్తరరాఘవము డిటో 1-4		మహాభక్తవిజయము డిటో 1-2	
రామదాసు ధ. గో. 1-8		భోజకాళిదాసు డిటో 1-4	
రామకవీర్ డిటో 1-4		కాలకేసనము డిటో 1-4	
సుభద్రార్జునీయము డిటో 1-4		రాధాకృష్ణ పా. ల. 0-12	
సావిత్రి శ్రీ. స. 1-8		పానుకాపట్టాభిషేకము డిటో 1-12	
కనక్తారా చం. కే. 1-4		చిప్పినారాయణ డిటో 1-8	
బలిబంధనము డిటో 1-2		కోకిల డిటో 1-8	
శివలీల ము. వేం. 1-0		ముద్రిక డిటో 1-0	
తులసిదేవి (సతీతులసి) 1-4		సరస్వతి డిటో 1-4	
ద్రౌపదీనస్తాపహరణం మ. అ. 1-8		వీరమతి డిటో 1-4	
కృష్ణలీల (కొత్తపాటు) డిటో 1-0		పూర్ణిమ డిటో 1-4	
వీరాభిమన్య డి. స. 1-0		గయోపాఖ్యానం చి. ల. 1-0	
పాపాణి (అహల్య) డిటో 0-12		ప్రసన్నయాదవము డిటో 0-12	
కృష్ణలీల బళ్ళారి కె. సు. 1-4		పారిజాతాపహరణం డిటో 0-12	
లవకుశ డిటో 1-4		తిలోత్తమ డిటో 0-12	
సంపూర్ణ మహాభారతము డిటో 1-4		సోరావ్ రుస్తుం టి. హ. 1-0	
ప్రౌఢ కృష్ణలీల డిటో 1-4		భక్తత్యాగరాజు దే. చి. 0-12	
భక్తకుచేల డిటో 1-4		రుక్మాంగద బే. భ. 1-0	
పాండవోద్యోగము తి. వెం. 1-12		శ్రీరామాంజనేయం సి. చి. 1-0	

ఓం!

బ్రహ్మగృహాహితే నలస్యే.

విడాకులా?

(DIVORCE?)

(సాంఘిక నాటకము)

గ్రంథకర్త:

గుళ్లపల్లి నారాయణమూర్తిగారు L. M. & S.

ప్రకాశకులు:

శ్రీ కురుకూరి సుబ్బారావు అండ్ సన్

ప్రొ. ప్రయిటర్స్:

నరస్యతీ బుక్ డిపో, బెజవాడ.

రెండవకూర్పు 500 పేజులు

కాపీరైటు }
రిజిస్టర్డ్
బుడ్డ

1944

వెల రు. 1-8-0

అంకితం

నా నాటకాలు జయప్రదంగా ప్రదర్శించి ప్రచారానికి
తోడ్పడిన అనకాపల్లి అమెచ్యూర్ నటనుండలి సభ్యులకు.

హెచ్చరిక

ఈ నాటకములోని ఏ భాగమునునూ రంగస్థలంమీద
గాని, రేడియోద్వారాగాని ప్రదర్శించడానికి ఇతరత్రా
ఉపయోగించడానికి ప్రకాశకుల లిఖితపూర్వకమయిన అను
మతి విధిగా పొందితీరాలి. అన్నిహక్కులు ప్రకాశకులవే.

ఇట్లు - ప్రకాశకులు,

కరుకూరి సుబ్బారావు అండ్ సన్, బెజవాడ.

—♦ ఈ నాటకములోని పాత్రలు ♦—

కామకాశ్రి :-
(విజయనగరంలో ఒక పురోహితుడు.)

మూర్యపూకాశం :-
(అతని మొదటిభార్య కొడుకు.)

సీతమ్మ :-
(కామకాశ్రి రెండవభార్య.)

రత్నం :-
(సీతమ్మ కూతురు.)

రామారావు :-
(పింఛను పుచ్చుకొన్న పిన్నిపాల్.)

కారద :-
(కామకాశ్రి మూర్తి.)

శంకరరావు :-
(కామకాశ్రి వియ్యంకుడు; ఛెయిర్మన్.)

నేయిగోపాలరావు :-
(అతని కొడుకు.)

వెంకటరావు :-
(జిల్లా మునసబు.)

పద్మనాథం :-
(ఛెయిర్మన్ తాలూకు మిల్లు మేనేజరు.)

నాకర్లు, పంటకుర్రవాడు, చిల్లరపాత్రులు.

కథాసమయం 1934 సంవత్సరం ఏప్రిల్, మే.

మ స వి.

1934 సంవత్సరంలో మద్రాసులో జరిగిన నాట్యకళా పరిషత్తులో ఉత్తమమయిన పోలుగు సాంఘికనాటకానికి వెయ్యిరూపదానానికి బహుమతి ఇస్తామనీ, మూడేసి ప్రశంసలు పంపవలసిందనీ, కొన్ని విషయపరమములు పెట్టి సాంఘికనాటకానికి ప్రోత్సహించి ప్రకటించారు. 47 గురు కష్టపడి నాటకాలు రచించి మూడేసి ప్రశంసలు వ్రాసింది పంపారు. తుదకు పరిషత్తువారు రెండేండ్లు పుస్తకాలు చెవనట్టించి, ఏ నాటకానికి బహుమతిపొందే అర్హత లేదని ప్రకటించి, ఆంధ్ర దేశంలో నాటకకర్త లేడని చాటారు. పరిషత్తుకు పోటీకి పంపినపుడు ఈనాటకం పేరు “భావనాన్యాయం” తరువాత దీనికి విజయలని పేరుమార్చి బెజవాడలో జరిగిన పరిషత్తులో ప్రదర్శింపజేశాను. బహుమతి ప్రకటించిన సంగత్యరము నాట్యకళాపరిషత్తు దధ్యక్షులయిన డాక్టరు శ్రీ గోవిందరాజుల వేంటక సుబ్బరావుగారు ఇతరమిత్రులు చాలా శ్లాఘనూ ఉపన్యాసాలిచ్చారు. నాటకం అంతేచాలు.

నాట్యకళాపరిషత్తువారు విల్లూరులో ఒక సభనకు సుహృద్భావంతో నాకోరిక మన్నించి తొలిపలుకు వ్రాసియిచ్చిన ఆచార్య డాక్టరు బుర్రా శేషగిరిరావు పంతులుగారికి, నవభిప్రాయాలిచ్చి ప్రోత్సహించిన, శ్రీ రాఘవాచారి, ఏ. యస్. పి. అయ్యర్, డాక్టర్ గోవిందరాజుల సుబ్బరావు, శివశంకరశాస్త్రి, వేలూరి శివరామ శాస్త్రిగారును జయపుర సంస్థానాధీశ్వరులు సాహిత్య సమాఖ్య శ్రీశ్రీశ్రీ విక్రమదేవనరమ బహద్దరువారికిని చాలా కృతజ్ఞుడను.

చివరి కొక్కమాట. ఆంధ్ర నాటకకళాపరిషత్తు జన్మించి పదకొండు సంవత్సరాలయి, మహామహులంతా అధ్యక్షులయినా ఆంధ్ర నాటకకళ ఒక్క అంగుళమయినా ముందుకు సాగలేదు. నాటకకళాభివృద్ధి ఇతరతా జరగకపోయినా, పరిషత్తువారు ప్రతిసంవత్సరము ఆరు కొత్తనాటకాలు నవీనపద్ధతులతో రచింపజేసి ప్రచురిస్తే ఆంధ్ర నాటక వాఙ్మయమైనా కొంత చిగురుస్తుంది.

అ స కా ప లి, }
30—11—44. }

ర చ య త .

ఓం !

బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

ఉ ప క్ర మ ణి క .

[విజయనగరంలో ఒకవీధి, ఖద్దరు దుస్తులూ మెడలో ఒకసంచి,
గాంధీటోపీ, మెడలో పూలహారాలతో ప్రకాశం కొందరు
కాంగ్రెసు భక్తులు పాడుకుంటూ ప్రవేశం.]

పాట

రఘుపతిరాఘవ రాజారామ్
పతితపావన సీతారామ్
సుందరమాధవ మేఘశ్యామ్
గంగాతులసీ సాలగ్రామ్
దానవమర్దన రాజారామ్
దశరథనందన సీతారామ్
నజ్జనరక్షక రాజారామ్
దుర్జనశిక్షక సీతారామ్.

(ఒకపౌరుడు ప్రవేశించి) ఏమిటి బాబూ ఈసంబరం ?

ఒక అనుచరుడు జవాబు—మన కామేశ్వరస్వామిగారి బృంద
మూర్త్యప్రకాశంగారు, ఇవాళే జయిలునుండి విడుదలయి వచ్చారు.
అందుకూ ఈ ఊరేగింపు.

(పాట పూర్తిఅయ్యేక వెళతారు)

ఓం.
బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

వి డా కు లా ?

మొదటి రంగము

[విజయనగరంలో కామశాస్త్రి ఇల్లు. సరుయం మధ్యాహ్నం మూడుగంటలు—కామశాస్త్రి, 50 సంవత్సరాల వయస్సు, శుద్ధ శ్రోత్రియవేషం, సన్యసి తయారుచేస్తూఉంటాడు. భార్య సీతమ్మ 30 సంవత్సరాల వయస్సు, సామాన్యసంసారివేషం, విస్తళ్లు కుడుతూ ఉంటుంది. కూతురు రత్నం 15 సంవత్సరాల వయస్సు, ఒక తెల్లటి గుడ్డరవిక పట్టుకొంటూఉంటుంది. పైపనులకి కావలసినసామగ్రిలన్నీ రంగనలంలో ఉంటాయి.]

రత్నం—నాన్నా! శుభమైన దారపుండేనా తెప్పించుమా, ఓ కానీ యిచ్చి.

కామ—భారే! హాడరు లేని బంగారోతూ! ఓ కానీయిచ్చి దారపుండ తేరా!

సీతమ్మ—అన్నిటికీ వెధికరణమే! దగ్గివాడు బేసడబ్బు లుచ్చు కుంటాడని నాడిచేత కుట్టించకానీయి, ఓ ధారపుండేనా కొనిపడేయక పోతే ఎలా అఫ్సోరస్తుంది?

కామ—పరితేప్పించడ మేమిటి నీ మొహం నా మొహమూను? మనకి నొకరూ నాకరూ సిద్ధంగా ఉన్నట్లు! ఆనక ముననబుగా రింటికి వెళ్ళాలి. ఎల్లుండి ఆమనశని తప్పినమని భూతగచేయడానికి, అలా వీధిలోకి వెళ్ళినప్పుడు నేనే కొనితేనాలి.

సీతమ్మ—దర్జీవాడిచేత కట్టించేస్తే ఎంతబాగుండును ! బేడ డబ్బులకి మొహంచూనున్నారాకాని. ఆ చింపులు తెలిక అలా దేవులాడుతూంది !

కామ—బేడడబ్బులంటే నీకు చనకగా కనబడుతున్నాయి ! నువ్వు చింపిపెట్టలేకపోయేవా? నీ రవికలన్నీ నువ్వే కట్టుకుంటావు గదా !

సీతమ్మ—నాదీ ఓ కుట్టే ! నా బతుకూ ఓ బతుకే ! ఇది అలాటి రవిక కాదు. అదేదో జంపరట ! ముసనబుగారి సిల్లలూ వాళ్ళూ తొడుక్కుంటున్నాను, చూడ లేదుటండీ ?

కామ—అఁ! నా కిదే పరీక్ష ! వాళ్ళలాటి రవికెలు తొడుక్కుంటున్నారో, ఏ చీరలు కట్టుకుంటున్నారో నా కిదాపని? ముసనబుగారింట్లో, కచేరీ వేళ మించిపోకుండా దేవతార్చన తెల్లార్చడంతో సరి నాపని.

రత్న—ఓ రంగుగుడ్డేనా తెచ్చిపడేశావుకాపూ ! వెధవనైనా గుడ్డ ! నా చింపులన్నీ తిప్పలు పోతున్నాయికూడాను. ఊళ్ళో ముప్పైత్తుకొనే ముండలాగుంటాను ఈ రవిక తొడుక్కుంటును.

కామ—వేగే అనుకోకుండా రలేను. నీ బతుకు తున కలాగే అయేలాగుంది. వెధన ! దుర్మార్గపు వెధన ! ఇంత కళ్లునెత్తికొస్తాయనుకోలేను. ఇది న్యాయానికి కాలంకాదే ! కాస్తోకూస్తో ఆ అమలాపురపు కొబ్బరికాయల వర్తకంలో సరిపాడిగనుకున్నాడుకదా ! భగవంతుడుకూడా వాడికే సాయం చెయ్యాలా ? అగ్నివై అయిదువేల హుపాయల లాట్రో వాడికే గావాలా చెప్పి ! పూటకి గతిలేకుండా ఉన్నాం గదా మసలాటి వాళ్ళకి గావాలా !

సీతమ్మ—మనకంత అదృష్టంకూడానా? పెట్టుబడి మీదయింది. ఫలం అతని దయింది.

రత్న—నాన్నా ! నువ్వు వేశావేమిటి లాటరీ?

కామ—అసలు వేసిందే నేను, ఆవేళ నాట్టింగిదగ్గరేఉన్నానే ! నీ వెళ్ళునతరువాత అల్లుణ్ణి—అల్లుడు ! అల్లుడు ! వీణిల్లునల్లు...

నాకు నోరు తిన్నగాతిరగదు—ఆ సార్వాస్థ్యుణ్ణి పండుక్కి— పిలవడానికి వెళ్ళానా! అవేవో గుర్రపువందేల లాటరీలట! నువ్వు వెయ్యి వోయి బావా అన్నాడు మీమాచగారు. దగిద్రం నెత్తిమీద తంతూంటే మరో బుద్ధి ఎలా పుడుతుంది?

సీతమ్మ—ఊరికే వెంచి చెప్పడానికేమీలేదే! ఈయనపేరు పెడితే రాదేమో అని, సిరిగలసేగుగదా అని మీమాచగారిపేరు పెట్టి వేశారే! అతగాడికి అరవై లక్షలో అరవైవేలో ఎంకో లాటరీ వచ్చిందే! కావలిస్తే నీ పదిరూపాయలూ నువ్వు షట్టుకుపో! ఈ డబ్బంతా నాదే అని అతగాడు ఎగేశాడే! బుర్రలుమార్చి బుర్రలు పెట్టిమనషని తెలిసుండి అలా చేసుకోవడ మేమీ?

రత్నం—ఇదంతా నాకు తెలియనే తెలియదు! నేను తాత గారింట ఉన్నప్పుడు జరిగింది కాబోలు! ఇంతకీ, అదృష్టముండాలిగాని నాన్న పేరు పెట్టి వేస్తేమాత్రం రాకపోతే ఏం జేస్తాం!

సీతమ్మ—అలాగని మీనాన్న ఊరుకొన్నారా? పెద్దతగువు పెట్టారు. సాక్ష్యాలూ సంపన్నాలూ పెట్టారు డబ్బులో సగమేనా ఇస్తేగాని వల్లకా దన్నారు. నువ్వెంతంటే నువ్వెంతవరకూ వచ్చింది. తుదకి నీ కాపరానికి నీళ్ళు పోయడానికి కారకు లయ్యేను.

కాను—వెధనమాటలు! నోటి కెంతోస్తే అంతాపేలకు! దీని కాపరానికి నీళ్ళు పోయడానికి నేనా కారకుణ్ణి? ఎక్కడో ఎనిమిదేళ్ళనాటిముచ్చ తీసుకొచ్చి దీనికి ముదేస్తా నేమిటి?

సీతమ్మ—ఇంకా అనుమాన మేమిటి? దీ సంతటికే మూల కారణం అదే!

కాను—ఏమిటీ మాటలూ? వాడు డబ్బాబ్బి కళ్ళు నెత్తికొచ్చి ఊర్ధ్వధృష్టే కాని అధోదృష్టిలేకండా మద మెక్కి మసులుతూ, నా కొడుక్కి మళ్ళా పెళ్లిచేస్తానని పదిమందిలోనూ పదేపదే చాటు తూంటే దీని కాపరానికి నేను నీళ్ళు పోశానని ఏమిస్తా నేమిటి?

సీతమ్మ... అతగాడు అలా అన్నాడేకాగట్టండి! పిల్లని కను కొన్న పాళ్ళూ పిల్లనిచ్చుకున్న పాళ్ళూ ఎలావుండాలి? మాపిల్ల నెలా

గయినా మీకడుపులో పెట్టుకొని భరిస్తేగాని ఎలాగని కాళ్లా వేళ్లా పడి బతిమాలుకోవాలిగానీ, నువ్వెంతంటే నువ్వంతని తగువులాడితే పనికొస్తుందా? కార్యవాదులం మనం గదా!

కామ—ఆ అభిజనుణ్ణి నేను కాళ్ళావేళ్ళాపడి బతిమాలుతానా? ఈనాటి సంబంధమా? తరితరాలనుగడి మాకు వాళ్ళనే సంబంధాలు విడిపోకండా కలిసొస్తున్నాయిగాదా! వాడదేమేనా ఆలోచించాడా? పెళ్ళిచేసుకుంటే చేసుకో. నా సిల్లకి నేను తిండిపట్టలేకపోతానా అనేశాను.

సీతమ్మ—ఆమాటకూడా అనేశారూ?

కామ—ఆ! మొన్న వెళ్ళినప్పుడు నలుగురు పెద్దమనుష్యులనీ పిలిపించి తగువుపెట్టి మొహంమీద పేడనీళ్ళు జల్లించానే.

సీతమ్మ...మీరు వెళ్ళడం మెప్పుడు? ఇది జరగడం మెప్పుడు? ఇంకా నే నేదో ఆశపడుతుంటే ఉట్టికి నాలుగుచేర్లూ తెంచేశారూ?

కామ—నీకు మందమతి! రామబ్రహ్మంగారి అబ్బాయికి పెళ్ళి చేయించడానికి యానాం వెళ్ళినపుడు ఆ నాలుగడుగులూ ఆ పూ రలా వెళ్ళానని చెప్పలేనూ?

సీతమ్మ—బాగానే ఉంది. ఇన్నేళ్లు వచ్చినా మీ కోబాధ్యత నాటలేదు. మీ కేంపోయింది? ఇంట్లో పడుండేదాన్ని నేను భరించాలి, ఓసమ్మా అంటే ఆసమ్మా అని నలుగు రమ్మలక్కలూ నోళ్ళు నొక్కేసుకోడాని కొచ్చింది.

కామ—ఒక్కమాటకి సమాధానం చెప్పు. ఇందులో తప్పెవరిది? మొదట చదువురా దన్నారు, తరవాత 'సంగీతం రా దన్నారు. పోనీకదా! నలుగురూ ఏమనుకొన్నారనేనని మొన్న మొన్న రజస్సులా అయేదాకా పెద్దాడబడికి పంపించామా? ముసనబు గారి పిల్లలతో బాటు అర్జునీ నేర్చుకుందా? ఇంకా ఎందుకు చెప్పు వాడికి తెగులు? ఇదంతా కారణంకాదు! డబ్బు వచ్చింది; పెద్ద వేషం వేస్తున్నాడు; మునిసిపల్ ఛైర్మన్మైనయాడు; కొడుకు బి. ఏ. చదువుతున్నాడు; ఇప్పుడు పెళ్ళిచేస్తే ఏపదివేలో కట్నం లాగొచ్చును.

లోపలి స్వయంపాకిమిది! అస లింకోనీ వూ చెల్లెలు చచ్చిపోవడ మొచ్చింది. లేకపోలేనా?

సీతమ్మ—నాగా చెప్పిన! అనికే నుంటే మేనరికపు కోడ లిని శతృకన్య పోయి! తొలిపాత్ర శ్రావణహంసానికి తీసుకువెళ్ళి నాలుగు పిల్లకాసులు పెట్టిందికాదు! మహాయల్లలు చచ్చి ఏ లోకాన్నుంగోళాని, నాకూ పెట్టించుమ్మా నలభై రూపాయల కొన్నాటచీర!

కామ—ఇంకో విపరీతంకూట పిన్నవా? మా చెల్లెలు చచ్చిపోబట్టే వాడికి డబ్బుచ్చిందట! నుననంబంధం తెగిపోబట్టే అత నికి అదృష్టశ్రీలు బయలుబడ్డాయట. అంచునేత దీన్ని శీసుకువెళ్ళితే ఆ అదృష్టంకూడా మోసిపోయిందేమో అని భయంకూడానట!

సీతమ్మ—నాళ్ళ శ్రావణకామ! నునంబంధం ఇవాళేవచ్చిందా? బంగారులాంటిది! దీని ముహూర్తాలో ఉన్నతల వాళ్ళల్లో ఎవరి ఉంది? ఎక్కడో సిగడోగి ఇన్వార్సం కలుసుకొచ్చిందికాని—

కామ... ఈ డబ్బుంతా పట్టి ఒక నిల్లు కొన్నాను. బట్టలనేత మిల్లు దివ్యభవనంలాగుంది. ఎలట్రీదీపాలు. దానిలోనుంచి తీగలు వేసి తనిగితికినూడా ఎలట్రీదీపాలు పెట్టి... నునం చూడకపోతామా ఏమిటి? ఈ అన్యాయప్రసాదాన్ని ఎన్నెప్పు నిలుస్తుందో!

సీతమ్మ—ఏమయితేనేమిటి? వాళ్ళ అశ్రువుల బాగానే ఉంది. చిన్నావిడ వాళ్ళని వరించింది. పెళ్ళానిడి మనల్ని వరించింది. బంగారంలాంటిది, పండువంటి కాపురం, ఇలా బుగ్గయిందా! పెట్టి పుట్టందే! ఎక్కడనుంచి వస్తుందమ్మా! చేసుకొన్న కర్మానుభవమో.

రత్నం—అన్నయ్యడం మీ ఇంతుమట్టుకు రాకపోను!

కామ—అ! రాకపోను! వాడుంటే ఊడపొడిచెస్తాడని!

రత్నం—అన్నయ్యవ్రంటి నుంచి మాటలతో నచ్చజెప్పనువాళ్ళకి.

కామ—అయితే నీడ్డదేళ్లకూడా నావల్ల పోయిందనే? నీవకూడా నామీదే ఊర్చోయి? నాలోనూద గిరి పడేది—నా కంఠంలో నీవునున్నంతకాలం నీనువల్ల నాకా శ్రమింపడ పడతాననుకోను.

సీతమ్మ—మీ పట్టుద లే చూశారుకాని పిల్లబాగు చూశారా?

కామ—ఏడిశావు పోదు! నాతో మరింక ఈ ప్రస్తావన లేకు.

రత్న—అన్నట్టు అమ్మా! అన్నయ్య ఇవాళే వస్తాడట!

సీతమ్మ... ఎవరు చెప్పారూ?

రత్న—నాకు తెలిసింది. నిన్ననే జయిలునుంచి విడుదల చేశారనీ. ఇవాళ ఈ ఊరు వస్తాడనీ!

సీతమ్మ—అతను వచ్చేదాకా అగనేఆగేరా? తగుదునమ్మా అని వెళ్ళి కార్యం సాధించడం పోయింది సరేకదా; తుదముట్టా తెంచుకు మరీ వచ్చారమ్మ! ఇదేం మనిషోకాని-

కామ—ఏమిటే నీవెరి? ప్రకాశిగాడు వెళితే నాకన్న ఎక్కువ సాధిస్తాడటే? ఖైదులోకి వెళ్ళిన అభాగ్యుడికి పరువు ప్రతిష్ఠా కూడానా? గాంధీకేసులో కైదులోకి వెళ్ళినవాళ్ళని చూస్తే అతగాడికి అరికాలుమంట నెత్తి కెక్కుతుందా లేదా?

సీతమ్మ—అబ్బాయిని అంతవా డింతవాడని పేపర్లలో పొగుడుతున్నారట! అమ్మాయి చెప్పింది.

కామ—వెరికక్కగట్టలకేమి?

రత్న—అసలు అన్నయ్య వస్తే ఈ విదేశీగుడ్డలు చూసి తిడతాడుగూడాను. దాచేస్తా నమ్మా!

(రవికపట్టు గుడ్డలన్నీ దాచేయడానికి సిద్ధంగా మూట కట్టిస్తుంది)

కామ—ఆ! తిడతాడు. వీడూ వీడిగాంధీ వచ్చి స్వరాజ్యం తెచ్చి నెత్తిమీద పెడతారనీ. కైదులో కెళ్ళి చోడంబలీ, తోపా తించే స్వరాజ్యం ఎదురుగా వస్తుందా?

రత్న—అన్నయ్యమూట లెక్కేమిటి? మహామహావాళ్లు త్యాగంచేసి జైలుకు వెళుతూంటే?

కామ—ఈ గాంధీదగ్గర మంత్రమో కనికట్టో ఏదో ఉంది కాబోలు. ఎంతమంది! ఎంతమంది! అందరికీ ఒక్కసారే రావాలా వినాశకాలం? తిన్నగా తినిఉండలేక సుబ్రహ్మణ్యం ఎందుకు చెప్పు వకాల్తీ పాడుచేసుకొని జైలుకు వెళ్ళడం? ఇంక ఇంటికి వచ్చేడా

తిండికిలేదు, అప్పువుట్టదు. ఎంతమంది కుటుంబాలు పాడుచేశాడే ఈ గాంధీవచ్చి! వాడి ననవలసిన పనేమిటి, వీళ్లు మతులు పోతుంటే?

రత్న—అలా అనకు నాన్నా! గాంధీ మహాత్ముడు. అతని మహత్తే ఇదంతా.

కామ... అడ్డమేమిటి? వాడొక మహాత్ముడు, నే నొక మహా ఋషిని. దేశం అంతా ధ్వంసంచేసేసి, కరువు పెట్టించేసి ధరలు పెంచుచేసేసి, బంగారం ప్రియం చేసేసి ఎవడిదగ్గరా డబ్బాడకుండా చేశాడా? అందుచేత నాడు మహాత్ముడు. ఈ నిర్భాగ్యుడింటికి రానీ, గాంధీ గీంధీ వదలకొడతాను.

సీతమ్మ—ఏం చేస్తారు?

రామ—ఏం చేస్తానా? నాలిక కాల్చుకొని ప్రియశ్చిత్తం చేసికొంటేనేగాని ఇంట్లో అడుగుపెట్టనివ్వను. ఎట్టుగా తగె కాల్చి నాలిక్కి చురకంటిస్తే అప్పుడు గాంధీ కనబడతాడు.

రత్న—అదేమిటి నాన్నా! బాగానే ఉంది? ఎంతమంది జైలుకి వెళ్ళారుకారు? ఎంతమంది మామూలుగా ఇంటికి వచ్చి ఉండలేదు.

సీతమ్మ—అలాటి వేఱూ చేయకండ్లోయి! మీ పుణ్యం ఉంటుంది. ఇదంతా ఈవిడే చేయించింది. సవిత్రకొడుకుమీద కిట్టక అని నన్నాడిపోస్తారు.

రత్న—అనలు అన్నయ్య ఒప్పుకుంటేనా?

కామ—ఒప్పుకోకపోతే ఇంట్లోంచి పోతాడు. కైదులోకి వెళ్ళి అడ్డమైనవాళ్ళతోను, అడ్డమైన తిట్లూ తినివచ్చినవాడని ఇంట్లో పెట్టుకుంటే నాకు మళ్ళా కూసు పుడుతుందా? నులంలో వెలెయ్యరూ? ద్వాదశినాడేనా ఎనడేనా ఓకాని డబ్బిస్తాడా?

సీతమ్మ—ఇలాభయపడే చిన్నపిల్లప్పుడే దీనికి ముడైపీచారు. ఇప్పుడు నందలూ వేలూ. సమర్థానైన పిల్లలకి బాహుటంగా పెళ్లిళ్ళు చేస్తున్నారు. వాళ్ళ నెవరూ వెలెయ్య గేమి?

కామ—నేనే వెలెయ్యాలా ఏమిటి? వాళ్ళిల్లకి ఎవరు వెళుతున్నారు తిండికి? ఎవరో ఉద్యోగస్థులూ కర్మభివృద్ధులూ వెళుతున్నారు.

సీతమ్మ—అమాటలకేమిలేండి. పాతికరూపాయలు దక్షిణిస్తే మీరే వెళ్ళి అలాంటి పెళ్ళిళ్ళు చేయించి భోజనాలుకూడా చేసినస్తారు. ఎందు కక్కరలేనిమాటలు? వాళ్ళలాగే ఇప్పటిదాకా మనసిలని పెళ్ళి చెయ్యకుండా ఉంచేస్తే ఇష్టాయిష్టాలు చూచుకుని వాళ్ళే చేసికొందురు.

కామ—నేను చేసిన అకార్యకరణం ఏమిటో చెప్పు. కలిసిన సంబంధం. చెల్లెలికొడుకు. కాస్తోకూస్తో తిండికి ఉన్నవాళ్ళు. శుభ్రమైన కుర్రవాడిని చూసి ఇచ్చేనుకాని, డబ్బువుచ్చుకొని ఏ ముసలాడికో ఇచ్చి పెళ్ళిచేయలేదుకద. దానదృష్టం అలా మండ్రిపోడే నేనేం చెయ్యనూ? అప్పుడు నువ్వుమాత్రం సంయ అంటే సంయ అన్నావా లేదా?

సీతమ్మ—ఇన్నీ బాగుండబట్టి నేనూ ఒప్పుకొన్నాను. ఆపాటి దానికి వాళ్ళతో తగువు పెంచకుండాపోతే ఎంత బాగుండును?

కామ—మళ్ళా అదేమాటా? వాళ్ళని బతిమలాడే ప్రస్తావన నా దగ్గర లేవదీని చెప్పలేమా?

(రఘుపతి రాఘవ రాజారామ్

పతితపావన సీతారామ్

అనేపాట చాలామంది పాడుతున్నట్లు వివరించుతుంది.)

రత్నం—(వీధివేపు చూచి) అదిగో! అదిగో! అన్నయ్యో!

(అందరూ ఆశ్చర్యంగా చూస్తారు)

కామ—అ! అ! ఇక్కడికే వస్తున్నాడేమిటి? అదేమిటి? ఆ భజన వీడికే నేమిటి?

రత్నం—ఇక్కడికే వస్తున్నాడు నాన్నా! ఎంతమందో! ఎన్ని గాంధీ టోప్సీలో!

సీతమ్మ—వీళ్ళిళ్ళు బంగారంగాను! ఆ భజనమూ, పాటలూ ఇతనికిసమే. చూశావా? వాళ్ళంతా అంత ఉత్సాహంతో అతన్ని ఊరేగిస్తూ తీసుకుస్తూంటే మీరాన్న ఇలా అంటూ రైమిటి?

(కద్దరు బట్టలు, గాంధీటోపీ, మెడలో పూలహారాలతో ప్రకాశం ప్రవేశిస్తాడు. తల, గడ్డం మూసిఉంటుంది, నడుమన్న 25 సంవత్స

రాలు. కొంతమంది అనుచరులు అటువంటి వేషాలతోనే పాడుతూ వస్తారు. అందరూ భరతమూలకీ జే! అని కేకవేస్తారు. రత్నం తొందరగా వెళ్ళి కుంకం భరిణతెచ్చి ప్రకాశంకు తిలకం పెడుతుంది.]

రత్నం—ఏం! అన్నయ్యా! వచ్చావా!

ప్రకా—అంతా జేమమా?

రత్నం—మా జేమాని కేమిలే! మేము ఇంటిపట్టునే ఉన్నాం. నానా శ్రమదమాలు పడి నువ్వు కులాసాగా రావడమే రావడము.

[అనుచరులంతా సెలవు పుచ్చుకొని భరతమూలకీ జే! అని కేకవేసి వెళ్ళిపోతారు. ప్రకాశం తల్లికి తండ్రికి నమస్కరించి కూర్చుంటాడు.]

కామ—ఒరే! అబ్బీ! బాగుందికాని, మనశాస్త్రప్రకారం ప్రాయశ్చిత్తం చేసికొననిదే ఇంట్లో అడుగు పెట్టకూడదంటారు, ఎప్పుడైనా విన్నావా?

ప్రకా—ప్రాయశ్చిత్తం మేమిటి?

కామ—ప్రాయశ్చిత్తం మేమిటా? బంగారపురేకు కాల్చి నాలిక మీద పెడతారు.

ప్రకా—ఎందు కది?

కామ—చేసినదోషానికి నివారణార్థం.

ప్రకా—నేను ఏమీ దోషం చేయలేదే!

కామ—కైదులోకి వెళ్ళడం కులభ్రష్టువు కావడం! ఇదే దోషం.

ప్రకా—కైదులోకి నే నేదీ నేరంచేసి వెళ్ళలేదు.

కామ—ఏనేరమూ లేకపోతే శిక్ష ఎందుకు విధించారూ?

ప్రకా—కల్లుదుకాణాలదగ్గర పికెటింగుచేయడంచేత; అది నైతికంగా నేరం కాదు.

కామ—నా కదంతా తెలియదోయ్! కైదులో నువ్వు అడ్డమైన మాలకూడు తిన్నావా లేదా?

ప్రకా—అక్కడ జాతిమతవిచక్షణలేకుండా అంతా ఒక పంక్తినే భోజనం చేసేవాళ్ళం.

నీతమ్మ—అన్ని కలాలవాళ్ళూ ఒక పంక్తినే ?

కామ—నాకు తెలుసునే ! అందుకనే కామా ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకోమనడం !

ప్రకా—నాలుక కాలిస్తే ప్రాయశ్చిత్తం ఏలాగవుతుంది ? నాలుకవల్ల కలిగేదోషం అస్పతం. ఆ దోషానికి నాలుక కాలిస్తే ప్రాయశ్చిత్త మనుకోవచ్చు. నేను చేసినది దోషమే అయితే దానికి ప్రాయశ్చిత్తం పశ్చాత్తాపమే.

కామ—బాగుంది. బాగుంది. వితండవాదన మానేసి, కంసాలి శరభయ్యని పిలుస్తాను. ఆ కాస్తా అయిందనిపించుకో ? లేకపోతే ఇంట్లో విస్తరివెయ్యడానికే పీలులేదు.

ప్రకా—ఇన్నివేలమంది జైలుకి వెళ్లారుకదా ! వీళ్ళంతా ప్రాయశ్చిత్తం చేసికొన్నారా ? ఇప్పుడనేకమంది సముద్రయానం చేసివస్తున్నారు. అనేకమంది రజస్వలావివాహాలూ, వితంతువివాహాలు చేస్తున్నారు. వీళ్ళంతా ప్రాయశ్చిత్తాలు చేసుకొంటున్నారా ?

కామ—వాళ్ళంతా కర్మభివృద్ధిలూ, కులభివృద్ధిలూను.

ప్రకా—అసలు ప్రాయశ్చిత్తం అవసరము లేదని నా నమ్మకం; బాప్టెస్మిద్రియాలని హింసించడం ప్రాయశ్చిత్తం కాజాలదు. చిత్తసంస్కరణ చేసేదే ప్రాయశ్చిత్తం.

కామ—చాలాసూరం చదువుకున్నావుగాని, శిష్టాచార ప్రకారం ప్రాయశ్చిత్తం జరిగితీరాలి. అందుకు ఒప్పుదలయితే సారేసరి ! లేకపోతే నన్ను ఇక్కడ ఉంచుకొని మేమంతా కులభ్రష్టులం కావలసి వస్తుంది. ఇదివరకు వచ్చిన అప్రతిష్ఠచాలు; ఇదికూడా తెచ్చిపెట్టకు.

ప్రకా—ప్రాయశ్చిత్తం చేసికోకపోతే ఇంట్లో ఉండకూడదా ? మీరే శిక్షచేసినా సరేగాని, మనస్సాక్షికి వ్యతిరేకమయిన పని మాత్రం నేను చేయ్యను.

కామ—ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకోవన్నమాట.

ప్రకా—అది కేవలం అనవసరమని నా అభిప్రాయం.

కామ—అది చాలా అవసరమని నా అభిప్రాయం. అలాబరగని పక్షమందు నీ కిక్కడేమీ సంబంధం లేదు.

సీతమ్మ—బాగానే ఉంది. మధ్యని నాకు వాడు తెచ్చిపెడతారు కాబోలు ఇద్దరూ కలిసి? మీ పుణ్యం ఉంటుంది ఊరుకుందురూ! ప్రాయశ్చిత్తమూ లేదు, ఏమీ లేదు. ఎవరయినా అడిగితే అలాగే చేసికొన్నాడని చెప్పండి.

కామ—వాడి కాపట్టుదలేమి? అలాగే అనకూడదా?

సీతమ్మ—అయినతో నేమిటి అబ్బాయి! అలాగే అందూ!

కామ—ఎవరైనా అడిగినప్పుడేనా ప్రాయశ్చిత్తం చేసికొన్నానని వాడనకపోతే నేను మళ్లా వీధిలో తలెత్తుకొని తిరగగలనట!

ప్రకా—గాంధీమహాత్ముని శిష్యులూ సత్యాగ్రహులూ అనత్యమాడరు. నేను ప్రాయశ్చిత్తంచేసుకోలేదని ఘంటావధంగా చెబుతాను.

కామ—చూశావా వాడి తెగసిలుగు! [ప్రకాశంతో] మరి దయచేయి. నువ్వు ఈయింట్లో ఉండడానికి వల్లకాదు.

ప్రకా—[లేస్తాడు.]

రత్నం—అన్నయ్య వచ్చాడని నేనెంతో ముచ్చటపడుతూంటే ఏమిటి నాన్నా నువ్వు మరీన్నీ?

సీతమ్మ—ఇదేం పాపమమ్మా! నా మెడకుచుట్టుకుంటుందివాదూ! నవితెల్లి ఇంట్లోంచి తగిలేసిందంటారు, [భర్తతో గట్టిగా] మీ రూరుకుంటారా? ఊరుకోరా?

కామ—ఛీ! పింజారీముండ! నోరు ముయ్యి! ఆ పెంకితనమేదో నేనూ చూస్తాను. ఇంత తెగులే? వద్దవద్దోంటూంటే బంగారులాగు కాశీలో బి. ఏ. చదువుతున్న చదువు తగలెట్టుకోడమేమి? అక్కడనుంచి వచ్చేసి కల్లుదుకాణాలదగ్గర తాగుబోతువాళ్ల కాళ్లట్టుకొని బతిమాలుకోడమేమి? ఖైదులో పడి రెండేళ్ళు కూచోడమేమి? ఇంటికొచ్చి మళ్లా ఈ శ్రీరంగనీకు లేమి? నా లక్ష్యమేమేనా ఉందా వీడికి? ఈపాటికి బి. ఏ. పానయితే ఏ ముసనబుగారికాలో పట్టుకొని

ఓ పని చెప్పించనూ? ఇంక తిరమను! కానీ తెచ్చేశ క్తిలేదుగాని తెగ నీలుగు లెక్కవ! బాగా గడించి ఇంట్లోపెట్టుకొన్న వాళ్ళు ఖైదులోకి వెళతారు, ఎన్ని వేమాలేనా వేస్తారు.

ప్రకా—మనకంటే బీదవాళ్ళు వందలకొద్దీ జయిలుకి వెళ్ళి మహాత్యాగం చూపించారు.

కామ—ఏడవ లేకపోయారు. తన్నుమాలిన ధర్మం, మొదలు చెడ్డబేరమూనా? చదువు సంధ్య మానుకొని దేశదిమ్మరిలాగు కైదు లోకి వెళ్ళి కూచుంటాడా? త్యాగం! త్యాగంచేశారు వీళ్ళు. ఆ గోధులలో కలకత్తేదో అడిగితే అడ్డదిడ్డంగా పెంకి జవాబులా? అతడు యాభయిరూపాయలు జరిమానా వేశాడుగదా! చచ్చిచెడి చీమూ నెత్తురులాగు కూడపెట్టుకొన్న డబ్బంతా వాళ్ళ యధాన్ని పోశానే, ఆకష్టం వీడి కేమయినా తెలుసునా? మధ్యని మహాత్యాగి వీడా?

ప్రకా—ఆ ఫలం దక్కించుకుంటే మీరూ త్యాగులే!

కామ—మరొక రెండుమాట్లు కైదులోకి వెళ్ళి మళ్ళా జరి మానా పడితే, ఈ ఉన్న కొంపాగోడూ త్యాగమయిపోతుంది. ఫలం బాగా దక్కుతుంది. జరిమానా వెయ్యకుండా ఎముకలు విరగ్నాడితే త్యాగం వదలిపోను.

ప్రకా—మళ్ళా నత్యాగ్రహం వస్తే మళ్ళా వెళతాను. ఎము కలు విరిగినవాళ్ళుమాత్రం వెళ్ళలేదూ?

కామ—అక్కడే ఉండిపో! గడియగడియకీ రావడ మెందుకు? ఇంటికన్న గుడే పదిలంలాగుంది. నువ్వక్కడ ఉండడంవల్ల మా కేమీ పెట్టిపోషించేది తప్పిపోలేదు. ఒక మాటు కాదు, పదిమాట్లు వెళ్ళు, నామీదికి రాకుండా నేనూ చూసుకుంటాను.

సీతమ్మ—ఊరుకుందురూ బాబూ! అయిపోయినదానికి గర జెందుకూ? అబ్బాయీ! అలాగే అందూ నాయనా! ఆ శరభయ్య మాత్రం మనిషికాడా ఏమిటి? నాలిక చురికేలాగు కాలుస్తాడా?

ప్రకా—పిన్నీ! నీకూ పుట్టిం దీ ఈ వెర్రి? పూర్వాచారాలకి దాసులమైపోయి వాటిలో అవసర మెంతో అర్థ మెంతో గ్రహింప

కుండా లోకాన్ని మెప్పించడంకోసం మనం ఏవని చెయ్యకూడదు. మనస్సా ఇష్టం లేనివని లోకంకోసం చెయ్యడం, లోకాన్ని మోస పుచ్చడం. నాన్న నన్న ఇంట్లోంచి వెళ్ళిపోమన్నారు. సంతోషంగా వెళ్ళిపోతాను. నామట్టుకు నిజంగా విశ్వర్యంకంటే దరిద్రంలోనే ఎక్కువ సుఖమున్నది. అదీగాక, దేశసేవకులకు ఏ అస్తులూ ఏ బంధ నాలూ ఉండకూడదు. దేశసేవకు నాన్న నాకు చాలా అవకాశం ఇచ్చారు. మరి అందరిదగ్గరా సెలవు. [వెళతాడు]

సీతమ్మ—అబ్బాయీ! ఏమి టాలోందర! ఒక్కమాటు ఆగవూ?

[తొందరగా అతనివెంట వెళుతుంది.]

రత్నం—అన్నయ్యా! మాట, మాట. నామాట వినవూ?

[తొందరగా వీధిలోకి వెళుతుంది.]

కామ—ఈ ముండలికి మతిపోయింది కాబోలు! ఏమర్రోయి! మీ రిద్దరూ ఇలారండి! రారేం! అడాపెడా వాయింది ఇంట్లోకి తిసుకురావాలా ఏమిటి?

[కోపంగా, తొందరగా వెళతాడు.]

తెర.

ఓం !

బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

వి. డా కు లా ?

రెం డో రంగము

సమయం. సా|| 4 గంటలు.

[చెన్నపట్నం ట్రీప్లికేనులో రామారావు ఇల్లు, డ్రాయింగు రూము, రెండు బెత్తుపోఫాలు, రెండు బెత్తుకుర్చీలు, ఒక బెత్తు పడక కుర్చీ, రెండుమామూలుకుర్చీలు, ఒక టీపాయి ఉంటాయి. టీపాయి మీద ఒక శుభ్రమైన తెల్లనిగుడ్డ, పువ్వులతో గాజుపాత్ర ఉంటాయి. రామారావు పడకకుర్చీలో కూర్చొని వార్తాపత్రిక చూస్తూఉంటాడు. సుమారు అరవై సంవత్సరాలవయస్సు, నేలంలించులవంచ, బొత్తాము లన్నీ పెట్టిన లాంకోటు ధరించి నేలంలించుకండువా పైకి అంచులు కనబడుతూ మడతపెట్టి వేసుకొంటాడు. దగ్గర చేతికరి ఉంటుంది. శారద ప్రవేశిస్తుంది. కత్తిరించిన గిరజాలజుట్టు (Bobbied hair), పొట్టి రవిక, వలచని తెల్లనిస్కూచీర, పైటపిన్ను, రిస్తువాచీ, కళ్ళజోడా. శాల్లకి మేజోళ్లు, టెన్నిస్ జోళ్లు ధరించి, ఎవరికోసమో ఆత్మీయంగా ఎదురుచూస్తూఉంటుంది. మధ్యమధ్య ఒక వ్యాయామసంబంధమైన మాసపత్రికలో బొమ్మలుచూస్తూఉంటుంది. వయస్సు 20 సంవత్సరాలు. బాగా అరవయాసతో మాట్లాడుతుంది.]

శారద—ఫాదర్ ! మీ గంట ఎంత?

రామా—నాలుగు,

శారద—ఇతన్ని సరిగా నాలుగుగంటలకే రమ్మంటినే! మన ఇండియన్స్ లో చాలామందికి అసైనింగ్ మెంట్ (appointment) కీప్ (keep) చేసేదే తెలియదు.

రామా—అమ్మా! ఏమిటమ్మా! నీ సంగతి రోజురోజుకీ మారిపోతుంది? ఆ వేష మేమిటి? ఆ జుత్తుక త్తిరించేమిటి? ఒకనాటి కొకనాడు దొరసానివై పోతున్నావే!

శారద—మోష్టు అప్టు డేట్ ఫాషన్ (most up-to-date fashion) ఇదేకదా ఇప్పుడు?

రామా—మనం తెలుగువాళ్లం, హిందువుల మన్నమాట బాత్రిగా మరిచిపోలే ఎట్లా?

శారద—మగవాండ్లు నూటూ, హేటూ, వేస్తున్నారకదా! మగవాడు ఇండిపెండెంట్, (independent). అడది మాత్రం స్లేవు (slave) దా!

రామా—మగవాడు నూటు వేసుకొన్నా, అడది గొనుతోడి గినా వెస్టర్న్ ఫాషన్స్ (western fashions) కి స్లేవు (slaves) అన్నమాటే. మా చిన్నతనంలో అడది వచ్చగా వసుపురాసుకొని అర్ధరాత్రులంత కుంకంబాట్టు పెట్టుకొనేది. ఏమి వివరీతమయిన మూర్ఖు వచ్చిందీదేశంలో.

శార—ఆ డేజ్ (days) మారిపోయినాయకదా! సివిలిజేషన్ (civilization) మారుతుండంటే మనంకూడా ఆ కరెంట్ (current) తో పోవలసిందేదా!

రామా—ముప్పయి సంవత్సరాల ఈమధ్యని ఎంత రివల్యూషన్ (revolution) వచ్చేసిందమ్మా అడ శ్రీలో ఇంగ్లాండులో కూడా అంతేసుమా. ముప్పయిసంవత్సరాలక్రిందట ఇంగ్లాండులో క్రీస్తుమాస్తే శరీరమెక్కడా కనబడకుండా కప్పిఉండేది. తరువాత రివల్యూషన్ వచ్చి అడది ఉద్యోగానికి బయలుదేరడంతో మగవాడికి నిరుద్యోగంకూడా వచ్చింది. మగవాడిమీద విజయంపొందగానే అడది బురఖా తీసేసి గొంగళిపురుగు గూటిలోనుంచి సీతాకోకచిలుకలాగ

అందమైన నిజస్వరూపంతో బయటపడింది. ఆ గాలే మన దేశానికి విసిరింది.

శార—వాళ్లు రాజ్యంచేసేటప్పుడు వాళ్లు ఇన్ఫ్లుయెన్సు (influence) ఎట్టా తప్పను ?

రామా—మీ మదర్ ఉంటే నీవు మరొకలాగు తయారౌతావనింది. నీ మదర్ (mother) ని నీ కేమయినా జ్ఞాపకముందా శారదా ?

శార—[లే దన్నట్లు తల ఊపుతుంది]

రామా—మీతల్లి చనిపోయేసరికి నీవు నాలుగేండ్ల పిల్లవు. నా కప్పటికి నలభై వయస్సు దాటింది. చాలామంది తిరిగి మారేజీ (marriage) చేసికో మన్నారు కాని—

శారద—చాలామంది ఇంగ్లీషువాండ్లు ఫార్టీ ఇయర్లు (forty years) పిమ్మటనే పెండ్లి చేసికొంటారుగదా !

రామా—ఆ దేశపు పరిస్థితులనుబట్టి వాళ్ళ కది సరిపడింది. ఇక్కడ మనవాళ్ళు నలభై సంవత్సరాలకి డజనుపిల్లలు పుట్టి ముసి లాళయిపోతారు. నా హేపీడేజ్ (happy days) అన్నీ మీ మదర్ తోనే పోయాయి.

శారద—ఈ దినం మీరు నిండా హేపీ (happy) గా ఉండవలె ఫాదర్ ! ఈ దినం నా పార్టనర్ ని (partner) టీ (tea) కి ఇన్వైట్లు (invite) చేసినాను. మీకు ఇంట్రోడ్యూస్ (introduce) చేయవలె.

రామా—ఎవ రతడు ?

శారద—మిస్టర్ వేణుగోపాలరావు. నిన్నటికినం అతడు నేనూ కలిసి మిక్సెడు డబుల్సు (mixed doubles) లో ఫైనల్సు వినో (finals, win) చేసినాము.

రామా—మీ మేనమామ నిన్ను బొత్తిగా యూరపియన్ గర్ల్ (European girl) ని చేశాడమ్మా ! చిన్నప్పుడు మీ మదర్ పోయినప్పటినుండి నువ్వతనిదగ్గర ఉండిపోవటం, అతడు హై పాజిషన్

(High position) లో ఉండి నిన్ను కాన్వెంటు స్కూలు (convent schools) లో చదివించటం వచ్చింది. నాకు పర్సనల్ (personal) గా ఇవేమీ ఇష్టంలేదు సుమా! హిందువు లెప్పటికీ హిందువులుగానే ఉండాలి.

శారద—ఫాదర్! మీ రింత ఎడ్యుకేటెడ్ (educated) అయివుండి ఓల్డు ఆర్థడాక్సు ఐడియాస్ (old ortho-dox ideas, ఏమీ ఛేంజి (change) కాలేదే!

రామా—అది చిన్నప్పటిట్రయినింగులో ఉంటుంది. లేదా కొన్ని పరిస్థితులవల్ల మనసు మారి మార్పు రావచ్చును. నేను నాలుగేండ్లనుండి రిటైర్ (retire) రయి నీ కాలేజీ ఎడ్యుకేషన్ కోసం ఇక్కడ సెటలయినప్పటినుండి నిన్నేమయినా ఇన్ ఫ్లయెన్సు చేయగలిగానా?

శారద—థేంక్స్ యూ ఆర్ వేరీ గుడ్ టు మీ (Thanks! you are very good to me)

రామా—అయితే అమ్మా! నువ్వు సిగరెట్లు కాల్చడం అభ్యాసం చేసికోలేదు గద! ఇప్పుడు లేడీస్ (ladies) లో అది కూడా ఫాషనే (fashion) కదా!

[శారద విసిరించుకోదు. కారు హారన్ వినబడుతుంది. 'వచ్చి అయింది' అంటూ శారద ఎదురు వెళుతుంది. వేణుగోపాలరావు ప్రవేశం. ఎగ్జిని బ్లేజరు స్పార్కింగుకోటు, స్టానల్ బ్యాండు, నీటయిన కాగిసింగు, పొడవైన విగ్గిహం. చేతికి రిస్టునాచీ, జేబులో చుక్క కనబడుతున్న పువ్వులసిల్కు. చేతిరుమాలు. చేతిలో టెన్నిస్ బాటు వయస్సు 22 సంవత్సరాలు]

శారద—గుడ్ ఈవినింగు మిస్టర్ వేణు! (Good evening Mr. Venu)

వేణు—గుడ్ ఈవినింగ్!

శారద—[తండ్రిని చూసి] ఫాదర్. మిస్టర్ రామా రావు, రిటైర్డ్ ప్రిన్సిపాల్ రాజమండ్రి కాలేజి. [వేణు తండ్రికి చూసి] మిస్టర్ వేణుగోపాలరావు మెంబర్ ఆఫ్ కాలేజి కౌన్సిల్.

షేక్ హాండు చేసుకొంటారు. అంతా టీపాయి చుట్టూ వున్నవలెమిద కూర్చుంటారు.]

శారద—ఇంత డిలే (Delay) అయిందేమీ!

వేణు—ఏమి లేదు. ఒక వీక్ (week) నుండి కొన్ని లెటర్స్ (letters) రాదామనుకుంటున్నాను. అట్లాగే డిలే అయిపోయింది. ఇవాళ సడన్ (sudden)గా జ్ఞాపకంవచ్చి వాస్తవమూర్తయిపోయింది. అయినా డిలే కాలేదే. ఫోర్ టర్టికడా వస్తానన్నాను.

శారద—నో! నో! ఫోర్ ఓ'క్లాక్! (Four O' Clock) ఫోదర్! ఒకనాడు మీరు మిస్టర్ వేణుస్ ప్లే (Mr. Venu's play) చూడవలసిందిదా!

రామా—చాలా మంచి ప్లేయరైయండాల్సి.

వేణు—మియర్ ఫ్లాటరీ (mere flattery).

రామా—అశ్చర్యమేముందీ? యంగ్ మ్యాన్ (young man) మీరు బాగా ఆడగలిగేడంటారు. మీ సేటిప్ల ప్లేస్ క్రిస్టానిస్టిక్? వేణు—ప్రస్తుతం మా ఫాదరు హానిపురంలో ఉన్నాడు.

రామా—మీ ఫాదరు... నాటిక్ హి? (what is he?)

వేణు—మునిసిపల్ ఛైర్మన్ అందు ప్రొప్రియెటర్ రామా వీవింగు మిల్లు.

రామా—వారి పేరు?

వేణు—శంకరరావుపంతులుగారు.

రామా—ఓ యస్. ఎక్కడో ఎలక పను నిర్వహిస్తు చూశాను.

వేణు—చాలా కీన్ (keen) ఎలక పను అయింది. ఆయన ఛైర్మన్ అయినందుకు నాకు కారు బాభించింది.

శారద—బ్యూటీఫుల్ కార్ ఫోదర్!

[వంటకురీవాడు త్రోతో, టీ, కప్పులు, సానర్లు తెచ్చిపెడతాడు. శారద ముగ్గురికీ కప్పులు పెట్టి టీ కలిపిస్తుంది. టీ త్రాగుతూ మాట్లాడుతారు.]

రామా—మీ బన యెక్కడ ?

నేణు—మైలాపూరులో ఫిస్ట్రీ రుపీన్ కి ఒక యిల్లు తీసుకున్నాను.

రామా—నా గరల్ ఎంప్లీమెన్ గురించి కాలేజీకి దగ్గరగా ఉందానుని నేని-కొంచెం ఇల్లు తీశాను. నా గరల్, శారద వ్రసున్న కాలేజీలో చదునుకుంటే పెగ్గిసిపోయి కాలేజీలో చదువుతా నని పట్టు పట్టింది. మైలాపూరు ప్రక్కాపోయి. మీరు కాదుకూడా ఉంది. ఈ ట్రెస్టి కేన్ చూడండి! ఎంత కంగెస్టెడ్! (congested)... ..మీకు... నెలకి... ..ఒక... హండ్రిక్ రుపీజ్ ఖర్చు అవుతుందా?

నేణు—ఎక్కడ హండ్రిడ్! టూ హండ్రిడ్ దాటుతుంది. కారుకే అయిపోతుంది హండ్రిక్ రుపీజ్.

రామా—మిథాదరు చాలా రిచ్ మాన్ (Rich man) అయి ఉండాలి.

నేణు—అంతే, అయినా కి లాటరీలో ఒక ఫార్చ్యూన్ వచ్చింది. రెండు! అది నేస్టు చెయ్యగలగా బిజినెస్ లో ఇన్వెస్టు చేశారు.

రామా—మంచిదే! క్లెవర్ మాన్ (clever man)

శారద—టైమ్ ఈజ్ అప్ (time is up) మనం తెన్నినకు పోవద్దా?

నేణు—టోడు చూ? తమకుకూడా దయచేయండి సార్.

రామా—నాకు తెన్నిన అంత ఇంట రెస్టు లేదు.

నేణు—అట్లు సికారు పోవచ్చును. నా కారుని ఆనర్ (Honour) చెయ్యగిడి!

రామా—... నీవు యెమ్. సి. యే. (Y. M. C. A) లో మీటింగులో పాల్గొని. 10 ఫంక్షన్ మీటింగు వచ్చి పికప్ చేస్తానన్నాడు. అమ్మా! నీ స్పృహకి వచ్చి టీ యివ్వడమేనా? నువ్వు కొత్తగా నేర్చుకుంటున్న వేరుమీగు ఒకటి రెండు పాటలు పాడి వినిపిస్తావా?

శారద—[హుల్లడదు.]

నేణు—పాడండి! నా సంగీతమంటే చాలాసరదా!

శారద—[నవ్వి ఊరుకుంటుంది]

రామా—పాడి నమ్మా! తప్పేమిటి?

[శాదర వెళ్ళి, తంబురా తెచ్చి, సుత్రివేసుకొని ఒకజాతీయ గీతమో త్యాగరాయశీర్షనో పాడుతుంది. పాట పూర్తి అయ్యాక కారు హారన్ వినబడుతుంది.]

రామా—నా ఫ్రెండునచ్చేశాడు. నేను వెళ్ళినస్తానూ!
శారదా! శీఘ్రంగా తిరిగి వస్తావుకానూ!

శారద—అహా! శీఘ్రంగాదా వస్తును. [రామారావు వెళతాడు]

వేణు—మీ ఫాదరు తెలుగు బాగా మూర్ఖుడుతాగి! మీ కింత సవర్న్ ఆక్సెంటు (Southern Accent) ఎట్లా వచ్చింది?

శారద—నూ ఫాదర్ గొడవరి డిస్ట్రిక్టులో చాలాకాలం నర్సు చేసినారు. నాకు చిన్నప్పుడే నూ మదర్ చనిపోయినదాని చేరి నూ అంకల్ (uncle) డాక్టరు కృష్ణారావునద్దకి పుట్టిన. పారు డిస్ట్రిక్టులో D. M. O.) గా నర్సు చేసినారు.

వేణు—అందుకే మీకు తెలుగు బాగా రాదు.

శారద—ఏమి నేను తెలుగు బాగా మాట్లాడేది లేదా? రాసే దానికి చదవేదానికి బాగా వచ్చేదిలేదు! నా ఎర్లీ ఎడ్యుకేషన్ (Early Education) అంతా కాన్వెంటు స్కూలుస్ (Convent-schools) లోదా అయింది.

వేణు-ఇక నేం. అందుకే ఇంత అద్భుతంగా మాట్లాడుతున్నారు.

శారద—నూ మదర్ టంగ్ (mother tongue) తెలుగుదా మేముకూడా ఆందాలిన్ దా.

వేణు—తెలుగు చాలా స్వీట్ లాంగ్వేజ్. (sweet language ఇటాలియనే ఆఫ్ ది ఈస్ట్ అంటారు. కొత్తగా నేర్చుకొంటున్నా మీరు బాగా పాడేరే?

[కొంతసేపు నిశ్శబ్దం. వేణు తనలో తానే కూనిరాగంతో పాడుకుంటాడు.]

శారద—మీకు మీరే పాడుకుంటున్నారే! మేము వినేదానికి కాదా!

వేణు—నా దేమీ నేర్చుకొన్న నంగీతముకాదు. చిన్నప్పుడు టెక్స్టు బుక్కులో చదువుకొన్న పద్యాలేవో కూనిరాగం తీస్తాను.

శారద—పాడండి. మీ! మగవాళ్లుకూడా సిగ్గుపడితే ఎట్లా?

వేణు—[చక్కనిరాగంతో సద్యం చదువుతాడు.]

“వాననచూడనట్టి ప్రిసవంబు, నఖంబులు దుగ్ధంపనట్టి నూ
త్నాసమపల్లవంబు, పరు లానని కొవ్విరితేనె, సూచివి
న్యాసములేసి రత్నము, మహాతతపుణ్యఫలంబుబోలు నా
భాసురగాతిప్రసోయగ మెనండు భుజిస విరించి వ్రాసెనో!”

ఈ పద్య మేమిటో తెలిసిందా మీకు.

శారద—అదేమో! నా కదలాతా గ్రీక్ అందు లాటిన్
(Greek and Latin)

వేణు—దుష్కంతును శాంతలని వర్ణించిన పద్య మిది. శకుం
తలకి మల్లే మీరుకూడా చాలా అందగా ఉన్నారనీ....

శారద—మీరు నన్ను ఫన్ (Fun) చేస్తున్నారే!

వేణు—ఇకమీద మీరూ గీరూ అనవద్దు. సింపిల్ (simple)
గా వేణూ అంటే నాకు సంతోషం.

శారద—అవును. మనం పార్ట్నర్స్ కదా!

వేణు—ఏదీ, ఒక్క-టెన్నిస్ లోనేనా?

శార—నాటీ బాయ్ (Naughty boy) [స్లువాచీ చూచి]
అరే! గంట అయిదు మించినదే! లెట్ రన్ (Let us run up)
[శారద లోనికి వెళ్లి, టెన్నిస్ బాటు తెస్తుంది. ఇద్దరూ తొంద
రగా వెళుతూ]

బాయ్! వీడు బద్రిం. [వెళతారు]

తెర.

ఓం!

బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

విదాదులా?

మూడో రంగము

సమయం—సా॥ 5 గంటలు.

[కమళాప్రియైశ్చిల్లు; సీతమ్మ ఇల్లునుండి వచ్చి ఉంటుంది. రత్నం వద్దో పుస్తకం చదువుతూ కూర్చుంటుంది.]

సీతమ్—మీ నాన్న ఎలా వెళ్లినా? వీధిలోకి వెళ్లిపోయారా ఏమిటి?

రత్నం—లేదు. పెరట్లోకి వెళ్లినట్లుంది.

సీతమ్మ—రోజూ ఈపాటికి వెళ్లిపోయేవాడు. ఇవాళ ఇంకా వెళ్లలేదేమి చెప్పా! అన్నయ్యని అయిదుగంటలకి రమ్మన్నాం కాదటే?

రత్నం—నాన్న ఉండగా అన్నయ్య వచ్చేస్తాడేమోనే అమ్మా!

సీతమ్మ—అలా అయితే పద్దెనిగంటలకి వచ్చేవాడేమిటి. ఇద్దరూ పట్టుదల మనుష్యులే!

రత్నం—అమ్మా! అన్నయ్య హరిజనాలనుగోరినా? కాపురం పెట్టేడట!

సీతమ్మ—అదే వచ్చిన అల్లరి! అత నలాంటివనులు కూన మంటే మానడు. ఈయన ఊగు వాడ! అల్లరిచేసికొని నెండ్లోరా వాయిస్తారు. అసలే సోమయాజి, అందుమీద ముఠాచేజారు.

రత్నం—అన్నయ్య మాదిగపిఠు లన్నీ తుడుస్తామనుడా నాటి!

సీతమ్మ—ఉన్ ! ఊగునో !

కామ—[చప్పున ప] వేళించి ఏమిట అమ్మాయి అంటుంది?

సీతమ్మ— ఏమీ లేదు.

కామ—[రత్నంకో] ఏమిటి అంటున్నావు ?

రత్నం—[తల్లివేపు చూసి ఊరుకుంటుంది].

కామ—నేను విన్నాను లెండి ! వాడు మాదిగవీధులు తుడుస్తున్నాడని మెచ్చుకుంటున్నారా ?

సీతమ్మ—ఇదేమిట అంటోయి, ఒకమాట కొకమాట విని బుజాలు తడుపుకుంటున్నారు.

కామ—మీరు కూడా తెగుల్లై వస్తున్నాయి. పొండి. మీరు కూడా వాడి నెనకాల పోయి మాదిగవీధులు తుడవండి; పాకీ ముండలాగ !

సీతమ్మ—అదే నీ గున్నట్టుంది ఆఖరుకి ?

కామ—బాగుంటుంది; బాగుండమా ? మిమ్మల్నికూడా ఇంట్లోంచి తిరిగిస్తేనని! మా త్రిగా భయం భయం లేకండా వుంది [సులో చనలూ పొడలకూయి తిసుకుని వెళతాడు].

సీతమ్మ—[గుమ్మందాకా వెళ్ళి చూచివచ్చి] అమ్మాయి ! నీకిమాత్రం జ్ఞానం. లేకపోతే ఎలాగే ? రహస్యంగా అనుకోవాలి కాని ఆయన గుమ్మందా దగ్గరా ఊరుకోకూడమా ? అన్నయ్య నిన్ను తోడబుట్టినదానికంటె ఎక్కువలా చూసుకుంటున్నాడా ? అతని వల్లే ఈ ఊరికారం అవుతుందని నా నమ్మకం ! మధ్యని ఈయన చేసేది ఏమి లేదనికాని మన ప్రయత్నం సాగించడామాత్రం చేస్తారు. పెరిట్లకే వెళ్ళి వస్తాను ఈలోగా అన్నయ్య వస్తే ఉండమనూ !

[రత్నం పుస్తకం ముడిచి పాడుకుంటుంది.]

అయ్య వాక శ్లాఘి... రూపకం.

జయ జయ జయ శ్రీమదభారత సమయితీ దివ్యభాతీ

జయ జయ జయ శతసహస్రనరనారీహృదయ నేత్రీ

1. జయ జయ సశ్యామల సుశ్యామ చలచ్ఛేలాంచల
జయ వసంతకుసుమలతా చలిత లలిత చూరకుంతల
2. జయ మదీయహృదయాశయ లాఘూరుణపదయుగళా
జయ దిశాంతగత శకుంతదివ్యగాస పరితోషణ—(శ్రీకృష్ణకామ్రీ)
[ప్రకాశం ప్రవేశించి] నాన్న ఉన్నారా యింట్లో?
రత్నం—లేదు. ఇప్పుడే వీధిలోకి వెళ్లారు.

ప్రకా—అమ్మదీ!

రత్నం—పెరట్టోకి వెళ్ళింది. వస్తుంది కూర్చో అన్నయ్యా!

ప్రకా—[కూర్చొని] ఏమి టన్నూ పాడుతున్నావు.

రత్నం—ఏదో పాడుకుంటున్నానుగాని నాకో గాంధీపాట

నేర్పవు అన్నయ్యా!

ప్రకా—ఓ కావలసివచ్చి పాటలు, హిందీపాట చెప్పేదా?
ఈ పాట విను. బాగుంటే రాసుకుంటున్నాను.

[ప్రకాశం పాడతాడు].

(ఖవాబీ పరుస.)

గాంధీ, తు, అజ, హింద్, కీ, ఏకమాన బన్ గయా ।

సారీ మనుష్యజాతికా అభిమాన బన్ గయా ।

తు, సత్య, అహింసా, దయా, నిస్వార్థత్యాగసే ।

ఇన ఆజ, మర్త్యలోకమే భగవాన బన్ గయా ।

తేరీసనీహతోమే, సహాయాహుకా అసర్ హై ।

తుకోలగీహవా తేరీ ఇన్ సాన బన్ గయా ।

జిన దోస్తేహై హరకామకా, హరనాన్ అజీబహై ।

సారాజహాన తేరా కదరదాన బన్ గయా ॥

సీతమ్మ—[ప్రవేశించి] వచ్చేవా నాయనా! నువ్వింట్లో
అడుగు పెడితే చాలోయి ఇల్లంతా కలకల్లాడుతుంది.

ప్రకా—వీన్నీ! నాన్న. ఇంట్లో అడుగు పెట్టవద్దని నిషేధించడం, మీరు నన్ను ఊరికే మొగకూర్చి పెట్టడం, ఆయన లేనప్పుడు దొంగలాగ నేను ఇంట్లో ప్రవేశించడం, ఇదంతా నా మనస్సుని

చాలా వేగిస్తూండమ్మా! ఆయన ఉన్నప్పుడు వస్తేనే బాగుండు నేమో!

సీతమ్మ—నిజమేనోయ్! కాని దెబ్బలాటలూ జగడా లే మిగులు-అన్నట్లు అతనిదగ్గరనుంచి ఏమయినా జవాబు వచ్చిందా?

ప్రకా—అసలు నేను వ్రాయనేలేదు ఈ విషయంలో చాలా చిక్కులున్నట్లున్నాయి. అసలు తండ్రి కేమి పెత్తన మున్నట్లు లేదు. అంతా వేణుఇష్టంమీదే ఉన్నట్లుంది.

సీతమ్మ—ఏమో! మరేం చేస్తావో! దీనిభారమంతా నీ మీద పెట్టాను. తండ్రి తరువాత తండ్రి తండ్రి వాడివి. నన్ను అరమర లేకుండా కన్నతల్లిలాగు చూసుకుంటున్నావు. నీకన్న ఎవరున్నారు చెప్పు దాని కాపురం నిలబెట్టి అది సుఖపడకపోతే నా కెందుకీ బతుకు? దాన్ని తప్పించి మరో పిల్లా ఫిచికా ఉన్నారు గనుకనా?

ప్రకా—గట్టిచిక్కు తెచ్చిపెట్టావమ్మా! ఏమీ పాలుపోకుండా ఉంది. ఏ ప్రయత్నం చెయ్యడానికీ పిలులేకుండా నాన్న తుదముట్టా తెంచుకు వచ్చేశారు. వాళ్లేమో ధనబలంచేత మదాంధులై ఉన్నారు. వాళ్లతో పలుకుబడి ఉన్నవాళ్లు చెయ్యవలసినపనిగాని, మనస్సు కరిగించి మంచిమీద పని జరపడం కష్టం.

సీతమ్మ—[కంట తడిపెట్టి] నువ్వలాగంటే ఎలాగ అబ్బాయి! ఈపిల్ల నింట్లాపెట్టుకొని ఎలాభరించను? ఇన్నాళ్లూ డబ్బంటే వేలూ లక్షలూ లేదుకాని, పరువుకీ ప్రతిష్ఠకీ లోటులేకుండా గుట్టుగా కాలక్షేపం చేస్తున్నామా? ఈ యీడుపిల్ల కాపరానికి చెడి ఇంట్లా ఉండంటే వచ్చేవాడులూ, సాధక బాధకాలూ నీకు తెలియనివికావు. ఫలాని కుటుంబంలోపిల్ల ఫలానివారి చెల్లెలూ అని పేరుతెచ్చుకుంది. చదువుకన్నవాడివి. బుద్ధిమంతుడివి. నీకు నేను సలహాచెప్పేసాటి దాన్ని కానుగదా! నీ చేతుల్లో పెట్టాను. పాలముంచినా, నీళ్లముంచినా నీదేభారం. [కంట తడి]

ప్రకా—చెల్లెమ్మా! నీ ఊహ ఏమిటో చెప్పు. నువ్వు ఎలాగ చెయ్యమంటే అలాగ చేసాను.

రత్నం—బాగానే ఉంది. నా కేం తెలుస్తుంది?

ప్రకా—అది కాదమ్మా రత్నం మీ మామగారితో మాట్లాడ మన్నావా? లేక వేణుతోనే మాట్లాడితే—

రత్నం—బాగానే ఉంది. న న్నడుగులా వేమిటి?

సీతమ్మ—అబ్బాయీ! దాన్ని అడిగితే అదేం చెపుతుంది? ఎలాగయినా దానికావరం నిలబెట్టి, దాన్ని ఒకయింటిదాన్ని చేయ డమే దానికి కావలసింది.

ప్రకా—ఒక వేళ మల్లా పెల్లిచేసుకోడానికి ప్రయత్నిస్తున్నా డేమో?

సీతమ్మ—అందుకే ను వేప్రయత్నం చేసినా ఆలస్యం కావండా చెయ్యాలి.

ప్రకా—నాకు ఒక్క ఆలోచన తోస్తూంది.

సీతమ్మ—[ప్రకాశం చెయ్యి పట్టుకొని] ఏమిటో చెప్పు నాయనా! ఇదిగో! నువ్వు ఏమి చెయ్యమన్నా సిద్ధం. పదీపాతిగా కర్చవతాయన్నా ఎలాగో ఇచ్చుకుంటాను.

ప్రకా—అతను యిప్పుడు బాగా ధనవంతుడు. చెన్నపట్నంలో చదువుతున్నాడు. దొరలపద్ధతులన్నీ అలవాటయిఉంటాయి. సహ జంగా ఇంగ్లీషు చదువుతున్న పిల్లమీదికి బుద్ధిసరుగెడుతూ ఉంటుంది. అందుచేత చెల్లెమ్మకి మరియెండు క్లాసులు ఇంగ్లీషు చెప్పిస్తే అతనిబుద్ధి మారుతుం దనుకొంటాను.

సీతమ్మ—మరి అయితే ఏం చేదాం?

ప్రకా—శారదానికేతనంలో అప్పచెబితేనో?

సీతమ్మ—అదెక్కడ?

ప్రకాశం—గుంటూరిలో ఉంది. మా కాంగ్రెసువాళ్ళే ఆ సంస్థ నడుపుతున్నారు. కేవలం జాతీయవిద్యా సంస్థ.

సీతమ్మ—సీ యిష్టమే! న న్నేమీ అడగక్కరలేదు.

ప్రకా—నాన్న ఒప్పుకోవద్దా?

సీతమ్మ—మీనాన్న ఒప్పుకొనే దేమిటబ్బాయీ! తనచేతి డబ్బు వదలకపోతే ఎవ రెలా పోయినా మీనాన్న కక్కరలేదు. చెట్టంత కొడుకుని, ఇహవరాలకి వనికవచ్చేవాడివి. నిన్ను ఇంట్లాంచి తగిలేసిన తండ్రికే, కూతురు చదువుకోడానికి వెళితే బంగేమిటి? నువ్వు చదువు కోసం కాశీ వెళ్ళినప్పుడేం చేశారు? తనచేతిడబ్బు మిగిలిందని సంతోషించారుకారూ? కాక పోతే కాస్త చిర్రాబుర్రా మంటారు. ఎలాగో సమాధానవదుచుకొంటాను. చూడూ! కావలిస్తే నాలుగో ఆయిదో కర్చుకు కూడా పంపుతాను.

ప్రకా—ఆ విషయంలో ఏమి బెంగలేదు. భోజనవసతులకి ఏదో విధంగా ఉచితంగానే ఏర్పాటు చేయిస్తాను.

సీతమ్మ—తీరా ఇంతా చేస్తే ఈలోపున అతడు వెళ్ళిచేసికొని దీనిని చేరదీయకపోతే?

ప్రకా—అందుకు నే నేమి అలోచించానంటే, నేనుకూడా చెన్నపట్నం వెళ్ళి ఏదోఉపాయం చేదామని. బావ నన్ను చూచి సేన్నాళ్లయింది. వెంటనే పోల్చలేడని ధైర్యం.

సీతమ్మ—నాతండ్రి, నానాయకే, అంతకంటేనా? నా చర్మం చెప్పలు కుట్టియిచ్చి నీ రుణం తీర్చుకుంటాను. చూశావా అమ్మాయీ! అన్నయ్యకి నీవీద ఎంత అభిమానమో! స్వతహాగా అతనిబుద్ధి మంచిది, పైగా గాంధీమహాత్ముని శిష్యుడు.

ప్రకా—ఒకవేళ నాప్రయత్నం సఫలం కావనుకొండి! కీ జెంచి మేలెంచ మన్నాడు. రత్నం వెళ్ళి చదువుకోవడంవల్ల నష్ట మేముందీ?

రత్నం—అన్నయ్య ఆలోచనే బాగుందే అమ్మా! నాకు కూడా చదువుమీదే ఉంది.

సీతమ్మ—నురి, నాయనా, ఎల్లండి అమావాస్య వెళ్ళిన విదియనాడు దీన్ని ఆరుగంటలరైలుకి నేను దిగబెడతాను. నువ్వు కూడా ఆ రైలుకే బయలుదేరు. ఏం? దీన్ని గుంటూరిలో చదువులో

ప్రవేశపెట్టి నువ్వలాగ చెన్నావట్నం వెళ్ళిపో. ఏం? అన్నట్టు నీకు చెన్నావట్నంలో కాలక్షేప మెలాగ ?

ప్రకా—ఏదో తంటాలు పడతాను. ఏ పత్రికాకార్యాలయం లో నైనా ప్రవేశిస్తాను. ఏదీ లేకపోతే నలుగురికి హిందీపాఠాలు చెప్పకొంటే నా పొట్ట గడిచిపోతుంది.

సీతమ్మ—ఇంకొక్కమాట చెప్పు ! నువ్వు కోపం తెచ్చుకో కమ్మా! ఎప్పుడైనా నీకు అయిదు పదీ కావాలంటే నాకు కబురందే లాగు చేస్తేవా పంపిస్తాను.

ప్రకా—అదేమీ అక్కరలేదు కాని రేపు వెళ్లడానికి రైలు ఖర్చులు మాత్రం ఇవ్వాలి... అసలు వ్యవధిలేకుండా పెట్టావుకదా ప్రయాణం!

సీతమ్మ—ఏమి నాయనా! నీ కేమయినా తొందర పనులున్నాయా?

ప్రకా—తొందరపనులంటే ఇక్కడ హరిజనులకి ఒక పాఠశాల పెట్టాను. దాని నెవరికైనా అప్పగించకుండా వెళ్ళిపోతే అది పాడవుతుంది. సరే చూదాం. అన్నిటికన్న ఇదే ముఖ్యమయిన పనిగా భావించుకొంటాను.

సీతమ్మ—అదే పదివేలు. ఇంకొక్కమాట.

[తలుపు తోసుకొని కామశాస్త్రి ప్రవేశం.]

కామ—ఏమిటరా? చేస్తున్నారూ? [ప్రకాశంను చూసి నిర్ఘాంతపోయి] ఈ పాక్షివేధన నెందుకు రానిచ్చారు ఇంట్లోకి?

సీతమ్మ—బాగానే ఉన్నాయి మాటలు. ఆ దారంట వెళ్తుంటే పిలిచి ఏదో లోకాభిరామాయణం చెప్పకుంటున్నాం.

కామ—ఈ యిల్లంతా అపవిత్రంచేసి మాలకూడు చేశావు కాని ఇంకేమయినా ఉంచావా? వాడంటే సిగ్గులేక వచ్చాడు కాని నీ కేం సిగ్గులేకపోయిందే?

ప్రకా—ఈ విషయంలో నేను సిగ్గుపడడానికి బదులుగా గర్విస్తున్నాను. పాక్షివాదని పిలవడం నాకు కితాబు. నిజ మూలోచిస్తే

అదర్పప్రాయుడైన పాకీవాడు బ్రాహ్మడికంటే ఉత్తముడు. బ్రాహ్మడు లేకపోయినా పాకీవాడు బ్రతకగలడు కాని పాకీవాడు లేకపోతే బ్రాహ్మడు బ్రతకలేడు. తల్లి బిడ్డకు చాకిరీ చేసినట్లు పాకీవాడు సంఘ మంతటికీ సేవ చేస్తున్నాడు.

కామ—ఛీ! నాతో మాట్లాడకు. నా మొహం చూడడానికి నాతో మాట్లాడడానికి నీ కర్మ తడవదీ? బ్రాహ్మణపుట్టుకపుట్టలేదూ? బ్రాహ్మడికంటే పాకీవాడు ఉత్తము డంటావురా?

ప్రకా—క్షమించాలి! సెలవు. [వెళతాడు]

కామ—పింజారీముండా! పాకీచీపురువట్టుకొని మాదిగపిథులన్నీ తడుస్తూ వాళ్లని కాగిలించుకు తిరుగుతూంటే వాడి నేమని యింటికి పిలిచావే? వాడికి రారవాది సరకాలుతప్ప ఇంక గతు లున్నాయా? పాకీవాడు బ్రాహ్మడికంటే ఉత్తము డంటాడు! వీడి సాహసం!

రత్నం—హరిజనులు మనలాంటి మనుష్యులు కారూ నాన్నా! వాళ్లకీ మనలాగే రక్తమాంసాలూ ఆత్మా ఒకటేనా? ఇంట్లో పెంచు కొనే పశువులసాటి చేశారుకారా వాళ్ళు?

కామ—నీ బుర్రకి ఎక్కించాడూ ఈవేదాంతం? వీడిశాస్త్ర పద! ఇద్దరూ వెళ్ళి నాలుగుబిందెల నీళ్ళు తోడితెచ్చి ఇంత గోమయం కలిపి వాడు కూర్చున్న సావిడి, వీధిగుమ్మం కడిగేసి శుద్ధిచెయ్యండి. లేవరేం!నా మడిగావంచా ఉందా [అంటూ పెరట్లోకి వెళతాడు].

సీతమ్మ—వెరి) కుదిరింది-రోకలి తలకి చుట్టమన్నాడట. ఇలాంటి మనిషితో ఎలా వేగడం! రావే అమ్మాయీ! రెండు బిందెల నీళ్లైనా దిమ్మరిస్తేగాని మనల్ని రాసి రంపాన పెడతారు.

[ఇద్దరూ వెళతారు]

తెర.

ఓం!

బ్రహ్మకృపాహి కలంకం.

వి డా కు లా ?

నా లు గో రం గ ము

సమయం ఉదయం 10 గంటలు.

[రామారావు ఇల్లు. రామారావు కుర్చీలో కూర్చుని ఉత్తరం చదువుతూ ఉంటాడు.]

రామా—అమ్మా! శారదా!... .. శారదా! [శారద వ్రేవేళం] కూర్చోవమ్మా! ఈ ఉత్తరం చూడు!

శారద—[ఉత్తరం చదువుతుండగా ఆశ్చర్యం, విచారం ముఖంలో కనబడతాయి. తండ్రివేపు అప్పుడప్పుడు చూస్తూఉంటుంది. ఉత్తరం చదువుకొని మడిచి బల్లమీద పెట్టేస్తుంది. ముఖం అరచేతులో పెట్టుకొని ఆలోచనాయుక్తయై కూర్చుంటుంది.]

రామా—ఏవమ్మా! అబ్బాగున్నావేమీ? [శారద బబ్బలు చెప్పడు] శారదా! చూడు నాకేసి చూడూ కండ్లంట నీళ్లున్నా యేమీ?

శారద—[ముఖం వంచుకొని] ఒకటి లేదు.

రామా—అబ్బ! మూర్ఖపువట్టు పట్టకూడదు సుమీ! నీ వుద్దేశం ఏమిటో చెప్పకూడదూ!

శారద—ఇంతకంటె డిస్ గ్రేస్ (Disgrace) ఏ ముంది!

రామా—[రోషంతో] ఏమిటి!

శారద—నన్ను మీ రిట్లా ఇన్సల్టు (insult) చేస్తా రనుకో లేదు.

రామా—దీనిలో ఇన్సల్టు కేముందో చెప్పు.

శారద—నాతో కన్సల్టు (consult) చేయకుండా నామారేజి (marriage) మీరు సెటల్ (settle) చేసేది ఇన్సల్టు కాదా?

రామా—కుమార్తె పెండ్లి తండి) సెటల్ చేయడం ఇన్సల్టు? ఇంత కాలం చదువుచెప్పించి పెద్దదానిని చేసి పోషించిన తండి) కూతురు పెండ్లి సెటల్ చేయడానికి అన్ ఫిట్ (unfit) అన్నమాట!

శారద—ఫిట్ (fit) అన్ ఫిట్ ఇప్పుడు క్వశ్చన్ (question) కాదు. స్ట్రీలైఫ్ లో మారేజి ఒక పెద్ద ఛేంజి (change). ఇంత ఇం పోర్టెంట్లు (important) ఛేంజి క్రియేటు (create) చేసేటప్పుడు, నా ఒపినియన్ లేకుండా, నన్ను ఇగ్నోర్ (Ignore) చేసి, నేను బ్రతికి వున్నానా, చచ్చినానా అని విచారించకపోతే ఎట్లా?

రామా—దీనిలో నీ వంత ఫీలు అవడాని కేమీ లేదమ్మా ! వేణు చాలా రిచ్ మాన్, మంచి స్పోర్ట్స్ మన్ (sportsman) అని పొగుడుతూ నువ్వే ఇంట్రీడ్యూస్ చేశావా? నీకు ఇష్టమైన మనిషి తోనే కరస్పాండు చేసి ఆరేంజి (arrange) చేశాను కాని ఎవరో చదువునంథ్య లేని పల్లెటూరి పాపర్ ని తీసుకురాలేదే! తగిన యజ్ఞా డుంది; ఎడ్యుకేషన్ వుంది; వెల్తు (wealth) వుంది. అతని ఫాదర్ మంచి పొజిషన్ లో వున్నాడు. వేణు నీ క్లాస్ మేటు, స్నేహితుడు. అన్ని కండిషన్స్ బాగావున్నాయని ఆలోచించి చేశాను. అది నీకు ఇన్సల్టుకాదు.

శారద—నేను వేణుని మారేజి చేసుకుంటానని చెప్పినానా మీతో!

రామా—నువ్వట్లాగు చెప్పలేదుగనుకనే, నీ యిష్టం పొంది మరి పంపిద్దామనే ముందుగా నీ కీ ఉత్తరం చూపించాను.

శారద—మారేజి, పూర్వీ పర్సనల్ అఫైర్ (purely personal affair)

రామా—అనగా, దానిలో నేను జోక్యం చేసుకోకూడదంటావా?

శారద—న్యా ఫ్యూచర్ మీరు నిశ్చయించినారే అది నాకు నూటు అగునో లేదో మీరు ఆలోచించినారా?

రామా—నాకు అరం కాలేదు.

శారద—నాకు - ఒకమగవానికి స్త్రీవునైవుండేది యిష్టం లేదండీ! మనదేశంలో మేల్ సుప్రీమెసీ (male supremacy) ఉన్నంత కాలమూ, ఆడదానిమీద మగవాని కధికారము ఉన్నంత కాలమూ, అడదానికంటే మగవానికి లా ప్రకారమూ, ఆచారం ప్రకారమూ, ఎక్కువ హక్కులున్నంతకాలమూ, ఫ్రీడమ్ పోయి యింట్లో వంటగడే ప్రపంచంగా చేసేమారేజీ చేసుకొనేదిదా నా కిష్టం లేదు.

రామా—వేణుగోపాలరావు, నీ సౌఖ్యానికే స్వేచ్ఛకీ ఏలో పమూ రాకుండా చాలా గౌరవంగా ఆదరిస్తానని పదిసార్లు నాలో చెప్పడంచేతనే నే నంగీకరించాను. కొంతకాలం చదువుకోన్నాక మారేజీ చేదామని నిన్ను ఇంతకాలమూ ఉంచి వేయడమే ముప్పు వచ్చింది. నువ్వుకూడా ఇదివరకు ఎన్ని సార్లు ఈప్రస్తావన తెచ్చినా, బి. యే పరిష్కలయినాక ఆలోచిద్దామనలేదా? నీతల్లి చనిపోబట్టికాని, నీతల్లి వుంటే నీకు చాలాకాలం క్రిందటే మారేజీ అయివుండేది.

శారద—మా మదర్ వుంటే న న్నడగకుండా అరేంజీ చేసే వుండదు. ఆమె చనిపోయింది నాకు చిక్కు వచ్చింది.

రామా—నరే నేనేకదా ఇప్పుడు చెడ్డవాడనయేను. [కొంత సేపు నిశ్శబ్దం]. పెండ్లిలేకుండా స్త్రీ వుండిపోవడం ప్రకృతిని ధిక్కరించడంకాదా? సృష్టి సాగడానికి స్త్రీలు పురుషులు ఆవశ్యకమే. రస్కినే ఏమన్నాడు? వన్ కంప్లీటు దీ అదర్ (one completes the other) అన్నాడు. ఇద్దరూ కలిస్తే కాని పూర్ణాంగం కానేకాదు. పురుషులకి పురుషులూ, స్త్రీలకు స్త్రీలూ వివాహం మానేస్తే సృష్టి అంతరిస్తుంది.

శారద—నావంటివారు కొందరు, మారేజి మాని, స్త్రీసంఘం బాగుపడేదానికి లైఫ్ సేక్రిఫైస్ చేసి పనిచేస్తే క్రియేషన్ ఆగిపోవునా? పురుషులలో, దయానంద సరస్వతి, శంకరాచార్యులు, లార్డు మెకాలే, సర్ ఐస్కోన్యూటన్, విలియమ్ పిట్ వీరింద్లంతా, మారేజి విడిచిపెట్టి ఎంతో దేశసేవ చేయలేదా? పురుషుల ఆంగిల్ ఆఫ్ విజన్ (angle of vision) మారిపోవలె, స్త్రీల అభివృద్ధికిట్లా అడ్డు పెట్టకుండా, వాళ్లను స్వేచ్ఛగా విడిచిపెడితేదా వాండ్లు మంచి పనులు చేస్తారు.

రామా—స్త్రీ పురుషులను భగవంతుడు ప్రత్యేకకార్యాల కొరకు సృజించాడమ్మా! అందుచేతనే వారి శరీరనిర్మాణంలోనే భేదం వుంది. పురుషుడు ధనార్జనచేసి పోషణభారం వహిస్తాడు. స్త్రీ కుటుంబగౌరవం నిలబెట్టి సంసారం చక్కబెడుతుంది. పురుషుడు బీజం; స్త్రీ జ్ఞేతం; ఇదే సృష్టిరహస్యం.

శారద—అంటే, ఆడది చలనంలేక మొద్దువలె పడి ఉండవలసిన వస్తువుకాదా? మగవాడు ఆడదాని మీద అధికారం చలాయించేదానికీ, ఆడది మగవాడికి బానిసగా వుండేదానికీ సృష్టి చేసినారా?

రామా—ఆమాట ఎవరన్నారు? పురాణాలలోకూడా స్త్రీలకు చాలా గౌరవ మిచ్చారు. లక్ష్మీ విష్ణుపునృదయాన నివసించింది. శివుడు సగం శరీరమిచ్చి అర్ధనారీశ్వరుడయ్యాడు. దక్షయజ్ఞంలో పార్వతి సశిస్తే ఆమెకోసం సన్యాసయి దిగంబరు డయ్యాడు. గంగని నెత్తిమీద పెట్టుకున్నాడు. విష్ణుపురాణంలో ఏమన్నారో విన్నావా?

సీ. పురుషుడు విష్ణువు, పౌలతి శ్రీలక్ష్మీయౌ

పురుషు డాలోచన, పౌలతి భావ

పురుషుడు ధైర్యంబు, పౌలతి యౌ శాంతంబు

పురుషుడు మంత్రంబు, పౌలతి పలుకు

పురుషుడు స్తంభంబు, పౌలతి పతాకంబు

పురుషుడు సూగుడు, పౌలతి శాంతి

పురుషుడు వృక్షంబు, పొలతి ఫలం జాను

పురుషుడు జలధియో, పొలతి యొడ్డు

పురుషుడు తుపాను, మార్గంబు పొలతి సుమ్ము

పురుషుడు రచయిత, రచన పొలతి సుమ్ము

పురుషుడు దినంబు, రాత్రియో పొలతి సుమ్ము

పురుషు డగ్నియై భాసిల్లు పొలతి సమిధ!

దీనిలో స్త్రీకి వచ్చిన అగౌరవ మేమిటమ్మా? పురుషుడు స్త్రీ మూలంగానే రాణిస్తాడనీ, స్త్రీ లేని పురుషుని బ్రతుకు ఉత్తవ్యరమనీ తేలిందా?

శారద—దానిలో ఒక్కమాట అంటితే! పురుషు డగ్ని, స్త్రీ సమిధ అని; అది ఒక్కటి చాలు. పౌజిషనంతా క్లియర్ చేసింది. పురుషుడు స్త్రీని కాల్చుకొని తింటాడన్నమాట!

రామా—వెరితల్లీ! ఇదా అర్థంచేసుకొన్నావు. ఇంధనం వలన అగ్ని వుడుతుంది. అగ్నికి ఆధారం ఇంధనం. అట్లాగే సృష్టి కంటటికీ ఆధారం స్త్రీకే. స్త్రీని ముఖ్యంగా మాతృత్వం కోసమే సృజించాడమ్మా! స్త్రీని ర్మాణంలో ప్రతీలంకమా మాతృత్వంకోసమే ఉద్దేశింపబడింది. చక్కగా సంసారం చేసుకోవాలి. దేశాన్ని ఉద్ధరించే పిల్లలని కనాలి... ..

శారద—ఓం! మగవాడిపోకులకీ, సరసాలకీ ఉపయోగించే ఆటబొమ్మకావలె; పిల్లలను కనిపెంచే మెషీన్ గా తయారు కావలె; నోరెత్తకుండా ఇంప్లిసిట్ ఒబీడియన్సు (implicit obedience) చూపించవలె; వంటగదికి అంటుకొనిపోయి ప్రసంగం తెలియకుండా ఉండవలె!

రామా—ఆరోజులు గడచిపోయాయి కాదటమ్మా! నువ్వు బి. ఏ. చదువుకుంటానంటే అడ్డుపెట్టానా? మగపిల్లలతో కలిసి పెరిగి డాన్సికాలేజిలో చదువుకుంటానంటే నేను అడ్డుపెట్టానా? నువ్వు టెన్నిస్ ఆడడానికీ, నీ మువ్వము వచ్చిన డ్రస్సు వేసుకోడానికీ నేను

అడ్డుపెట్టానా? ఈ ఒక్కవిషయంలో నామాట వింటే నే నెంత సంతోషిస్తున్నా?

శారద—దానంతకీ నేను చాలా గ్రేటుఫుల్ (grateful).

రామా—అయితే ఏమిలాభం! ముఖ్యమయిన విషయంలో నాకు వ్యతిరేకమయ్యావు. ఇప్పు డెంతమంది స్త్రీలు సినీమాలో ఆళ్లు చేయలేదు? స్పార్ట్స్ లో ఛాంపియన్ షిప్ తేలేదు? మ్యూనిసిపాలిటీల లోను, లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిల్స్ లోనూ మెంబర్లుకాలేదు? ఏ రంతా పెండ్లి మానుకొన్నారా? పెండ్లి చేసుకుంటేమాత్రం ఇవన్నీ చేయ కూడదా! ప్రకృతికి విరుద్ధమయినవని ఎన్నాళ్లు సాగుతుంది చెప్పమన్నా!

శారద—[ఆలోచనలో పడుతుంది] నాకు మారేజి మానేసి వుమేన్ మువ్ మెంటులో వర్క్ చేదామని ఉంది. దానికిదా యిప్పుడు చాలా లిటరేచర్ చదువుతున్నాను. మారేజి చేసికొని, ఒక మగ వాని విష్ణు (whims) కు లోబడి, సంసారం చేస్తూఉంటే ఇదంతా సాగునా? నాకు గ్రేట్ ఫ్యూచర్ (great future) ఉందనుకొన్నాను. పై దేశాలుపోయి కాంటి నెంటల్ ఫేమ్ (continental fame) సంపాదించాలని పెద్ద పెద్ద హోప్స్ పెట్టుకొని ఉన్నాను. నా హోప్స్ అంతా ఫ్రస్ట్రేట్ (frustrate) చేసి, నా ఎన్ థూజియాజమ్ (enthusiasm) కూల్ డౌన్ (cool down) చేస్తూ రనుకోలేదు. ఐ థాట్ యూ వర్ ఎనైడియల్ ఫాదర్! (I thought you were an ideal father) [కంటనీరు తెచ్చుకొని డుఃఖిస్తుంది.]

రామా—[వేళ్లతో నుదుటిమీద కొట్టుకొని] నేను నీకు తండ్రి నవడం ఒక తప్పయింది... .. అమ్మాయీ! నీకంటే నాకు కావలసిన వాళ్లెవరైనా ఉన్నారా చెప్పు. [శారద జాలిగా తండ్రి కళ్లలోకి చూస్తుంది] నీకంటే నాకేమయినా ఎక్కువ ఇంటరెస్టు ఉందా ప్రపంచంలో! ఈ యిల్లు నీకోసమేనా కొన్నాను. నా భీమా ధనం పదివేలూ నీపేరనే ఎస్టేట్ చేశానా? నా పెన్షన్ కూడా కమ్యూట్ చేసి నీవశం చేస్తానన్నాను. నువ్వు సుఖంగా యింటిపట్టున ఉండవమ్మా! నా ఓట్లు ఏజి (old age) లో, నాకు ముఖ్యాధార

మయిన నువ్వు, యీవనంతా పెట్టుకొని దేశాలంట తిరుగుతూంటే, నాకు ఏమిటిగతి చెప్పు! నే నెవరిమీద ఆధార పడేది? నాకు భార్యావుండి యింకాపిల్లలు ఉంటే నీవు కోరినట్లు స్వేచ్ఛగా విడిచిపెట్టేవాడినే!

శారద—[జవాబు లేకుండా దీర్ఘాలోచనలో పడుతుంది].

రామా—నీకు ఇంట రేషన్ కార్డు వస్తుందంటే నాకు అయిష్టమా? వృద్ధాప్యంలో మరొకదిక్కు లేనప్పుడు నీతండ్రిని కనిపెట్టుకొనివుండడం ఒకడ్యూటీ అని నీవంటి ఎస్యూకేటెడ్ గర్ల్ కి చెప్పాలా? చక్కగా సంసారం చేసుకొని, నాకు మనుమలు మనుమరాళ్ళచేత ఆనందం కలిగించి, నాప్రాణం కాస్తా హారీ అన్న తరువాత నీయిష్ట మయిన దేశ సేవకు దిగు! అదీ నా కోరిక.

శారద—ఈ లైఫ్ లో పడితే ఆ లైఫ్ వట్టిది.

రామా—నే నింక నీతో వాదించవలసిన దేదీ లేదమ్మా! నీ ఓల్డు ఫాదరుని, అతని వృద్ధాప్యంలో కనిపెట్టవలసిన డ్యూటీ నీవు ఫీలయితే నేను కోరినట్లు చేయి; లేదా? నాయిష్టం నాది, నాకూ ఫాదరుకీ సంబంధం ఏమిటి అనుకుంటే నీయిష్టం వచ్చినట్లు చేయి—నా ఫ్యూచర్ నా గతీ యంతే అనుకుంటాను; ఎవ్వడో ఒకనాడు విరక్తిపుట్టి సన్యాసమైనా పుచ్చుకుంటాను, ఆత్మహత్యయినా చేసుకుంటాను. బ్రతుకుమీద ఉత్సాహం, ఆశా లేకపోయిన తరువాత ఏ మయితే నేమి?

శారద—[గద్గదంతో తండ్రిచేతులు పట్టుకొని] మీరు నన్ను క్షమించవలె; నా మూలంగా మీ కంత కష్టం వద్దు; నా ఫ్యూచర్ యింతేకదా అనుకుంటాను. నేను పెద్ద చదువు చదివి ఉండీకూడా చదువులేని పల్లెటూరిపిల్లగతిదా నాకు వట్టిం దనుకుంటాను.

రామా—నీమాటలు చాలా కష్టంగా వస్తున్నాయి. నీమనస్సు సమాధానపడితేనే నేను కోరినట్లు చేయి. బలవంతంమీద నన్ను సంతుష్టిపరచడానికి నువ్వు పెండిచేసికొన్నా అది సార్థకంలాకి రాదు

శార—హిందూమారేజి సిప్తమంత అన్యాయమయినది ప్రపంచంలో ఎక్కడయినా వున్నదా? దానిప్రకారం స్త్రీ వట్టి నేపు కాదా?

రామా—హిందూవివాహంలో ఆధ్యాత్మికార్థం వుంది. మనస్సులనీ హృదయాలనీ ప్రేమసూత్రంతో ఏకంచేసేది హిందూ వివాహం. దాని వృద్ధేశం కేవలం శరీరసౌఖ్యమే కాదమ్మా!

శారద—అవును! దానిలో పురుషుని అధికారం బాగా సేఫ్ గార్డు చేసినారు. ఏ పురాణం చూసినా పతివ్రతాధర్మందా చెప్పను. మగవాడు ఒక స్త్రీకి కట్టుబడియుండవలెననే రూలు లేదు. ఈ పురాణాలు, ధర్మసూత్రాలు మగవాండ్లు వ్రాసిన వేనా? స్త్రీ వ్రాసిన దొకటయినా ఉన్నదా?

రామా—అదేమన్నమాట! రామాయణంలో ఆదర్శప్రాయుడయిన ఏకపత్నీవ్రతస్థుణ్ణి రాముడిని చూపించలేదా!

శారద—నీతిని అనుమానంపడి అగ్నిలో పడమనలేదా! రాముడు? సీతకుకూడా తనమీద అట్టి అనుమానమే ఉంచవచ్చును గదా అని తా నొకసారి అగ్నిప్రవేశం చేయకూడదా? ఆడ దనగానే లోకువా?

రామా—ఎందుకమ్మా అనవసరమైన తాదన? నా ఉద్దేశం స్పష్టం చేశాను. నా కోరిక ను వ్యంగీకరించా వనుకుంటున్నాను. నీకు హిందూవివాహపద్ధతి ఇష్టం లేకపోతే నీయిష్టం వచ్చిన పద్ధతి చెప్పు, నేను ఒప్పుకుంటాను. ఎట్లాగయినా నువ్వు సుఖంగా ఉండడమే నాకు కావలసింది.

శారద—మీ రంత కంపెల్ (compell) చేస్తున్నందుకు మీ మనస్సుకు ఎందుకుదా కష్టం చేయవలె? సివిల్ మారేజి ఆట్టు మీకు యిష్టందానే! హిందూ మారేజిసిస్టంలో వున్నంత నేవరీ (slavery) దానిలో లేదు.

రామా—కానీవమ్మా! నాది మూర్ఖపువట్టనుకున్నా వేమిటి? నీయిష్టంవచ్చిన పద్ధతికి నేను ఒప్పుకుంటాను. ఇక మరేమీ అభ్యంతరం లేదుకదా! ఈ పుత్తరం వేణుకి పంపివేయవచ్చునా?

కర), కళ్ళజోడు ధరిస్తాడు. వచ్చి ఒక కుర్చీమీద కూర్చుంటాడు. అతడు రాగానే పద్మనాథం ఒకసారి లేచి మళ్లా కూర్చుంటాడు.]

శంకర—ఎంతసేపాయి వచ్చారు? కూర్చోండి! ఏమిటి విశేషాలు?

పద్మ—పచ్చి అరగంటపై నయింది. తమరు పూజలోవుండి పోయారు.

శంకర—ఇప్పు డిక్కడి కెవరైనా వచ్చారా?

పద్మ—ఎవరో ఎమ్. ఏ., బి. ఇడి. ఇరవైరూపాయల ఉద్యోగం కాళేవుండట, ఎలిమెంటరీ స్కూలులో—

శంకర—ఎమ్.ఏ. ప్యానయి ఇరవయిరూపాలపనికి వచ్చాడా?

పద్మ—ఏం చెయ్యమన్నారు? దానికే గతిలేదు. మొన్న మన మిల్లులో గుమస్తాపని కాళీ వచ్చినప్పుడు అయిదుగురు బి. యే. లు దరఖాస్తు పెట్టారు.

శంకర—అవును. బి. యే. లు కూడా పెట్టారన్నారు.

పద్మ—కలకత్తాలో బి. యే. ప్యానయినవాళ్ళు జోళ్ళు తుడుస్తున్నారట!

శంకర—[మందహాసం].

పద్మ—ఈయింగ్లీషు చదువుకోసం యిల్లావాళ్ళూ గుల్లచేసుకుంటే వచ్చినలాభ మిది.

శంకర—నూవాడా బి. యే. పరిక్షకు వెళ్లాడు. ఏం, జేస్తాడో! ఎవని లేకపోతే నర్తకంలో పెట్టేస్తాను. వాడా - లండన్ వెళతానంటాడు! ఏమయినా లాభిస్తుందా?

పద్మ—ఈరోజుల్లో ఏమి లాభంలేదు. ఆ రోడ్డుకీ - టెండరు -

శంకర—టెండరు పెట్టారా?

పద్మ—నేనుకాదు- మా మేనల్లుడిచేత పెట్టించాను.

శంకర—కమిషనరుతో మాట్లాడారా?

పద్మ—తమ రే మాట్లాడి పుణ్యం కట్టకోవాలి.

శంకర—నేనా! అట్లాగే! ఓవర్సరుని మీ రొకమారు చూడండి.

శారద—ఒకసారి నే నతనితో మాటాడి డౌట్సు (doubt) క్లియర్ చేసికోవాలె.

రామా—సరే! ఆ సందేహాలు తీర్చుకొని నాతో చెప్పు; అ తరువాతనే నిశ్చయం చేదాం... ..మరి భోజనానికి లేదామా! [గడియారం చూచి] అబ్బో చాలా వేళయింది.

[ఇద్దరూ వెళతారు.]

తెర.

ఓం!

బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

వి డా కు లా?

అ యి దో రం గ ము

సమయం ఉదయం 8 గంటలు.

[హరిపురంలో ఛెయిర్మన్ శంకరరావు ఇల్లు. రెండు రోజు వుడ్ పడకకుర్చీలు, నాలుగు మామూలుకుర్చీలు, ఒకసోఫా, ఒక టేబిలు, టేబిలుపద్ద ఒక తిరుగుడుకుక్కకుర్చీ ఉంటాయి. హాలులో చుట్టూ శృంగారపు చిత్రాలపటాలు వుంటాయి. మిల్లు మేనేజరు పద్మనాభం ఒకకుర్చీమీద కూర్చొని కొన్ని కాగితాల చూస్తూ వుంటాడు. పద్మనాభం, కాపింగుజుట్టూ, ఓపెన్ కాలరుకోటు, తెల్లని వంచ, కిరీ సం॥ వయస్సు. ఛెయిర్మన్ శంకరరావు ప్రవేశం; 45 సం॥ వయస్సు, నెరుక్తున్న మీసం; సిల్కునూటు, పాగా, చేతిలో చేతి

పద్మ—[చూశా నన్నట్లు తల ఊపుతాడు].

శంకర—మా కమిషనరు సంగతుందే, స్వపక్ష పరపక్ష నిర్దామ ధామం. కమిషనర్లని మనకు కావలసినవాళ్లని ఎంచుకో మంటే బాగుండును. మధ్యని వీళ్ల నొకళ్లని తెచ్చిపెట్టారు గద పాన కంలో పుడకవలె.

పద్మ—కమిషనర్లు వచ్చాక అధికారాలన్నీ వాళ్లచేతుల్లోనే వుంటే మధ్యని తమవంటివారికి వేలకు వేలు ఖర్చుపెట్టుకోడమే మిగులు.

శంకర—నిజమే పూర్వం ఉద్యోగాలు, కంట్రాక్టులు, ఇళ్ల పన్నులు, అన్నీ ఛెయిర్మన్ చేతిలోనే వుండేవి. అందుచేత ఎలక్షనుకి పెట్టిన ఖర్చువచ్చేసేది. ఇప్పు డేదో చిల్లరవాళ్లకేకాని మాలాంటివాళ్ల కేమి లాభం లేదు. ఛెయిర్మన్ తినవలసిన వాడయితే చేపలబజారు నుంచీ కమేలానుంచీ సరు కింటికి వచ్చేసి కూరమొక్కూడా ఎత్తుక పోయేది.

పద్మ—తమరు దీనిలో దిగటం బిజినెస్ (business) పాడవ డానికి వచ్చింది. టీ పార్టీలకింద; చందాలకింద, పార్టీని కట్టుకో డానికి వాళ్ల కిచ్చిన అప్పులకిందా వేలకు వేలు ఖర్చయింది.

శంకర—ఏఖర్చువచ్చినప్పుడు అది పెట్టకతప్పదు.

పద్మ—కొన్నింటిని ఎలక్షనప్పుడు తమపార్టీకొన్నింటికి పోటీగా నిలబడ్డవాళ్లని మానిపించడాని కిచ్చినదీ, ఛెయిర్మన్ ఎలక్షను టయి ములో పార్టీ నందరినీ మనతోటలో పెట్టి, నాలుగైదు రోజులు విందు లకీ, షోకులకీ, సానిమేళాలకీ, త్రాగుడికీ ఇచ్చినదీ, అమాంబావతులూ పాతికముప్పయివే లయింది. తమ కాలాను సాదరుక్రింద వడ్డఖర్చు తమరు సరిగా చి త్తగించలేదు.

శంకర—అయివుంటుంది. అయినా, ఇ దొకగౌరవం అని అందరూ అంటున్నారకామా? ప్రతిమనిషికి ఏదోవిధంగా పేరుసంపా దించాలనే వుంటుంది. అదీ మనిషిస్వభావం- మరీ—మనపేరు పేవగో వేసి ఫోటోలువేశారా? ఇంటింటా శర్వార్పపువేళ్లు, పూలహారాలు వేశారుకారూ?

పద్మ—మెడలువంగిపోయి నాలుగురోజులు కదలకుండా యిరుకు పట్టేస్తా యనుకొన్నాను. బండెడుపువ్వులదండ లయ్యాయి.

శంకర—మరీ—మరి- టీపార్టీలు చేశారా? అంతా సలాం పెట్టడం, ఛెయిర్మనుగారు వస్తున్నారు దారిలో, లెంజునిచెవుతూ ముందొక డవాలాబంటోతు నడవడం—ఈ హోదా అంతా వుంటుందా?

పద్మ—చిత్తం; కాని యీ విషయంలో రూమర్లన్నడే పుట్టాయి.

శంకర—ఏమిటా రూమర్లు?

పద్మ—వందరూపాయల కర్పూరపుపేర్లుకొని యింటింటికీ తమరే పంపించారనీ, యంతా రూమర్లకి లెక్కేమిటి... కొందరచేత టీపార్టీలు తమరే డబ్బిచ్చి చేయించారనికూడాను.

శంకర—(ఒక నవ్వు నవ్వేసి) ఏమిటో అనుకుంటారు, లోకులో కాకులలో అన్నారు. ఇప్పుడు నాదిగ్గరమిల్లులో ఉన్నారు కదా. మీ రొక టీపార్టీ చేశారుకాదుగదా!

పద్మ—ఏదీ తమ రేదీ అనలేదని పూయకొన్నాను.

శంకర—నేను చెప్పితేనా చెప్తాను?

పద్మ—తమమిల్లులో వుండి నేను చేస్తే బాగుండదేమో అనుకొన్నాను. అయినా తాబేవార్లం కదా! తమరోమాటంటే త ప్పేముంది? అయినా యిప్పుడు మించిపోయిన దేమిటి? ఎల్లుండి యేర్పాటు చేసేదా?

శంకర—ఇప్పు డేమిటి? ఆరు నెలలయిపోయాక—మన యడ్డి నిప్రేక్షను రిపోర్టు బాగుం డన్నారు గవర్నమెంటు. మొన్న కలక్టరు వచ్చినప్పుడు ఎంక్రోచిమెంటు (Encroachment) లన్నీ చూపెట్టి చార్జీచేయించాను. ఈమాటు మనకి రావుసాహెబు కితాబు రాక తప్పదు.

పద్మ—అయితే అప్పుడు టీపార్టీకి అందరికన్నా ముందుఛాన్సు నా కిప్పించాలి.

శంకర—మనయింటివగ్గరనుంచి మిల్లుదాకా తారురోడ్డు వేయించడానికి శాంక్ ను చేయించాను.

పద్మ—ఈమధ్య నెవరో పేవల్లో రాశారు. ఊళ్లో రోడ్డు బాగా లేవనీ, వీధులకి లైట్లు చాలవని, ఎక్కడిచెత్తాకుళ్ళూ అక్కడే వుండి పోతుందనీ-

శంకర—అది మనద్యూటీకాదు. అదంతా కమిషనరు ద్యూటీ. ఆ రిట్లు, దీవనలూ, చీవాట్లు, చెప్పుదెబ్బలు అన్నీ అతనికే!

పద్మ—తమ పేరు పెరిసిడెన్సీలంతా వాకబులయింది. ఆంధ్ర) పత్రిక సంవత్సరాదిసంచికకి ఈయేడు తమఫోటో పంపిస్తున్నాను.

శంకర—కొన్నియూటింగురూములో నాదో పెద్దఫోటో ఉండాలంటున్నా రందరూ!

పద్మ—ఆయిల్ పెయింటింగు తయారు చేయిస్తాను. ఏముంది నాలుగువందలు చాలు. ఏకొన్నిలకే పేరో పెట్టి పెంజంటు చేయిద్దాం.

శంకర—ఈలోపుగా ఆ రావుసాయిబు కితాబు వచ్చేస్తే బాగుండునా? వందలకొద్దీ సిల్వరుజూబిలీ కిచ్చి, కనిస్టేబులగ్గరనుండి కలక్టరుదాకా వచ్చేపోయే వుద్యోగస్థులకి టీపార్టీలు చేసి, చక్క)వర్తి గారి జబ్బులో, గుళ్లలోనూ మశీదుల్లోనూ, అభిషేకాలూ ప్రార్థనలూ చేయించి, రెండుమూడువేలమందికి వెలంకాయలం తేసి బూర్లనో అన్నదానం చేసి ఇన్ని తంటాలూ పడుతుంటే ఇవన్నీ గనర్నమెంటు కళ్లకి కనబడవా ఏమిటయ్యా! తానీల్దొర్లకిట్టే ఇచ్చేస్తున్నారు—రావు సాయిబు.

పద్మ—పోనీండి, ఇప్పుడు. తమ కొచ్చిన లోప మేమిటి— ఇంతకీ ఆ యోగం పట్టాలి. అన్నట్టు— అసలునంగతి చెప్పడం మర చాను—కాకినాడ మూర్యాడీ బాకీ పంపించమని ఉత్తరం రాశాడు.

శంకర—నగానికి పెరిగిందా ఏమిటి?

పద్మ—రడ్డీలతో దగ్గరదగ్గర లకారాని కుంటుంది.

శంకర—అబ్బ! అయినా అత నట్లా తొందరపడడే! నన్ను బాగా తెలుసు,

శంకర—అసాము అలా వుంచండి. నాతో చెప్పకుండా నరుకు విడుదల చెయ్యకండి. అయినా అంతస్థాకు ఒక్కసారి అర్దురు చేస్తే దెబ్బతినేస్తాం.

పద్మ—తమతో మాట్లాడడానికే వీలుచిక్కదు. తమరు ఈ పాటయినా తప్పకొని బిజినెస్మీద శ్రద్ధపెడితేగాని, గట్టిదెబ్బ తగుల్తుందేమో అని నాకు చాలా భయంగా ఉంది.

శంకర—ఇప్పుట్లో విడిచిపెట్టడాని కొంతమాత్రమూ వీలు లేదు. మంచి పటపటాంగంగా వుంది. కొందరు కాంగ్రెసువాళ్ళున్నారు. వీళ్ళు ప్రతిమీటింగులోనూ అవకతవకప్రశ్నలు వెయ్యడం, డిసెంటుపెట్టడం, గవర్నమెంటుకి రానుడం జరిగిస్తూన్నారు. నో కాన్ఫిడెన్సు పెడతారని ఆరేసినెలలకల్లా అదో బెదిరింపు-కమీషనరు కూడా వాళ్లతో బుజం కలుపుతున్నాడు.

పద్మ—ఈమధ్య రత్తయ్యగారికికూడా తమమీద కోపం వచ్చినట్లుంది.

శంకర—రెండువేలు అప్పఅడిగాడు. ఇవ్వలేదని ఏడుపు. ఏదో చూసి పారెయ్యాలి... ఏమయినా యిప్పట్లో మానేస్తే వాళ్లకి జడిసి మానేశామంటారు—అదీకాక—మనకి కావలసిన వసులుకూడా కొన్ని వుండిపోయాయి.

పద్మ—సెలవా?

శంకర—అన్నట్టు ఎల్లండి యిమ్మాలులో పిల్లలకి బహు మతులు పంచిపెట్టడానికి మీటింగుచేస్తారట. హెడ్డుమాస్తరుగారు నన్ను ప్రెసిడెంటుగా వుండమన్నారు. మీరు ఒకచిన్న లెక్చరు రాసియ్యాలి. నాకు యింగ్లీషురాక పోవడం చాలా చిక్కొచ్చింది.

పద్మ—తమకే యింగ్లీషువస్తేనా? యీపాటి మంత్రీవని చేయరా!

శంకర—ఈమధ్య మాస్తరునిపెట్టి అక్షరాలు పేర్లు నేర్చుకొని వున్నకం వట్టాను. అరవైయేళ్ళు వచ్చాక చదువుకోక మన్ను కొట్టుకొంటానా అని ఇప్పుడు చదు వబ్బుతుందా?

పద్మ—నాకు మిల్లుకు వేళయిపోతుంది సెలవా?

శంకర—తెచ్చరు రాస్తారుకానూ! ఇంగ్లీషుతెచ్చరే తెలుగక్షరాలతో రాసివ్వండి. అరం తెలియకపోతే నేమిటి? రెండు నూడు సార్లు చదివి కంఠతాపెట్టి ఏకరువు పెట్టేస్తాను.

పద్మ—చిత్తం! సెలవు పుచ్చుకుంటాను.

శంకర—ఉండండి! మా అబ్బాయి మల్లా వినాహం చేసు కొంటున్నాను, రమ్మని వైరిచ్చాను. ఆ పిల్ల చి.వ. పక్షిని పెట్టిందట.

పద్మ—చాలా సంతోషం. ఎప్పుడు వినాహం?

శంకర—శేషే! ఈ సంగతి గవర్నరు వస్తున్నాడు. ఇప్పుటి కేసు ఏ స్టేజీ లో ఉన్నది?

పద్మ—ఏదో ఒక్కప్పుడు తమకు వెళ్లకపోవే ఎలా?

శంకర—ఉండండి! ఆ వైరు తెస్తాను. దానిలో ఒకమాట సరిగా అర్థం కాలేదు. [శంకర రావు ఇంట్లోకి వెళ్తాడు. సోనిగు ఒక విజిటింగు కార్డు తెచ్చి పద్మ గౌరవదగ్గర బల్లమీద పెడతాడు. పద్మ నాభం చూస్తూండగా శంకర రావు వైరుచేసికో వెళ్లుకొని [వేచేసింది] గవర్నరుకి బాలుచేసినప్పుడు ఆపిల్లని పిలిపిస్తాను- గవర్నరుదొరసానితో ఇంగ్లీషు మాట్లాడడానికి. చూడండి! ఈ చివరిమాట—

పద్మ—[వైరు చదివి] స్పెషల్ మార్చేజ్ ఆఫ్ఫు.

శంకర—అంటే!

పద్మ—వెళ్లితే ఒక స్పెషల్ ఆఫ్ఫు ఉండటం.

శంకర—వెళ్లితే ఆకే! మ్యునిసిపల్ ఆఫ్ఫుకు మల్లె!

పద్మ—అదేమిటో స్త్రీడు నడిగి తెలుసుకోవాలి. ఎవరో వచ్చారు. [విజిటింగు కార్డు యిస్తాడు.]

శంకర—[కార్డు తీసుకొని అక్షరాలు కూడబలుకుతూ] ఎవరిది? కె. ఆర్. వి. యా. యన్. కె.

పద్మ—కె. ఆర్. వెంకటరావు.

శంకర—అవును. కె. ఆర్. వెంకటరావు, డి. టి.

పద్మ—డిప్టీ మునిసిఫ్.

శంకర—ఏదో సిఫార్సుకి కాబోలు. కమిషనరు దగ్గరకి పోమ్మంటాను.

పద్మ—ఏమో ఎవరో అనుమానం పెట్టారుకాబోలు.

శంకర—అతని బ్రాంచివుందికాదూ ఇక్కడ? ఈమాట వృత్తి పన్నులో బిగించేద్దాం. మళ్లా అడిగితే గిరగిర తిప్పిపారేద్దాం.

పద్మ—ఇప్పుడేమి క్యాష్ పైగాలేదు. మొన్ననే ధర చురికిం దని మొయ్యబేళ్లనూటికి ఆర్డరిచ్చాను. నెలవాయిదా, జట్టిబేరం! దానికి సరిపడ్డ క్యాష్ (cash) మాత్రం వుంది.

పద్మ—రమ్మంటానూ! [వెళ్లి పిలవగా వెంకట్రావు ప్రవేశిస్తాడు. సుమారు ఏభయి సంవత్సరాల వయస్సు, తలపాగా, నల్లని లాంకోటు, తెల్లపంచ, తెల్లజరీకండువా, కళ్లకి సులోచనాలు, కాళ్ళకి ఆకుచెప్పులు, చేతిలో చేతికర్రతో ప్రవేశించి, చెప్పులు, చేతికర్ర దూరంగా ఉంచి లోనికి వస్తాడు.]

శంకర—[లేచి] దయచేయండి! [పడకకర్నీ చూపెడతాడు]

వెంకట—అక్కరలేదు. తమరు దయచేయండి. [మామూలు కర్నీలో కూర్చుంటాడు] జేమమా?

శంకర—తమ దయవల్ల! తమదర్శనం ఎన్నడూ చేయలేదు.

వెంకట—నేను విజయనగరంలో జిల్లా మునసబుగా ఉంటున్నాను. తమతో కొన్ని సంగతులు మాట్లాడుదామని వచ్చాను.

శంకర—సెలవియ్యండి. ఒకసారి ఆఫీసుకు వెళదామనుకొంటున్నాను. కమిషనరుగారిని కూడా రమ్మని కారు పంపాను. [పద్మ నాభంతో] మీరు మిల్లుకు వెళ్లండి. [పద్మనాభం ఇద్దరివద్ద సెలవు పుచ్చుకొని వెళతాడు.]

వెంకట—మీకోడలు, విజయనగరం పిల్ల, అమె విషయమై ఏమి టాలోచించారు?

శంకర—విజయనగరం పిల్లా? ...తమకు వారిని తెలుసునా ఏమిటండి?

వెంకట—అ! ఆపిల్ల తండ్రి—కామశాస్త్ర—తరుచు మాయంటికి వస్తూవుంటాడు. పదేపదే మొర్రపెట్టుకోగా, ఆపిల్ల అవస్థ చూచి, ఏమయినా సెటలవుతుండేమో అని-

శంకర—ఏమి సెలవు?

వెంకట—ఏమయినా సెట లవుతుండేమో అని-

శంకర—సెటలు కావడమంటే తమ అభిప్రాయం?

వెంకట—ఏముందీ! ఆపిల్లని తెచ్చుకొని కాపురం నిలబెట్టమనీ-

శంకర—నామనవి వింటారా! అసలు ఆపిల్లతండ్రి నోటిదురుసు మనిషి. మాలబ్యానికి వాళ్ళసంబంధం నచ్చలేదు. అయితే అట్లాంటి సంబంధం ఎందుకు చేశావయ్యా అని తమ రడగవచ్చును. నాభార్య అతని చెల్లెలు. దానిపట్టుదలమీద చిన్నతనంలో చెయ్యవలసినవచ్చింది. ఇప్పుడు మావాడు బి. యే. చదువుతున్నాడు. లండను వెళ్లి కలెక్టరు పరిక్షకి చదువుతానంటున్నాడు. అందుచేత ఆపిల్ల మావాడికి నచ్చలేదు. ఇంకా అల్లుడికి మామగారికి కొన్ని ఘరణలు జరిగేవుంటాయి. అందునుంచే ఈ ఏడాదిమిదేళ్ళనుంచీ మాకూవాళ్ళకి రాక పోకలే లేవు.

వెంకట—తమవంటివారు అబ్బాయికి నచ్చచెప్పాలి. కావలసిన సమ్మతం. మంచి సాంప్రదాయం. ఐశ్వర్య మున్నప్పు డిలాంటి వాళ్ళని ఓకంట చూస్తేనే కీర్తి.

శంకర—చిత్తం! వాస్తవమే! కాని మావాడికి నచ్చచెప్పడానికి ప్రేము మించిపోయింది. వాడు మొన్ననే మళ్ళీ వివాహం చేసుకొన్నాడు. బి. ఏ. చదువుకొన్న పిల్ల. అప్పుడే వివాహమయిపోయింది. ఇదిగో వైరు. [వైరుచేతి కియ్యకుండా దూరంనుంచే చూపించి మడిచి జేబులో పెట్టుకుంటాడు] పెద్ద లెక్కరుకూడా యిస్తుండటం. మరో యేర్పాటుమయినా తమరు సెలవిస్తే, ఈ సంవత్సరం మిల్లు తాలూకు లాభనష్టాలు తేల్చుకొన్నాక మాట్లాడుకొందాం.

వెంకట—అసలు ఈ వ్యవహారంలోకి నేను రానన్నాను. నా ప్రాణాలతీసి ఎలాగయినా మాట్లాడమని లాక్కొచ్చాడు. మావంటి

వాళ్లు ఇలాంటి వ్యవహారాల్లో ఫలితం ఉంటేనే దిగాలిగాని... ..
నేను గృహస్తురీత్యా వచ్చానుగాని ముసనబుగా మాట్లాడలేదు. అత
గాడు రెస్టిట్యూషన్ ఆఫ్ కాంజుగల్ రైట్సు (restitution of conjugal
rights) కి దావాతేస్తే తప్పకుండా అతనిపక్షమే తీర్పువుతుంది.

శంకర—కోర్టువారు నిర్బంధిస్తేమాత్రం మనసు లేనిమనువు
ఎట్లా సాగుతుందండీ?

వెంకట—అయితే అప్పుడే వివాహమయి పోయిందన్నమాట?

శంకర—అయిపోయింది, మొన్ననే! నేనుకూడా వెళ్ళలేదు.
మాకు గసెర్పరుగారి హడావుడొకటి వచ్చిపడింది... అయితే... ..
అతగాడుకూడా వచ్చాడా ఏమిటండీ?

వెంకట—వచ్చి వీధిలో ఉన్నాడు. అతడు రానిదే ఎచ్చానా
నేను? ఏమయ్యాయి, కామశాస్త్రురూ! [కామశాస్త్రీ ప్రవేశం-
సీర్కావిధోపతిపింజపెట్టి కట్టుకుంటాడు. మెల్లీరుదాక్షిణ్యవశం, కుడి
భుజంమీద మడతపెట్టిన కండువా; ఎడంభుజంమీద పీపుమీద
వేలాడుతూ ఇల్లడిచెంబుకట్టిన అంగవస్త్రం- చంకలో చిన్నమూట-
మాసినగడ్డం].

శంకర—[నిర్ఘాంతపోయి] ఏమయ్యాయి! ఎప్పుడు రాక!

కామ—ఇద్దరం కలిసేవచ్చాం! శవో, తవో, తేల్పుకోక
పోతే ఎన్నాళ్ళు మరి?

శంకర—ఆ వ్యవహారం గురించేనా? పంతులుగారితో మనవి
జేశాను యానత్తు సంగతులూ- అవతల కమీషనరుగారు కనిపెట్టు
కున్నారూ- మళ్లా కలుసుకొందాం. లేచి వెంకట్రావుకు నమస్కరించి
సెలవు. [అని వెళ్ళబోతాడు]

కామ—[అడ్డు వచ్చి] మళ్లా కలుసుకోడం కాదు. ముసనబు
గారు శ్రమపడి దయచేశారు. వారిమాటయినా వినొద్దా?

శంకర—నేను వారితో యానత్తు సంగతులూ మనవిచేశాను.
వారూ నేనూ మాట్లాడుకున్నాం! వారు సెలవిస్తారు- [ముందుకు
గుమ్మిందాకా నడుస్తాడు. కామశాస్త్రీ దోవ కడ్డంగా నిలబడి]

కామ—అదికాదు, ఉండవయ్యా! నీ అభిప్రాయం నాకు తెలిసింది. ఎప్పటికీ, దాగుడుమూతాలే ఆడేవు.

శంకర—దారి కడ్డం నిలిచి వెళ్ళనియ్య వేమిటి? బరే! అప్పల స్వామీ!

కామ—బంటోతుని పిలుస్తున్నా వేమిటి? ఎవరు వచ్చారో చూస్తున్నావా? [వెంకటరావుని చూపిస్తాడు]

శంకర—అటువంటి పెద్దలు దయచేసినప్పుడు యిటువంటి రసాభాసపుపనులుచేయకూడదు. వారిమర్యాదా కాపాడడానికి చూడాలి.

కామ—వారి మర్యాదాకికూడా భంగం కలిగిస్తావేమిటి?

శంకర—వారు దయచేస్తుండగానే దారికడ్డం నిలిచావు కదా! వారిని సాక్ష్యంవేసి పోలీసుకేసు పెడితేనో?

కామ—వ్యవహారం చాలా ముదిరిందే! కొబ్బరి కాయలవగ్గ కం రోజులో ఊరూరా తిరిగి సత్రంలరుగుమీద పైమీద గుడ్డ వేసుకొని పడుక్కొన్న రోజులా ఇవి?

[శంకరరావు కోపంగా చూస్తాడు. ముసనబు కామశాస్త్రీని 'ఇలా రావయ్యా పిచ్చిబ్రాహ్మణ' అని తనదగ్గరకి పిలుస్తాడు. ఆ సమయంలో శంకరరావు పైకి దాటేస్తాడు.]

వెంకట—ఈమర్యాదకా నన్నుకూడా తీసుకొని వచ్చావు? పోదాం పద! బంటోతుచేత పైకి పంపించేసి తలుపు వేయిస్తాడు.

కామ... [వెంకటరావు చేతులువట్టుకొని] క్షమించాలి. ఇవి చేతులు కావు కాళ్ళు; తమర్ని శ్రమపెట్టి తీసుకొనివచ్చి అమర్యాదా కూడా కలిగించాను. త్యాప్తమని తెలిసుండే బుద్ధిగడ్డితిని తమర్ని తీసుకొచ్చా!

వెంకట—ఫర్వాలేదు. అలనిబుద్ధి చూపించుకొన్నాడు. [లేస్తాడు.]

కామ—ఏమిటి తేల్చాడు బాబూ?

వెంకట—మీ అల్లుడు బి. ఏ. చదువుకొన్నపిల్లని పెళ్లి చేసి కొన్నాడట!

కామ—అయిందీ? అనుకొన్నంతవసే అయిందీ? మరి మీకే
మిటి గత్యంతరం? [ఇద్దరూ మెల్లగా నడుస్తూంటారు]

వెంకట—ఏముందీ! ఓహంతు దావా పడేయడమీ! మరి
మీపిల్ల ఇప్పుడు గుంటూరులో ఉండేమో!

కామ—ఈవట్టున వెళ్ళి లాక్కొస్తా నింటికి. అది చదువుకొని
ఉద్యోగం చెయ్యాలా? ఊళ్లేలాలా? తమ ఆసరా వుంటేనేను
కృతార్థుణ్ణి!

వెంకట—నరే చూద్దాం!

కామ—నెల కొక పాతికేనా ఇప్పిస్తారా మనోవృత్తి?

వెంకట—చూదాం పదవయ్యా! ఏకగాభరా!

కామ--మరినేను ఇలా గుంటూరు వెళ్ళి పిల్లని తీసుకొచ్చేస్తాను.
తమరు బంట్రోతుని పంపించి మా యింటికి చిన్న వర్తమానం
చేయించాలి నే నిలా వెళ్ళినట్టు—

[వెంకటరావు జవాబు చెప్పడు. ఇద్దరూ వెళతారు]

తె ర

ఓం!

బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

వి డా కు లా ?

ఆ రో ర ం గ ము

సహాయం సాయంత్రం 6—80 గంటలు.

[రామరావు ఇల్లు; శారద చదువుకొనేగది. కొన్ని ఓర్వీలు,
సోఫా, సున్నచాలబీరువా. ప్రకృతిదృశ్యాలున్న చిత్రపటాలూ
ఉంటాయి. శారద సిల్కు-చీర కట్టుకొని తంబురా సుగ్రీవుడో పాడు

కుంటూఉంటుంది. వేణు 'ఔనిన్ ద్రన్ తోవచ్చి సిగరెట్టుకాలుస్తూ, కోటు విప్పుకుంటూ ప్రవేశం].

వేణు—శారదా :

శారద—ఏమి ?

వేణు—మాఫాదర్ వై రిచ్చారు.

శారద—ఎందుకు ?

వేణు—వాళ్ళ మ్యూనిసిపాలిటీని గవర్నరుగారు విజిటు చేస్తారట. అందుకు నిన్ను నన్ను రమ్మని—ఇదిగో వైరు. [వైరుచూసిస్తాడు]

శారద—[వైరుచదువుకొని] అయితే నే నెందుకు ?

వేణు—హెర్ ఎక్సలెన్సీని రిసీవు చేసికోడానికేమో ! ఎడ్మంట్ కేటెడు లేడీ కోడలయినప్పుడు ఆపర్యూనిటీ ఎందుకు పోవాలని.

శారద—ఐ సీ (I see) ! ఎప్పు డది ?

వేణు—ఎల్లుండే. రేపు మనం బయలుదేడి వెళ్ళాలి.

శారద—ఇంపాసిబిల్ ! రేపటిరాత్రికి నేను బెంగుళూరు పోవాలి ! మరునాడు నాకు అక్కడ ఎంగేజ్మెంటు ఉన్నది.

వేణు—ఉంటే పోస్టుపోస్ట్ చేసుకోవాలి !

శారద—ఎల్లుటిదినం మైసూరు వుమెన్సు కాన్ఫరెన్సుకు పిన్డైడు చేసేదానికి ఇన్వైటు చేసినాడు. నేను ఆక్సెప్టు (accept) చేసినానే !

వేణు—మాఫాదర్ చాలా ఫీలవుతారే ! [సోఫాలో కూర్చుంటాడు]

శారద—ఐ కాంట్ హెల్పు. (I cant help) నీవు పో !

వేణు—బాగానే ఉంది.

శారద—బాగానేఉందంటే వాట్ 'డూ యూ మీన్ (what do you mean) నా రెస్పాన్సిబిలిటీస్ (responsibilities) నీ కెట్లా తెలుసు ?

వేణు—ప్రోసీలే కోపపడకు.

శారద—నాకు రేపటికి మనీ కావాలె బెంగుళూరు పోయే దానికి.

వేణు—మనీ యింకా రాలేదే ! మనంపోతే అక్కడే యిద్దా మని ఫాదరు ఉద్దేశమేమో !

శారద—వై రిచ్చి టి. యమ్. ఓ లెప్పించుమీ !

వేణు—ఇప్పటికి మీఫాదరు నడిగి మానేజి (manager) చేయి.

శారద—మాఫాదరువద్ద నేమున్నది? ఫాదరు పెననంతా ఇంటికర్చులకుదా సెలవైపోతున్నది.... మనయింట్లో టెన్నిస్ గ్రౌండు వేయిస్తానంటివే!

వేణు—ఇప్పుట్లో అయేలాగు కనబడదు. వచ్చేసెలలో వేయి ద్దాం. ఈరాత్రి సినిమాకు వెళదామా ?

శారద—సినిమావద్దు ! మట్టివద్దు ! మారేజి అయేవరక్కుం, మంచిమాటలు చెప్పి, మారేజిఅయి వారం దినాలుకాలేదు. ఇప్పుడే డిసీవు (decieve) చేస్తున్నా వే !

వేణు—ఊరకే హాస్యానికంటే సీరియస్ గా తీసుకుంటావేమిటి? ఊరకే నిన్ను టికిల్ చేయడాని కన్నాను.

శారద—మారేజి సెటల్ చేసేదానికి ముందుగా నేను నీతో ఫిక్స్ (fix up) చేయ లేదూ ? నా పొగ్రాముక్కి నా టూర్సుక్కి అడ్డుపెట్టేది లేదని సామిన్ చేయలేదూ నీవు ?

వేణు—చేశాను, చేశాను, చేశాను—సరా ?

శారద—ఇప్పుడే ఆరంభిస్తేవే ట్రిక్కు ?

వేణు—అప్పుడప్పుడు కొన్ని ట్రిక్కు చేస్తేకాని రొమాన్సు లేదు. యిట్లా దగ్గరగా రా ?

శారద—ఎందుకు?

వేణు—నాదగ్గరగా వచ్చి కూర్చో!

శారద—ఎందుకు చెప్పు ?

వేణు—వనుంది.

శారద—ఏమాపని ?

వేణు—చాటుకురా ! జస్టు ఏ కిస్ (just a kiss)

శారద—డో టు బి సిల్లీ (dont be silly)

వేణు—నువ్వుకూడా ట్రిప్స్ ఆరంభించావే ! [లేచివచ్చి శారద దగ్గరగా కూర్చుంటాడు]

శారద—నేను ట్రిప్స్ చేయలేదు. ఐ యామ్ ఆల్ సిరియస్ (I am all serious)

వేణు—[లేచి] ఏదీ సీరియస్ నెస్ చూదాం ! [శారదచేయి పట్టుకొని బలవంతముగా ఒక్కడొప్పున లాగుతాడు. శారద చేతి మునుకుకు దీప్తికి తగిలి నెప్పివేస్తుంది. శారదముఖంలో నొప్పిభాధ కనబడుతుంది]

వేణు—చేతికి తగిలినదా ?

శారద—[కోపంగా] ఇంతకంటే డీసెంటు (decent) గా బిహేవు (behave) చేయలేవా ?

వేణు—ఐ యామ్ వెరీ సారీ ! (I am very sorry) చూడు! శారదా ! తెన్నిస్కోర్టు వేయిస్తే నువ కుత ఖర్చవుతుంది ?

శారద—[జవాబు చెప్పదు].

వేణు—రేవీ బిగిన్ (begin) చేదాం! తెన్నిస్కోర్టునక్క.

శారద—ఐ సే! (I say!) ఈ మాడిని బల్లీ (bully) చేస్తే లొంగిపోమేదాన ననుకొంటినా? కొండను ఫిమేల్చువుంటారట! ఏదో ఒక్క జవహర్ (jewel) వేయించితే, ఒక చీర కొన్నా హజిబెందుకి స్టూప్ (stoop) లొంగిపోమేదాండు -

వేణు—చేతి టిప్లు చూస్తున్నావు? మీ ఫాదర్ నన్ను నొప్పిరా?

శారద—[విసుగుపడతూ] ఫాదర్ కాదు; ఎవరో ఇంకొకమనిషి! నా కీరోజున, లెటర్ వ్రాసినాను నాయంకాలం వచ్చావని;

వేణు—ఎందుకు వస్తున్నాడు?

శారద—పోయినవారం హిందూ నష్టిమెంటులో కో-ఎడ్యుకేషన్ గురించి ఆర్టికల్ (article) వ్రాస్తానా! అందుపై ఏదో డిస్కస్ చేసేదానికి.

[ప్రకాశం ప్రవేశిస్తాడు- కద్దరుపంచ, కద్దరుచొక్కా, కద్దరు కండువా వల్లెవాటు. చేతిలో హిందీపుస్తకం; ఆకు చెప్పలు దూరంగా విసిచి, శారదకు నమస్కారం చేసి] రావచ్చునా? [వేణువైపు కీగంటి చూపు].

శారద—[లేచి, నమస్కరించి] ఓ యెస్! [వేణుని బొటన పేలితో చూచిస్తూ] మిస్టర్ వేణుగోపాలరావు అండు మిస్టర్...

ప్రకా—నూర్యం అంటారు నన్ను [ప్రకాశం, వేణు, ఒకరి కొకరు నమస్కారాలు]

శారద—కూర్చోండి! మీ రిక్కడ ఏమిపని చేస్తున్నారు?

ప్రకా—మైలాపురంలో హిందీపాఠాలు చెబుతున్నాను.

శారద—మీరు హిందీ బాగా చదువుకొన్నారా?

ప్రకా—ఏదో వ్యావహారిక జ్ఞానం!

శారద—మీరు నార్తండియా పోయినారా?

ప్రకా—వెళ్ళానండి! రెండేళ్లు కాశీవిశ్వవిద్యాలయంలోనే చదువుకొన్నాను.

శారద—అక్కడ ఎట్లా వుంటుందండీ? వుమెన్సు కండిషన్-

ప్రకా... ఇక్కడకంటే అన్యాయంగా వుంది. బ్రాహ్మణికి కూడా అపరిమితమున ఘోషా!

శారద... అక్కడ ముసల్మాను ఇన్ ఫ్ల్యుయన్సు జాస్తీ! ఇప్పుడు టర్కీలో కూడా పరదా తగ్గిపోయినదే! స్త్రీలహక్కుల విషయంలో ముసల్మాను లా (law) దా చాలా బాగా ఉన్నది.

[ప్రకా... ఉత్తర దేశంలో కూడా ఇప్పుడిప్పుడే స్త్రీలు మేలుకొంటున్నారు. అక్కడ కూడా మహిళాసభలు జరుగుతున్నాయి. కాని వాళ్ళు ధైర్యం లేదు. మహిళాసభలో పరదా తొలగించడానికి

తీర్మానం చేస్తూ ప్రతికావిలేఖరులని తెర వెనకాల కూర్చోపెడతారు.
[శారద, వేణు, నవ్వుతారు]

శారద... మన దేశంలో ఈ కష్టమే ఒక్క-క్షుత్రియాన్ లోదా ఉన్నది.

ప్రకా... వెలమల్లోనూ, తెలగాల్లోనూ, కమ్మవారిలో కూడా కొంత ఉంది. ఈ సత్యాగ్రహోద్యమంలో అనేకమంది క్షత్రియ స్త్రీలు ఘోషా విడిచిపెట్టి పైకివచ్చి పనిచేశారు.

శారద... వాస్తవంగా! మిసెస్ ఆనిబిసెంటు తరువాత స్త్రీల విషయంలో గాంధీ చాలా హెల్పు చేసినాడు.

ప్రకా... ఆ మాటకు వస్తే మొట్టమొదట స్త్రీల ముక్తి ఆందోళనకి సహాయం చేసినవారు రాజారామమోహనరాయి.

శారద... ముక్తియా? ఏమది? ఏమంటిరి?

ప్రకా... ముక్తి ఆందోళన- ఇంగ్లీషులో ఇమాన్సిపేషన్ (emancipation).

శారద... అట్లా అంటే మొదటనే బాగా తెలిసివుండునే!

ప్రకా... అసలు అది హిందీ ప్రయోగం. నాకు సరియైన తెలుగు మాట దొరకనప్పుడు ఇంగ్లీషువదానికి బదులు హిందీశబ్దం వాడుతాను.

శారద... మీరు తెలుగు వాస్త్రీరే! మీడాట్లు చెప్పండి; క్లియర్ చేసేదానికి టై చేస్తాను.

ప్రకా... నాకు స్వేచ్ఛగా మాట్లాడడానికి అనుజ్ఞ ఇప్పించాలి. ఏ అంశంనైనా సత్యాగ్రహోద్యమస్థితిలో చర్చించేటప్పుడు పక్ష పాతానికి ముఖప్రతిమాటలకి తావుండకూడదు. స్వాభిమానంతో కూడినది చర్చ అనిపించుకోదు.

శారద—డిస్కంస్ అన్ బయాస్డ్ (unbiassed) గా ఉండాలి సంతారా? నాదికూడా అదే ఐడియా! (idea)

ప్రకా—చాలాసంతోషం - హిందూ సప్లిమెంటులో మీరు వ్రాసిన వ్యాసంలో సహజీవుగురించి నడభిప్రాయ మిచ్చారు. అది చూడగానే ఎలాగయినా మీ దర్శనం చేసి స్వయంగా సందేహ

నివృత్తి చేసికోవాలని కోరిక వుట్టింది. నా కోరిక మన్నించి ఈ చర్చకు అవకాశం ఇచ్చినందుకు కృతజ్ఞుణ్ణి.

శారద... ఏమదీ! ఏమంటి? సహశిక్షయ్యా?

ప్రకా—సహశిక్ష అనగా కో-ఎడ్యుకేషన్ (co-education).

శారద—కో-ఎడ్యుకేషన్ కి సహశిక్ష అంటారా తెలుగులో? - శిక్ష అంటే పనిష్ మెంటు కాదండీ?

ప్రకా—తెలుగులో శిక్ష అనగా దండనే! హిందీలో విద్య-

శారద—సరి! సహవిద్య అందాం! స్త్రీలు, పురుషులు ఒక బడిలో చదివేది.

ప్రకా—ఆ విషయంలో నాకు చాలా భిన్నాభిప్రాయాలున్నాయి.

శారద—చెప్పండి!

ప్రకా—అది మనదేశాని కనరదాయకం. సహవిద్య బాగా ప్రచారంలో ఉన్న అమెరికా, రష్యావంటి దేశాల్లో దానివలదుష్పలితాలే కనబడుతున్నాయి. వాళ్ళకూడా దానిని తప్పింపడానికే ప్రయత్నిస్తున్నారు. జపాన్ లో సహశిక్ష లేనేలేదు. జర్మనీ ఇటలీ దేశాలలోకూడా దానిమీద ఆంక్షపెట్టారు.

శారద—అమెరికా ఇప్పుడు అన్నిదేశాలకంటే మోస్తూ ప్రాస్పరస్ (most prosperous) గా వుండికదా! దీనివలన నష్టము వచ్చినదా?

ప్రకా—అమెరికా దీనివలన కలిగిననష్టం తెలుసుకోవలెనంటే జడ్జి లిండే ప్రాసిన “రివోల్ట ఆఫ్ యూత్” “కంపేనియ నేట్ మారేజి” అనే గ్రంథాలు చదవండి. తరువాత న్యూయార్కులో హార్పర్స్ మాగజిన్ (harper's magazine) అని ఒకటి ఉంది. దానిలో ఒక మహాశయుడు ప్రాసినదిచూస్తే మగవాళ్ళబడులలో జదివేబాలికలలో ‘కామార్యం’ - అంటే ‘కన్యాత్వం’ - మీకు ఇంగ్లీషున చెప్పాలి కాబోలు - వర్జినిటీ (virginity) సురక్షితంగా

ఉన్నవాళ్ళు చాలా తక్కువమంది ఉన్నట్లు తెలుస్తుంది. ఇది మిక్కిలి రహస్యమైన వైద్యపరీక్షవల్ల తేలివ సారాంశమని వ్రాశారు.

శారద—నేను చూడలేదు; ఆ బుక్కు చూడవలె.

ప్రకా—అయితే అమెరికా ఇంత బౌద్ధత్యంలో ఉండడానికి కారణం వేరు. అక్కడి నైతిక జీవనంలో లోపాలున్నా, ప్రజలలో దేశభక్తి, కర్తవ్యపరాయణత, జ్ఞానత్పన్న, ఐకమత్యం మొదలయిన కొన్ని సుగుణాలున్నాయి.

శారద—ఇంకా మీరు చెప్పేదేమయినా ఉన్నదా ?

ప్రకా—ఇంగ్లాండులోకూడా పురాతనంనుంచీ ఉన్న కింగ్ బిడ్జి ఆకుపర్ణ విశ్వవిద్యాలయాల్లోకూడా స్త్రీలకూ, పురుషులకూ ఉన్నత విద్యాశాలలు వేరువేరుగానే ఉన్నాయి.

శారద—ఒక్కసంగతి చూడండి! సహవిద్య మనకి కొత్త సంగతికాదు - ఇంట్లో ఆడపిల్లలు మగపిల్లలకాయలు కలిసి తిరుగుతూఉంటారు కదా! బడలలోకుండా ఆ మగపిల్లల ఉద్దేశ్యం ఆటో స్పియర్ (homely domestic atmosphere) క్రియేటు (create) చేస్తే అదే సహవిద్య. పూర్వం ఋషులవద్ద బోధకు బాలికలు కలిసి చదివేవారు కారా ?

ప్రకా—అందు కిప్పుడున్న ఉన్నతి విద్యాలయాలు పనికిరావు-అందుకు పనికివచ్చే వాతావరణం నలకొచ్చే ఆశ్రమాలు ఉండాలి. మీరు... .. బిల్డింగ్ యం విన్నారా? తేనె కట్టినప్పుడే... ..

శారద—కథ వింటిని, ఇద్దరికీ మధ్యగా తేనె కట్టినప్పుడు వారి క్యూరియాసిటీ, ఆ వాంఛరౌజ్ అయింది. ఆ స్థూలమైన దాని నడిచి పోయే దానికి సహాయపడింది సహవిద్యదా!... సరి! సహవిద్య విషయంలో మగ అభిప్రాయములు వేరు... .. దానికి సహాయం అనుకోవద్దు. మీ ఆర్గ్యుమెంట్స్ నిండా బాగా ఉన్నాయి. స్త్రీల మువ్వమెంటుకు పనికి వచ్చే గ్రంథాలునుకూడా, మొదట చదివించాలి. మీ రప్పడప్పుడు వస్తే యింకా చాలా సంగతులు మునుప చర్చించవచ్చును... నాకు తెలుగులో ఉపన్యాసం చేసేదానికి నిండా కష్టంగా

ఉంది. మీవద్ద కొన్ని తెలుగుమాటలుకూడా నేర్చుకోవాలి. తరచుగా వస్తూ ఉంటారా?

ప్రకా—విధిగా— నాకు మహావకాశం ఇచ్చారు. మీవంటి దేశసేవికల గోష్ఠి దొరకడం ఎలాగ? ఇలాంటి కొన్ని విషయాలలో తప్ప నాకు స్త్రీస్వాతంత్ర్యోద్యమమంటే చాలా సానుభూతి ఉంది. నాచర్చలో మీ మనస్సుని కష్ట పెట్టిఉంటే ఊమించాలి. సెలవు! [వేణుతో] సెలవు! [వెళతాడు].

శారద—[గుమ్మందాకా వెళ్లి దిగబెట్టి వస్తుంది].

వేణు—వదిలిపోయాడురా బాబూ! రిగ్యులర్ కేస్టరాయి లయి పోయాడు.

శారద—నీకు చాలా కష్టంగా ఉన్నదా? ఎంత ఎన్ లైటెను (enlightened) గా డిస్కన్ చేసినాను! నీకు టెన్నిస్ విడిచిపెడితే ప్రపంచములో ఏ మున్నదో తెలియదు. ప్రోబ్లమ్స్ ఆఫ్ సోషల్ లైఫ్ (problems of social life) నీ కేమి తెలుసు?

వేణు—నాకు పోలటిక్సు-మీటింగులూ అంటే తలనొప్పి! హాయిగా ఇంటిపట్టున ఉండకూడదా? ఇప్పటి కప్పుడే రెండు ఊళ్ళు తిరిగి వచ్చావు!

శారద—నేను వుమెన్సు కాజ్ (women's cause) కు నా లైఫ్, సేక్రిఫైస్ (sacrifice) చేసి పనిచేస్తున్నాను కదా! దానిలో ఉండే ఇంటరెస్టు నీ కేమి తెలుసు?

వేణు—మరి నాబోటి మాన్సుకాజ్ (man's cause) కూడా కాస్త చూడకపోతే ఎలాగ? పెళ్లయి వారంరోజు లయింది. ఇప్పటి కేంకా హనీమూన్ (honey moon) అరేంజి చేయడానికే నీకు తీరు బడి అయింది కాదు!

శారద—నీకు హనీ కావాలేనా? మూన్ కావాలేనా?

వేణు—నాకు రెండూ కలిసిన హనీమూన్ కావాలి.

శారద—బాయ్ని పంపి హనీ రప్పిస్తాను. రాత్రి ఆకాశంపై చూస్తుకో మూన్ కనబడును.

వేణు—నీ ముఖంలానే మూన్, నీ లిప్సు (lips) లోని హాసీ కావాలి.

శారద—పోయట్ అయిపోతుండావే?

వేణు—మన మిద్దరం కలిస్తే పోయట్రియే! మాట ఇలారా! దీనికి శుభముహూర్తము, లగ్నము చూడాలా ఏమిటి? మరి నీ బ్యూటీ (beauty) ఎవరికోసం?

శారద—బ్యూటీ ఫర్ బ్యూటీస్ సేక్ (beauty for beauty's sake) ఏ థింగ్ ఆఫ్ బ్యూటీ ఈజ్ ఏ జాన్ ఫరెవర్స్ A thing of beauty is a joy for ever) అన్నాడు కీట్స్... క్రిందికి పోయి ఛాదరు వచ్చారేమో చూచినస్తాను. [వెళుతుంది]

వేణు—శారదా! మాట! మాట! పోనీ బీచికి పోదామా?

శారద—[క్రిందినుండి జవాబు] సరిలే! ఛాదరు రానీ!

వేణు—అబ్బ! ఛాదరు ఉండాలి ఎప్పుడూ నీస దగ్గర!

[తొందరగా క్రిందికి వెళతామ.]

తె ర .

ఓం!

బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

వి డా కు లా?

ఏ దో రంగము

సమయం మధ్యాహ్నం 3 గంటలు,

[కామశాస్త్ర] ఇల్లు; సీతమ్మ ఒక్కరై కూర్చుని పూసలు గుచ్చుకుంటూ ఉంటుంది. చుట్టూచెంగావీర, రవికె, సామాన్యవేషం. 'తలుపు, తలుపు' అని కేక వినబడుతుంది. సీతమ్మ 'వచ్చే వచ్చే' అని

వెళ్ళి తలుపుతీస్తుంది. కామశాస్త్రి, రత్నం, పోవేశం- రత్నం కడ్డ చీర, కడ్డరువవకె ధరించి ఉంటుంది. ఒకకూలివాడు చిన్నసూటుకే మూటా తెచ్చి ఒకవారగా ఉంచి కామశాస్త్రి డబ్బియ్యగా తీసుకొనిపోతాడు. కామశాస్త్రిది అయిదోరంగంలోవలె ప్రయాణం వేపం.]

సీతమ్మ—[రత్నంతో] నిన్ను తీసుకొని వెళ్ళిపోవచ్చేరేమే? ఒంట్లో ఏమి లేదుకదా? నింపాదిగా ఉన్నావా?

రత్నం—[ముఖంలో నిరాశ] ఆ! నింపాదిగానే ఉన్నాను.

సీతమ్మ—[భర్తతో] దీన్ని తీసుకొచ్చారేమి? మీరు గుంటూరు కూడా వెళ్ళా రేమిటి?

కామ—ఏదీ కొంచెం మంచితీర్థం! కాళ్ళుకడుక్కొని వస్తాను. [వెళతాడు]

సీతమ్మ—[రత్నంతో] అమ్మా! నువ్వుకూడా కాళ్ళు కడుక్కొని మొగా న్నింత బొట్టు పెట్టుకో! ఆ దిడ్డిసూట్లో వుంది, కంకం భరిణ. [కూతురు వెళ్లగా సీతమ్మ పూసలువగైరా లన్నీ తీసేసి, చెంబుతో మంచిసీళ్ళు తెచ్చిపెడుతుంది. కామశాస్త్రి వచ్చి కూర్చొని దాహంతాగి] అబ్బే! వెధవరైలు అంతా మాలకూడేనే! సర్వం శ్రీ జగన్నాథం! [రత్నం వచ్చి పక్కగా నిలబడుతుంది]

సీతమ్మ—అసలు దీ న్నెందుకు తీసుకొచ్చేశా రివ్వుడు? చదువు పాడుచేసి!

కామ—మునసబుగారు కబురంపలేమా? వ్యవహారం చెడింది, పిల్లని తీసుకొని ఇంటికి వస్తున్నానని కబురు చేయించమన్నాను.

సీతమ్మ—కబురూ లేదు కాకరకాయూ లేదు. పదిరోజులూ వెళ్లారు. ఏమయారో, ఎక్కడున్నారో, ఏభోగట్టా అయినా తెలుస్తేనా? ఇన్నాళ్లు ఆలస్యం అవడంచాత ఏదో దారి కొన్నుందేమి అనుకొన్నాను. ఇన్నాళ్లెంచేస్తున్నారు?

కామ—బందరులో ముననబుగారి వియ్యంకు దున్నాడుకాదూ! అక్కడ మనకి కొంత వార్షికం ఉంది. వాళ్ళింట్లో ఉంచేశారు. ఇల్లు కదిలాక నాలుగుపనులూ చక్క జెట్టుకోవాలా?

సీతమ్మ—అసలు జరిగిందేమిటి?

కామ—ముననబుగారు శ్రమపడి వచ్చారా? ఆయనవచ్చినా గడ్డివరకంత ఖాతరుచేశాడుకాదు సుమా! ఎంత పొగరుపోతుతనంగా ఉందనుకొన్నావు వాడివనిప్పుడు? దీనిమొగుడు మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకొన్నాడట -

సీతమ్మ—ఆ! నిజంగానే! [రత్నంవేపు చూస్తుంది. రత్నం దుఃఖంతో లోపలికి వెళుతుంది].

కామ—బి. య్యే. చదువుకొన్న పిల్లట - తండ్రి వెళ్ళలేదు. ఎవడూ వెళ్ళలేదు.

సీతమ్మ—పెళ్ళేమిటి? పెదాకులు! కర్పూరపుపేర్లో పువ్వుల దండలో వేసుకొని పెళ్ళయిందనుకొన్నారు కాబోలు.

కామ—ఇకమీద పెళ్ళిళ్ళిలాగేనట! పోరోహిత్తుడే అక్కరే దట! బాబాభజంత్రీలకి బదులుగా పోనోగ్రాపు పెట్టేసుకుంటారట. అటువేపు ఇంకో చిత్రం విన్నాను. కమ్మవారిలోనూ రెడ్డలోనూ ఏ కలానికి ఆ కలంవార్లే పురోహితులట -

సీతమ్మ—ఎంత దారణపువని చేశాడు!

కామ—అందుచేత, ముననబుగారి నడుగులే దావా పడేయడమే సాధన మన్నారు. పిల్ల ఇక్కడవుంటేనేగాని దావా యెలాగ?

సీతమ్మ—అంతా యింతకాడికి వచ్చిందికదా! ఇంక దావా, భరణం! అయ్యోరాతా! మొగుడుబతికుండగా భరణంగ తేమొచ్చిందే స్త్రీకూ!

కామ—ఆ గుంటూరులో బరిలోవాళ్ళు ఓ పట్ల దీన్ని విడిచి పెట్టారా! అవన్నీ నన్ను తీసుకెళ్ళి చూపెట్టారు. ఒకనంగీత మేమిటి! సంస్కృత మేమిటి! హిందూస్తానీ ఏమిటి! ఇంగ్లీషు మేమిటి! అన్ని

భాషలూ నేర్పుతారట! అనేకరకాల అల్లికపనులు... ఊళ్ళపూళ్ళ నుంచి వచ్చి ఆడపిల్లలు చదువుకోడం- అందరికీ కద్దరు గుడ్డలే!

సీతమ్మ—బంగారుటాగు చదువుకుంటూన్న పిల్లని తీసుకొచ్చా శారమ్మా!

కామ—ఇప్పు డేమీ చదువూ సంధ్యా చెప్పడంలేదు. ఇంక సెలవు లిచ్చేస్తారట. అవేవో మీటింగులట! నాటకాలట. దీనిచేత ఒక వేషం వేయిస్తారట, ఆ మీటింగులన్నీ అయేదాకా పంపించ నంటారు వాళ్ళు- ఆఖరికి ఒక పెద్దదెబ్బలాట దెబ్బలాడేసి తీసుకు వెళ్ళిపోవచ్చాను.

సీతమ్మ—అది మీకు నేర్పాలా ఏమిటి? ఇంతలో దావాకేం ములిగిపోయింది? ఆ పరీ క్షేదో అయినతరువాతే తీసుకొని రాలేక పోయారా?

కామ—పరిక్ష లేమిటీ నీమొహం! నాటకాల్లోనూ భాగోతా ల్లోనూ వేషాలు వెయ్యడానికా పంపించావు? మళ్ళా వెళ్ళడానికి రైలుఖర్చులు ఎవరు పెట్టుకొంటారు? ఇప్పటికే అంతా ఒకపక్షం వదిలిందికదా!

సీతమ్మ—బాగానే ఉంది! వెళ్ళి స్నానం చెయ్యండి.... అత్తైసరు పడేస్తానూ!

కామ... అక్కరలేదు. ఏకంగా రాత్రే భోజనం [స్నానానికి వెళతాడు.]

సీతమ్మ... అమ్మా! రత్నం! కాస్త పొడిఅన్నం మూతపెట్టి ఉంది; రా! తినేద్దుగాని -

రత్నం... [మెల్లగా వచ్చి నిలబడుతుంది - దుఃఖంగా]

సీతమ్మ... ఎందు కమ్మా! విచారిం చేమిటిలాభం! [తాను కూడా కంట నీరు తెచ్చుకొని] ఏం కష్టంవచ్చిందే అమ్మా నీకూ! నీ కష్టాలు చూడకుండా నేను చచ్చిపోయానుకానే!

రత్నం... ఇంక నా రాత ఇంతేనా?

సీతమ్మ—ఈయనమాటల కేమిటే! మీనాన్న మాటలు విని నువ్వు బెగిలిపోవు!

రత్నం... ఇం కేముంది! అంతా అయిపోవే!

సీతమ్మ... అన్నయ్య వెళ్లాడు కాడటే! అన్నయ్య అలా జరగ నిస్తాడా?

రత్నం—చదు వన్నారు; ఆర్మనీ అన్నారు; దానినీ లాభం లేక పోయింది. పైకి చదువు చెప్పిస్తే మంచిదని గుంటూరు పంపిస్తే అక్కడి కదీ సాంతం కాలేదు.

సీతమ్మ... అక్కర లేదమ్మా! చూడూ! అన్నయ్యకి ఉత్తరం వ్రాయించి నిజమైన భోగట్టా రప్పిస్తానుండు. ఇక్కడ జరిగిన భోగట్టా అంతా వ్రాస్తే అతనే చేస్తాడు తగిన ఉపాయం.

రత్నం... మునసబుగారిలో స్పష్టంగా చెబితే ఇంకా అనుమాన మేమిటి?

సీతమ్మ... అయితే మాత్రం ఏమిటే! మగాళ్ల కేమిటి మహారాజులు, ఎన్ని పెళ్ళిళ్లయినా చేసుకొంటారు. ఈ పెళ్ళిహాటి మహా శాశ్వతమా ఏమిటి?

రత్నం... పోవే! నీకబుర్లు నువ్వును, నుదుటవ్రాసిన వ్రాత ఇంతే! నేను చచ్చిందాకా 'స్వాములారిపెళ్లాం' వెధవముండా కాదు పునిస్త్రీది కా దన్నట్లు మీ యింట్లో పడుండాలి. ఎవరి రాత ఎవరు తప్పించగలరు?

సీతమ్మ—కాస్త ఓపికపట్టవే! అన్నయ్యదగ్గరనుంచి కబు రొచ్చేదాకాను! నువ్వు అలా అధైర్యపడుతూంటే నా కడుపు తరుక్కుపోతుంది.

రత్నం... కడుపు తరుక్కుపోయి ను వే్వేం చేయగలవు? నువ్వు చేసే ప్రయత్నమంతా స్వతంత్రించి చేయనేచేశావు. నాకర్మానికి నువ్వు కర్తవా ఏమిటి?

సీతమ్మ... ఈ తగువు వచ్చినదగ్గరనుండి మనస్సు మనస్సులో లేదు సరికదా, తిండికూడా నోటికి వెళ్లేలేదంటేనమ్మ! ఇలా... ..X

బెంగలు పెట్టుకుపోయి- నలుసులా ఒకపిల్ల! ముద్దుముచ్చటా, సుఖం కావరం, పిల్లామేకాలేకుండా, ఈ ఖర్మం వచ్చిపడిందేమి దేవుడా అని అహోరాత్రాలు నేను పడే మనోవ్యాధి ఆ భగవంతుడికి తెలుసు; వేయి దేవుళ్ళకి నేను మొక్కి మొక్కులకి లెక్కా గురీ లేదు.

రత్నం... ఆపూళ్లో ఉన్నానా అమ్మా! ఇన్నాళ్లుమా- ఓపండు గనీ, పబ్బమనీ, నోమనీ ప్రేతమనీ ఊళ్లో ఆడవాళ్లు ఎంతో అందంగా పువ్వులు ముడుచుకొని, రకరకాలచీరలు కట్టుకొని, నగలూ నాణాలు పెట్టుకొని తిరుగుతూంటే చూసేదాననా! ఎందుకీ పనికిమాలిన బతుకు- ఏనూతిలోనో పడి ప్లాణం విడిచేద్దామా అనిపించేదే!

సీతమ్మ... నాకే అలా ఉండికదా! నీ కుండడం అబ్బరమా అమ్మా!

రత్నం... [కన్నీరు తుడుచుకొంటూ] ఎప్పటికేనా మంచి దినాలు రావా అని ధైర్యం తెచ్చుకొని మొండిఘటాన్నయి ఉంటున్నాను.

సీతమ్మ-- [రత్నం కళ్ళు తుడుస్తూ] అదే మంచిదమ్మా! ఎప్పటికేనా ఆ ధైర్యమే మంచిది. నీకన్నా మొండిఘటాన్నయి నేను తిరుగుతున్నానుకానూ! మీనాన్నకి ఇన్నేళ్లువచ్చినా జ్ఞానం లేదు సుమీ! ఎవరినో చెప్పను నాకష్టాలు.

రత్నం-- నాన్న ఇలాటివాడు కాబట్టే నా కీ అధమద్ధాంతరం వెళ్ళి వచ్చింది. వెధవభరణం ఎవరి క్కావాలి! చదువుకొని ఏగర్ల స్కూలు మేష్టరీవనో చేసుకొంటే నాకడుపు గడిచి పోతుంది.

సీతమ్మ-- నేను దెబ్బలాడుతానుండు-మీనాన్నతోనూ! మనిషి కెంత తోస్తే అంతేనా? మంచిచెడ్డా ఒకరు చెప్పడం, వినడం, అక్కరేనూ?

రత్నం-- ఇటుపైని ఆస్తిడర్దగ్గరకీ, కోర్టులకీ నన్ను తిప్పి చంపు తాడుకాబోలు. ఇకమీద ఇదో బతుకు. ఈ డబ్బంతా నెత్తిని కట్టుకు పోతాడేమిటిచెప్పా! నాకు దానాలు వద్దు. దసనాలువద్దు. మళ్ళా నే నా

గుంటూరుపోయి అక్కడే చదువుకుంటాను. మొగుళ్ళు చచ్చిన పిల్లలు పదిమం దక్కడ చదువుకొంటున్నారు- వాళ్లతో బాటు నే నొకరైసి-

సీతమ్మ—ఏమిటా ఓఘాయిత్యం మాటలు! అలా అనుకో కూడదు. నేను సచ్చచెప్పి మీనాన్నమనసు మల్లిస్తానుకాదూ!

రత్నం—చచ్చినా, నే నాక్షిడర్లదగ్గరకీ కోర్టులకీ వెళ్లనే! ఏం చేస్తాడో చెయ్యసి! ఆ గుంటూరువచ్చి, ఆ శారదా నికేతనంలో నానాఅల్లరిని; వాళ్లందరూ నవ్వడం; వీరు మీ నాన్నగారా అని వాళ్లడగడం; నా ఒళ్ళు చచ్చిపోయిందంటే నమ్ము!

సీతమ్మ—అయ్యో తల్లీ! నువ్వు బయలుదేరిన నాడు రాత్రి) మా కింట్లో తిట్టూతిప్పలూ లేవే! చీపురుకట్ట పెట్టుకొని ఒళ్ళు హూనం చేశారంటే నమ్ము- ఇరుగుపొరుగువాళ్ళు రావడం నానారసాభాసూ అయింది.

రత్నం—నాటకంలో సావిత్రి)వేషం ఇచ్చారే! వేషాలన్నీ ఆడ పిల్ల లేస్తే! ఆనాటకం చెడిపోతుందీ, పదిరోజులపా టుంచమని వాళ్లెంత బతిమాలినా ఒప్పుకొంటునా? ననేమరీ!

సీతమ్మ—సావిత్రికిలాగే నీమొగుడూ వస్తాడూ! ధైర్యం తెచ్చుకో! లే! పోదాం! మీనాన్న. స్నానం అయిపోయి వచ్చేస్తున్నారు? అన్నానికి రా!

రత్నం—మరి అన్నయ్యకి ఉత్తరం రాయిస్తావా?

సీతమ్మ—నువ్వే రాద్దూగాని, అమ్మా! నేను దగ్గరుండి చెప్పి రాయిస్తానుకాదూ! ఇలాగ- ముసనబుగారు వెళ్ళినా లాభం లేక పోయింది; నాన్న భరణానికి దావా పడేస్తానని తొందరపడుతున్నారు, వెంటనే తగిన ఏర్పాటు చేసి బయలుదేరి రమ్మనే రాదాం. పద పోదాం. మీనాన్న వచ్చేస్తున్నారు.

[వెళతారు.]

తెర.

ఓం !

బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

వి డా కు లా ?

ఎ ని మి దో రం గ ము

సమయం రాతి) 8 గంటలు.

[శారద గది - వేణు మెల్లగా చక్కని రాగంతో “శారద రాత్రి) లుజ్వల లనత్తరతారకహారపంక్తుల, జారుతరంబు లయ్యె, విలసన్నవనందనగంధబంధురోదార సమీర” అని చదువుతూ, ఆ పైముక్కలు రాక అవే మననం చేస్తూంటాడు.]

శారద—[నీటుగా తయారయి తొందరగా వచ్చి] వేణూ! ఏమి చేస్తున్నావు?

వేణు—[నిర్లక్ష్యంగా రాగం మార్చి] శారదరాత్రు లుజ్వల- [చదువుతాడు ఆమెకేసి చూస్తూ].

శారద—వేణూ!

వేణు—[శారద రాత్రి)లుపద్యం మరొక రాగంతో చదువు తాడు]

శారద—[విసుగుతో బిగ్గరగా] వేణూ!!

వేణు—[రాగం మార్చి అంతబిగ్గరగా అథార్టీతో శారద రాత్రి)లు పద్యం చదువుతాడు].

శారద—[ఐ సే! (I say) బి సీరియస్ (be serious)]

వేణు—అల్ రైటు! సీరియస్! మానేశా నేమిటో చెప్ప!

శారద—[ఫాదరు రేపు హంపియాత)కి పోతున్నారు.

వేణు—రేపే !

శారద—అమా! నీవద్ద నేమయినా మనీ స్పేరు (Square) గా ఉన్నదా ?

వేణు—ఏమిట లేదు.

శారద—మీ ఫాదరు చాలా రిచ్ మాన్ పెద్దబాంకరు (Banker) అంటివే !

వేణు—అయితే మాత్రం ఎంతకని పంపుతా డా బ్యావ్వాడు! ఇవతల మన మెయింటినెన్సు (maintenance) కే పంపుతాడా ? నీ టూరింగుకే పంపుతాడా ?

శారద—నీకు మనస్సుకు చాలా కష్టంగా ఉన్నదా ? సరిద !

వేణు—అనలు వాల్ బిజినెస్ అంత బాగులేదు. కాంగ్రెసు వాళ్ళు వాల్ మిల్లు సర్టిఫై చేయలేదట; లాస్ లో రన్ అవుతున్నట్ట.

శారద— ఏదీ నీ నూట్ కేసు తెరు !

వేణు—అనలు మీ ఫాదరు ఎందుకు అక్కడికి వెళ్లటం ? ఆ కంట్రీ అంతా పాడయిపోయిందట మహా కాటకం పట్టి

శారద—ఫామిన్ (Famine) ఏరియా కూడా చూసిదా రమ్మని చెప్పినాను ఫాదరుతో- పెట్టె తెరువుమా !

వేణు—[పెట్టె తెరచి మనిషర్లు శారద చేతి కిస్తాడు].

శారద—ఫిస్టీ రుపీన్ దా ఉన్నది?

వేణు—అంతే ! మళ్లా రేపు నువ్వు ఎక్కడో టూరింగుకి కానాలంటావని ఇనాళ ఉత్తరంకూడా రాస్తూన్నాను మనీకోసం !

శారద—డబ్ ఈజ్ రైటు (that is right) ఉంచుకో ! ఫాదరుకి చాలా మనీ కావాలి! ఇది చాలదు, [మనీషర్లు ఇచ్చివేసి క్రిందికి వెళుతుంది. వేణు నూటుకేసు మూసి ఏదో ఆలోచిస్తూండగా ప్రకాశం ప్రవేశించి నమస్తే అంటాడు].

వేణు—రండి! రండి! ఇంకా మీరు రాలేదనే చూస్తూన్నాం!

ప్రకాశం— ఈరోజున బయలుదేరి ఇంటికి వెళ్దా మనుకొన్నాను. ఇంటిదగ్గర కొన్నిచిక్కులున్నాయని ఉత్తరం వచ్చింది. ఒక

సారీ మిమ్మలనీ శారదాంబగారిని చూసి సెలవు పుచ్చుకొని వెళదామని అగిపోయాను.

వేణు—మీ రిప్పుడే వెళ్ళిపోతే ఎలాగ? శారద మీరు రాలేదని చాలా ఆతృతపడిపోతుంది. కాలుకాలిన పిల్లిలాగు తిరుగుతుంది.

ప్రకా—అంత ఆతృత కేం వచ్చిందిప్పుడు?

వేణు—ఏమో! ఆవిడప్రేమగా, ఆవిడటూరింగులూ, ఆ పోలటికప్పు నాతో ఏమయినా చెబుతుందిగనుకనా?

ప్రకా—మిమ్మలని సలహాచేసి మీ అనుమతి తీసుకోరా!

వేణు—అనుమతి! అసలు చెప్పనేచెప్పదు! నాతో ఎప్పుడు చెప్పినా ఒకటేమాట! వేణూ! మనీకావలె, నేను బెంగుళూరుపోవలె, మంగళూరుపోవలె; మధురపోవలె మళానంపోవలె; పెళ్లయి పది హేనురోజులు నిండా కాలేదు. ఈలోగా అరడజను స్వర్ణ టూరింగు, అయిదువందలుఖర్చుఅయింది. ఇంటిపట్టున ఒక్కపూటయినా హాయిగా ఉండడం కనబడదు.

ప్రకా—ఉన్నతవిద్య నభ్యసించి స్త్రీస్వాతంత్ర్యోద్యమ మొకటి నెత్తిమీద పెట్టుకొని ప్రభోధమూ ప్రచారమూ చేస్తూన్నప్పుడు ఆమాత్రం వ్యయమూ తప్పదు విరామం లేకుండా సంచారమూ తప్పదు.

వేణు—ఏమి ఎడ్యుకేటెడ్ వై ఫండ్! ఒకనాటి కొకనాడు వైటు ఎలిఫెంటయిపోతుంటే ఎలాగ? వెనకటికి ఒకటిచరుని ఓ క్రిస్టియన్ గర్లు పెళ్లాడతానంటే నా కిచ్చే ఎనభయిరూపాయలూ నీకొక్కగానుక చాలవు, న న్నిలాగు విడిచి పెట్టయితల్లి అని ఒక నమస్కారం చేశాడట... నేను గనక, మాఫాదరు రిచ్ మాన్ గనక దీన్ని భరిస్తున్నాం గాని ఎవడితర మండీ!

ప్రకా—మీరు వివాహం చేసుకొనేముందు వీటన్నికీ సిద్ధపడే చేసుకొని ఉంటారుగనుక బాధలేదు.

వేణు—ఏదో కొంతసిద్ధపడ్డాననుకొండి. ఇంత అన్యాయంగా ఉంటుందనుకోలేదు, మొదటినుంచీ మనిషి రిజర్వుడేలేండి. టెన్నిస్

పార్వతిగారు ఉన్నప్పుడుకూడా, ఆ మేచెన్ టైములో అందుకు సమ్మం
ధించిన వేవో రెండుమాటలాడడం తప్ప అనవసరమయిన సంభాషణకి
అవకాశ మిచ్చేదికాదు. ఎంత ఇదయినా ఇంతడబ్బు పెడుతూన్నప్పుడు
బొత్తిగా ఇంత అన్యాయమా! ఈమధ్య ఒకనాడు జ్వరంవచ్చింది.
గొడ్డళ్లతో కొట్టినట్లు తలపగిలిపోయింది; దగ్గరకొచ్చి తనచేతితో
అమృతాంజనమయినూ రుద్దిలేదుసుమండీ! ఒక నర్సు నప్పగించేసి
చక్కాపోయి పడుక్కుంది. ఇంతో అంతో భార్య అయిన తరువాత
కాస్త వంటిమీద చేయివెయ్యడం ఉపచారం అంటూ ఉంటాయా?
[అడుగుల చప్పుడు వినబడుతుంది] వస్తూందికాబోలు. ఇవేమీ అన
కండేం! మోస్త్ర కాన్సిడెన్స్! నాకు ఒళ్లు మండిపోయి అన్నాను.

ప్రకా—ధర్మమా! తమమనస్సెంతో కష్టపడి ఉంటుంది;
పాపం!

వేణు—ఏమండీ! మీకాంగైసువాళ్ళు మాఫాదరు మిల్లు
సర్టిఫై చేయలేదట!

[శారద ప్రవేశం.]

ప్రకా—నూలు స్వదీశీకాదేమా!

శారద—వచ్చినారా సూర్యంగారు!

ప్రకా—ఇప్పుడే వచ్చానండీ-

శారద—ఫాదరు రేపు హంపీయాత్రకు పోతున్నారు- ఏమండీ,
మీరువస్తే అంతా తెలుగుమాట్లాడే దానికిదా బుద్ధివుట్టును. మీరు
లేకపోతే ఇంగ్లీషుమాటలు మామూలుగా వచ్చును.

ప్రకా—నన్నుకూడా ఆ ప్రాంతం తీసుకుపోతే బాగుండును.
ఆ రాయలసీమలో మహాక్షామం వచ్చి ఎంతోనష్టం కలిగింది. వాళ్ళకి
సేనచేయలేనిజన్మ ఎందుక? మన ఆంధ్రులక్కడ మహాభూరమయిన
కష్టాలతో ఉంటే మన కిక్కడ సుఖజీవనమా?

వేణు—[ఏదో ఉత్తరం వా)నుకుంటూ ఉంటాడు.]

శారద—నాకు కూడా పోదామనిదా ఉన్నది. పాపం! అక్కడ
ఎంతమంది స్త్రీలు తిండిలేక ఇంట్లు లేక బాధపడుతున్నారు!

ప్రకా—స్త్రీలేమిటి? పురుషులేమిటి? చిన్నపిల్లలేమిటి? ఆబాల
గోపాలమూ ఆకలిమంటలతో అల్లలాడిపోతున్నారు. అష్టైశ్వర్యా
లతో తులనాగి ఆంధ్రభోజుడు స్థాపించిన రామరాజ్యానికి ఎన్నిపాట్లే
చూడండి!

శారద—సాపం! మీరు చెపుతూఉండగా వినేదానికిదా
కష్టంగా ఉంది. వేణు! హంసీ పోదామా? సూర్యంగారినికూడా తీసు
కొనిదా పోవాలె-

వేణు—ఓ! ఒక్కహంసీ అన్నమాటేమిటి? అక్కడనుంచి
అలాగ లేపాక్షి, ఎల్లోరా, యింకా మీదికిపోతే అజంతా, మొహెం
జోదారో, ఇవన్నీకూడా తిరిగివద్దాం.

శారద—వేణుకి మనీ సెలవయిపోతుందని బయమ్! నన్ను
మారేజి చేసుకొన్నదిదా వేణుకి నిండాకష్టం!

వేణు—అబ్బే! కష్టమేమిటి? పరమసంతోషంగా ఉంది మహా
నందంగా ఉంది. నీ లెక్కర్లకీ టూరుస్కీ ఉమ్మతి త్రిగాడిలాగు వెనకంగుకి
రమ్మనకుండా ఈమాత్రం విడిచిపెడుతున్నావు. అదెంత కాదు.

శారద—ఉమ్మతి త్రిగాడంటే?

ప్రకా—మావేపు భాగోతాలలోనూ, భోగం మేళాల్లోనూ
ఉమ్మతి త్రి ఊడుతూ ఒక డంటాడు. దానికే బాగ్ పైప్ (bag pipe)
అంటారు ఇంగ్లీషులో.

శారద—తమామామనిషిగా ఉన్నాడే వేణు!

వేణు—విమలాభాయని నాటకాల్లో వేషాలేస్తుంది మీకు
లెలుసునా?

ప్రకా—ఎరగనండి!

వేణు—ఆవిడ నాటకాల్లో వేషాలెయ్యడానికి ఊళ్లంట వెళు
తూంటే ఆవిడమొగుడుకూడ ఆవిడ వెనకాల తిరుగుతూ పిల్లలకి
అన్నం పెట్టడం, తలదువ్వడం, నీళ్ళుపోయడం, గుడ్డలు తొడిగడం,
అడ్డమయినచాకిరీ అతనిదే! ఆవిడ చక్కా యాక్టర్లతో బాతాఖానీ
కొడుతూ కూర్చుంటుంది.

శారద—మంచిపనిదా! ఇదంతా మగవాడు ఎందుకు చేయ కూడదు?

ప్రకా—ఇప్పుడు దొరసాన్లుంటేనండి! పిల్లలని కని వాడుల కప్పగించేస్తారు.

శారద—[వేణుతో] ఎక్కడికీ పోకుండా ఆల్ ది ల్యూంటీ ఫో రవర్నా ఇక్కడనే సీముఖం చూస్తూ కూర్చోవలెననివా?

వేణు—[మాటలాడడు.]

ప్రకా—హిందూసంఘంలో భార్యాభర్తలకి అటువంటి పర స్పర సంబంధం అనుశ్రుతంగా వస్తూందికాదండీ! అందుచేత వారలా అనుకోడం న్యాయం. అనుశ్రుతంగా వస్తూన్న అభిప్రాయాలు ఒక్క సారి ఎలా మారిపోతాయి.

శారద—నేను ఓపెన్ గా చెప్పలేదూ వేణు నీకు? నిన్ను ఫ్రెండుగా మాత్రం ట్రీట్ చేస్తానని. ఆర్డినరీ వైఫ్ మాదిరి నీవే నాకు భగవంతుడు, దేవుడు, నేను నీ పాప్ టీని అనే పూర్వ నాది కాదని చెప్పలేదూ! మారేజికి ముందుగా ఆ కండిషన్ను ఆ క్లెస్టుచేయలేదూ నీవు?

వేణు—(జవాబు చెప్పడు)

శారద—నాకు వైఫ్ అనిపించుకొనే దానికే ఇష్టంలేదు. వైఫ్! ఏమి వైఫ్? వైఫ్ అనేమాటకు స్లేవ్ అనే అర్థం అయిపోయింది. నేను నీకు ఒక కంపెనియన్ దా! ఏ కామ్రేడ్! ఏ పార్ట్ నర్ ఇన్ లైఫ్ ఆఫ్ ఈక్వల్ స్టేటస్ (A partner in life of equal status) తెలిసిందా? వేణు—తెలిసింది! బాగా తెలిసింది.

ప్రకా—[శారదతో] ఇప్పు డదంతా ఎందుకండి అనవసరం!

శారద—[కోపంగా వేణు వేపు చూస్తుంది.]

ప్రకా—ఇవాళ నాకోసం చాలా ఆత్మీయంగా ఎదురుచూచా రట. ఏదైనా విశేషం ఉందా! [వేణు భయంగా చూస్తాడు.]

శారద—వాటిజ్ దిస్ ? మీకోసం నా కందుకు ఆత్మీయ ? ఎవరు చెప్పినారు?

ప్రకా—మీభర్తగా రన్నారటెడి ?

శారద—వేణు? ఎక్స్‌క్యూస్ మి [వెటకారంగా] బర్తగారూ? ఏమి చెప్పినారండీ ?

వేణు—[జవాబు చెప్పడు.]

శారద—నేనుసూర్యంగారికోసంసిండాఆతు)తగాఎదురుచూచి నానని చెప్పినారా? నిండా మంచి బర్తగారండీ మీరు? ఒక నాటి కొకనాడు నిండా తమాషానునిసిగా తయారవుతున్నారే? ఏమండీ బర్త గారూ ఈమాదిరి అబద్ధాలు చాలా నేర్చు తున్నారే ?

ప్రకా—మీకు ఈమధ్య ఎక్కడికేనా ప్రయాణం వుందా ?

శారద—బర్తగారట ! బర్తగారు !

ప్రకా—మా తూర్పుజిల్లాలకు మీ రెప్పుడూ రాలేదు.

శారద—లేదండీ ! మాఫాదరు చాలాకాలం రాజమండ్రిలో ఉన్నప్పటికీ నేను రానేలేదు.

ప్రకా—మీ స్త్రీ ఉద్యమవిషయంలో మావిశాఖపట్నంజిల్లా చాలా వెనుకబడిఉంది. అక్కడ మీ ప్రచారం చాలాలవసరం.

శారద—చూడండి ! ఒక పబ్లిక్ కాజుకొరకు వర్క్కుచేసేసమయంలో ఎంత ఎంతరేజుమెంటుఉండవలె ? వేణు నా ఎంతూజియా జమ్ అంతా కూల్ డౌన్ చేస్తున్నాడు.

ప్రకా—ఆయనమాత్రం వెనుకతీయకుండా మిమ్మలిని అనేక ఊర్లు పంపుతున్నారుకారూ ? స్వతహాగా డబ్బు పెట్టుబడి పెట్టేవాళ్ళకి కొంచెం కష్టంగా వుంటుంది. ఆమాత్రం విసుగుదలకి మీరు చిన్న బుచ్చుకుంటే ఎలాగ ?

శారద— మీవూరు రమ్మంటారా ?

ప్రకా—తప్పకుండా ! మీకు అఖండమయిన స్వాగతం ఏర్పాటుచేస్తాం.

శారద—మీఊరిలో న న్నెవ్వరికీ తెలియండే! మీరుకూడా వచ్చి ఇంట్రడ్యూస్ చేస్తారా ?

ప్రకా—విధిగా! అంతకంటేనా! లేకపోతే ముందుగా మీ పరిచయం కలిగిస్తూ అక్కడ ముఖ్యమైనవారి కుత్తరం రాసేదా?

శారద—అక్కడ స్త్రీలలో కొంచెం ఛార్వర్డుగా ఉన్నవారు లేరా?

ప్రకా—ఉన్నారు; లేకేం! కాని వాళ్ళకి ధైర్యం చాలదు. మీవంటివారు వచ్చి ఒక ఉపన్యాసంతో ప్రోత్సాహం ఇచ్చారంటే అందుకుంటారు. అంతరంగికంగా ప్రతిమనిషిలోనూ కొంత ఉత్సాహం ఉంటుంది. దాన్ని నిష్పండినట్లు ఊడితే రగులుతుంది. లేకపోతే అలాగే నుసిగట్టి ఆరిపోతుంది.

శారద—నాకు తెలుగులో బాగా తెచ్చుకున్నాడనిరాదు. మీ పూరిలో అంతా నవ్వుదురేమో?

ప్రకా—ఉపన్యాసానికి జీవం ధార. మధ్యమధ్య కొన్ని ఇంగ్లీషు మాటలువస్తే రాసియింటి. ఉపన్యాసబలంకాని ఫలితంకాని ఏమీ తగ్గదు. విషయం ప్రభావంగాని భాషలో ఏముంది? అయినా మీభాషకూడా ఇప్పుడు చాలా అభివృద్ధియింది.

శారద—అక్కడకూడా మీటింగులలో ప్రశ్నలువేసి అల్లరి చేసేవారుంటారా?

ప్రకా—అల్ల రేమీ ఉండదు. ఎవరికేనా సందేహం లుంటే సభాసంతరం బనలో కలుసుకొనేలాగు ఏర్పాటు చేదాం!

శారద—అదేమంచిది లేకపోతే స్పీచ్ ఎఫెక్టుపోతుంది.

ప్రకా—అక్కడ ఒకముసవసబుగా రున్నారు. చాలా ధర్మ శాస్త్రాలు తెలుసును. బహుశా దింపుతే ఆయనే కొంతచర్చలోకి దింపుతా రేమో.

శారద—సబ్బు ఏమి కావాలి తెచ్చుకునే?

ప్రకా—మీయిష్టం.

శారద—విడాకులచట్టం ఒకటి ఉన్నది. మనుధర్మశాస్త్రం స్త్రీలకు చేసిన అన్యాయం ఒకటిఉన్నది. 'స్త్రీలవారసత్వం హక్కులు' ఉన్నది. సరే అక్కడికి పోయి నిశ్చయం చేయవచ్చును.

ప్రకా—మరి మావూరుప్రయాణం ఎప్పుడు ఏర్పాటుచేస్తారు.

శారద—రేపు ఫాదరు యాత్రకము పోతారుకదా! మరి మూడు నాలుగు దినాలలో పోవచ్చును. ముందుగా మీరు లెటరు వ్రాసి గాగ్రిండుగా మీటింగు అరేంజి చేయండిమీ!

ప్రకా—మంచిది. నాన్నగా రింట్లోనే వున్నారు కాబోలు. వారి దర్శనం చేసికొని వెళతాను. (నెళతాడు.)

శారద—మంచిది. (గుమ్మందాకా దిగబెట్టి వెనక్కి వచ్చి) వేణూ! నీవు ఫాదరుతో నాగురించి ఏమయినా కంప్లెయింటు చేస్తావా?

వేణు—నీగురించి కంప్లెయింటుమిటి? నాసాద చెప్పుకున్నాను. పెళ్లంటూ చేసికొన్నాక ఈ నాతిగల బ్రహ్మచర్య మెన్నాళ్లని మొర పెట్టుకొన్నాను.

శారద—మన ఇద్దరికీ బెట్ లుక్ లోనే భేదం వుంది. నేను ఆర్డినరీ వైఫ్ మాదిరి ఉండునని నీవు ఆశపడి ఉంటే నీకు డీసెపాయింటు మెంటు కలుగవచ్చు.

వేణు—శారదా! నామీద నీకు కనికరం లేదు? నే నంత ఆశ పడి నిన్ను మార్చేసి చేసుకొన్నాను! నన్ను ఇంత తృణీకరించే నలు గురిలో అశారవపరచినా నే వేమీ అనుకోలేదు. నీ అనుగ్రహం ఉంటే చాలు. నన్ను నువ్వు ప్రేమించలేదా! నా మీద ప్రేమ లేకపోడానికి నీకు నే వేవిధంగా లోపం చేశాను?

శారద—ప్రేమ! ప్రేమ!- అది చాలా పెద్దమాట- ప్రేమకు కావలసినది శరీరసౌకర్యందానా? ప్లాటో చెప్పినమాదిరిగా ఒకరి నొకరు తాకకుండా ప్రేమించుకోకూడదా?

వేణు—నేను పడుతూన్న బాధ నువ్వు ఏమాత్రము గ్రహించావుకావు. అంతవేదాంతానికి నాబోటి మానవమూతుర్ని తాళలేదు. నన్ను క్షమించు, నాబాధ కనిపెట్టు. అహోరాత్రాలు నీకోసం- నీ... ఏదీ ఒక్కసారి [కొగలించుకోబోగా- శారద చేయు అడ్డుపెట్టి ఆపి]

శారద—ఎక్స్క్యూజ్ మీ వేణూ! ఇంతమాత్రం తాళి ఉండలేనే! నా యభిప్రాయం చెప్పి విడుస్తాను, విను! నీతో సంసారం చేసి

ఆ జీవనం గడిపేదానికి నేనింకా నిశ్చయించలేదు. నాకింకా పెద్ద పెద్ద హోపు ఉన్నవి. ఆ నిశ్చయం చేసుకొనే దినం వచ్చేవరకూ నీవు తాలిమి పట్టి వేచియుండవలె! నీబాధ నాకు తెలియును. అట్టిబాధ నాకు కూడా ఉండదా! అయితే అంతకుండు గొప్ప ఉద్దేశాలు మన స్సులో పట్టి ఈ ఆనిమల్ ఇన్ స్టింక్టును వెనక్కి నెట్టుతున్నాయి. ఆదినం వచ్చేవరకూ నిన్ను ఫ్రెండుగా మాత్రం ట్రీట్ చేస్తును.

వేణు—వి నట్లో పంచభక్త్యపరమాన్నాలూ వడ్డించి ఆపోశనకి అనుష్ఠా ఇవ్వకపోతే ఎట్లా ఉంటుందో ఆలోచించు.

శారద—ఇంతదూరం చెప్పినా నీకు పట్టలేదా! అనలుసంగతి- ఫాదర్ మనస్సుకి నిండా కష్టం కలిగినదానిచేత ఆయనను ప్లీజ్ (please) చేసే దానికిదా నే నీ మారేజి ఆ క్నెప్టు చేస్తాని. అందుకుదా ముందుగా నీతో కొన్నికండిషన్లు ఫిక్స్ చేసియుంటిని. అదే చాలు అని నీవు ఆ క్నెప్టు చేస్తావదా!

వేణు—నువ్వు ఏమి చెప్పావు? నన్ను ఫ్రెండుగా ట్రీట్ చేస్తా నన్నావు. భార్యాభర్తల సమానత్వం మాత్రమే కోరావని నే నంగీకరించాను. నీ ప్రాగ్రాముక్తి టూర్నుకి అడ్డుపెట్టకూడ దన్నావు. నరే అన్నాను. నీప్రయోగానికి కావలసినంత డబ్బూ ఇస్తున్నాను. దాని కథం ఇదా? ఈ బ్రహ్మచర్యమా?

శారద—[నవ్వుతూ] ఫ్రెండుగామాత్రము ట్రీట్ చేస్తా నంటిని. నీవు మంచిపిల్లకాయ. తాళిఉండు - ఫాదర్ తో రిపోర్టుచేస్తే నా కేమి భయమా? ఫాదర్ తో ఇదేసంగతి చెప్పి విడుస్తా!

[లోపలినుండి రామారావు - కేక - "శారదా! నీవు! వేణూ ఒకసారి ఇట్లా రండి" అని].

శారద—[నెట్లుతూ] వేణూ! ఫాదరు పిలుస్తున్నారు.

వేణు—ఇంకా ఎందుకు చెప్పా!

శారద—[లోపలినుంచి] వేణూ శీఘ్రం రా!

వేణు—[అలోచనలో పడతాడు.]

శారద—[తిరిగి వేణూ! శీఘ్రం రా! అని కేక].

వేణు—సరిరా! ఆఖరు కిది అరవదంపయింది కాని—

[విసుగుగా వెళతాడు.]

తెర.

ఓం!

బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

విడాకులా?

తొమ్మిదో రంగము

సమయం రాత్రి 9 గంటలు.

[విజయనగరం కాంగ్రెసు ఆఫీసులో శారద బస; శారద తనలో పాడుకుంటూ తల చువ్వుకుంటూ ఉండగా ప్రకాశం ప్రవేశించి చాపలూ జంబుకానాలు సర్దుతాడు.]

శారద—ఏమండీ! వారంతా ఎన్నిగంటలకు వస్తా నన్నారు?

ప్రకా—ఎనిమిదింటికే!

శారద—మనకు ప్రియినుకు పైము వుంటుందా?

ప్రకా—కావలసినంత వ్యవధి. పదిన్నరకి రైలు. సామానంతా సర్దేసేవుంది.

శారద—నా లెక్కరుగురించి ఇంకా ఎవరే మన్నారు?

ప్రకా—ఉపన్యాసం చాలా బాగుండన్నవారే ప్రతివారున్నా! సందేహ నివృత్తికోసం వస్తున్నారు. ఇదివర కనుకున్న మూలకదూ!

శారద—ఎంతమందయినా కావచ్చును. ఎవరినో ఒక్కరినే మార్చడాడనుచు చెప్పండి. పదిమందీ పదిప్రశ్నలు వేస్తే అల్లరిగా పుట్టుంది.

ప్రకా—అదే న్యాయం - తప్పకుండా అలాగే చేదాం.

శారద—ఈజున నాకు చాలా గొప్ప రిసెప్షన్ ఏర్పాటు చేసినారే! అది చూచి థండర్ బ్రస్ట్ అయిపోయినాను.

ప్రకా—మీ విలువ మీకు తెలియదు. మీయందు నాకు గల గౌరవం మరొకవిధంగా ఎలా చూపించగలను ?

శారద—[ప్రీతివేపు చూసి] ఎవరో వస్తూన్నట్లుంది.

ప్రకా—[చూసి] మునసబుగారులాగే ఉంది ఆ నడక చూస్తే!

శారద—వారందరినీ మీరు రిసీవుచేసుకొండి. నే నిప్పుడేవస్తాను.

ప్రకా—నే నదంతా చూస్తాను. మీరు వెళ్ళిరండి.

[ప్రకాశం జంబుఖానామీద కాగితం ముక్కలు ఏరుతూ శుభ్రం చేస్తూంటాడు. మునసబు వెంకట్రావు పంచ, చొక్కా, చేతికర్ర, నుదుటికి విభూతితో ప్రవేశం. కామశాస్త్రి మామూలు వేషంతో వెనకా లుంటాడు.]

వెంక—[ప్రకాశంభుజంమీద తట్టి] కామశాస్త్రియ్యా! మీ వాడొచ్చుచున్నట్టివాడయ్యా!

కామ—ఏమి ఘట్టండి. శుభ్రంగా చెడిపోయాడు.

వెంక—నువ్వొక పెరటిదారినే ఉన్నావు. అత డంతపని చేశాడో తెలుసునా? మీ అల్లుడు పెల్లిచేసికొన్నవిల్ల ఈవిడేనట!

కామ—ఆ! ఎంతబాగా చెప్పిందండీ ఉపన్యాసం!

వెంక—ఆవిడి నిక్కసికి తీసుకురావడం అంతా ఒక పెద్ద ప్లాను; నీ కూతురి కావరం నిలబెట్టడానికి.

కామ—అ దెలాగా?

వెంక—చూస్తూఉండు నీకే బోధపడుతుంది. ఆవిడ లెక్క నూ ముచ్చట మీము మోట్లాసుకొంటూన్నదీవిషయమే! అన్నట్లు అని డేదీ? ఘనమాటలు వినబడవు కద!

ప్రకా—వస్తారు. నన్నానికి వెళ్లారు. [నీతమ్మ, రత్నం ప్రవేశం]

కామ—[నీతమ్మని దూరంగా పిలిచి] అమ్మాయి మొగుడు వెళ్ళిచేసుకొన్న దీపిల్లెనట -

నీతమ్మ—నిజంగానే! ఏమిటి. విడ్డూర్యం! అమ్మాయి! నీ మొగుడు వెళ్ళి చేసికొన్న దీవిడేనట!

రత్నం—పోవే! నీమాటలూ నువ్వును. అయితే ఇలా ఊళ్లంట తిరుగుతుందా?

నీతమ్మ—ఇందుకే కాబోలే! అన్నయ్య మనందరినీ రమ్మని కబు రంపాడు.

ప్రకా—మునసబుగారు మన విషయంలో చాలా శ్రమపడుతున్నారు.

వెంక—మధ్యని నే పడుతున్న శ్రమే ముంది?

ప్రకా—ఈవేళన్నడు ఇంతవరకూ తమరు శ్రమవడి రావడం చాలదూ! మాపాళ్ళు వాళ్ళారు. తమరు మాచెల్లెలి మామగారితో మాట్లాడడానికి దయచేయడం. ఆతరువాత మా చెల్లెలి లిక్కడికి వెళ్ళి పోయిరావడం ఈ విశేషాలన్నీని. ఆరాతే! ఆపిడింటికి వెళ్ళి, ఆవిడ నెలగాయినా ఇక్కడికి రప్పించి పరిస్థితులన్నీ ప్రత్యక్షంగా చూపిస్తే గాని కార్యం సానుకూలం కాదనీ—

వెంక—స్థానువేశాపు. సాచిక పారింది.

ప్రకా—ఇప్పుడా భార్యభర్తలకి మనస్పర్థలు. శలిగాయనీ, అదర్బాలు ఖేదించాయనీ తమతో మనవిచేసే ఉన్నాను.

వెంక—నరే! ఉసి అందిచ్చావుకదా! చిన్ననాటక మాడిద్దాం! కామశాస్త్రరూ! మీవాడినత్తువ ఇప్పుటికైనా బోధపడిందా? ఇంట్లోంచి తగిలేసి; నానాఅల్లరి చేసికొని అనవసరంగా వీధివడ్డావు.

కామ—అనువంటి పెద్దలడగ్గర బతుకుతున్నప్పుడు అనాచారం ఏలా సహించనరదీ!

వెంక—విను! మతమూర్ఖత ఒకటి, వర్ణభేదం, పిచ్చినమ్మ కాలు- ఇంకా దేవుడు మేలుచేస్తే... నబువు లేనివాదనలు, ఇవన్నీ సముద్రాలు దాటించివున్న పరజాతులకంటెకూడా ఎన్నోరెట్లు రాక్షసంగా మనదేశాన్ని నొక్కిపా రేస్తున్నాయని రవీంద్రనాథ ఠాకూర్ నన్నాడు.

కామ—అప్పు డేదో ఆ వేశావిశేషం అలా జరిగిపోయిందికాని, నకల ధర్మశాస్త్రాలూ తెలిసిన తమవంటివారే ప్రియశ్చిత్తం అక్కరలేదంటే నా కింక నిర్భయమే!

ప్రకా—ఆవిడ వస్తూన్నట్లున్నారు. ఒక్క ముననబుగారే సంభాషిస్తారు. తక్కినవా రెవరూ మధ్యమధ్య మాట్లాడకండి, [ముననబు, కామశాస్త్రీ ఒకవేళూ, రత్నం నీతమ్మ ఒక వేళూ కూర్చుంటారు. ప్రకాశం నిలబడి శారదకోసం చూస్తూంటాడు. శారద చీర మార్పుకొని నీటుగా తయారయి వచ్చి నమస్కారంచేసి మధ్యగా కూర్చుంటుంది. ముననబుగారు కూర్చున్నవేపు ఆవిడకు దగ్గరగా ప్రకాశం కూర్చుంటాడు.]

వెంక—మీ లెక్కరు చాలా ధాటిగా ఉంది. మంచి ధార.

శారద—ఏదో స్త్రీలము కదా! లోపములు ఉండును.

వెంక—బాగుండమోయి- లోపాలు కూడానా? అద్భుతంగా వుంది లెక్కరు. అయితే మావంటి పూర్వకాలం వాళ్ళకి కొన్నిచోట్ల నష్టమాణంగా కనబడలేదు. వీలయితే ఆ సందేహాలు ముఖతా తీర్పు కుందామని వచ్చాను.

శారద—తప్పకుండా అడుగవచ్చును.

వెంక—చూడండి! మీ లెక్కరులో, స్త్రీలకీ, భర్తలకీ విడాకు లిచ్చే స్వతంత్రత ఉండాలని చెప్పారు. అనలు ఘన దేశంలో “న స్త్రీ స్వాతంత్ర్య మర్హతి” అని నూత్న ఉన్నది.

శారద—ఉన్నది, వింటిని. అది స్త్రీలను బానిసలుగా చేసే ధానికి పురుషులు పెట్టిన ధర్మనూత్రం. స్త్రీకి ఆత్మా, హృదయఘాతేదా?

వెంక—లేకేమీ?

శారద—స్త్రీకి ఆత్మా, హృదయమూ ఉన్నప్పుడు ఇండి విష్య ఆలిటీ- [ప్రకాశంవైపు చూస్తుంది].

ప్రకా—వ్యక్తిత్వం.

శారద—స్త్రీకి వ్యక్తిత్వం ఉన్నదంటారా లేదంటారా?

వెంక—స్త్రీకూడా ఒకవ్యక్తి గనుక వ్యక్తిత్వం ఉంటుంది.

శారద—నీతి అందరకూ ఒకటియేనా? స్త్రీలకు వేరే నీతి, పురుషులకు వేరే నీతి ఉండునా?

వెంక—సమానవ్యక్తులకి సమాన నీతిధర్మా లుండాలి.

శారద—స్త్రీలకూడా సంఘంలో సమానవ్యక్తు లయినప్పుడు స్త్రీలకు వేరేనీతి పురుషులకు వేరేనీతి ఎందుకు ఉండవలె? పురుషుడు చినిగిపోయిన చెప్పవలె భార్యను విడిచి రోజు కొక పెండ్లి చేసికొన వచ్చునా? అతడు డెంతమంది సవతులను తెచ్చి పెట్టినా, ఎన్ని వ్యాధులు తెచ్చినా, ఎంత అన్యాయము చేసినా, స్త్రీకి చచ్చేవరకూ అతనితో బ్రతుకవలసిందిదానా? భార్య కాపరానికి తగిఉండగా, ఆమెకు తగిన కారణమయినా చెప్పకుండా, భర్త ఇంకొక పెండ్లిచేసు కుంటే, మొదటిభార్యకు వేరే నివసించేదానికి కూడా హక్కు లేదా? తమకు మునసబుగారుకదా చూడండి! ఎంత న్యాయముగా ఉన్నదో మీ హిందూ లా..

వెంక—ముఖ్యమయిన విషయం ఎత్తుకున్నారు. హిందూ లాలా ఇదొక గొప్పలోపమే! ఇంకొక వివాహం చేసికొనేముందు భర్త తగిన కారణాలు చూపించి కోర్టువారి అనుమతి పుచ్చుకొనేలాగు హిందూ లా మార్చడం చాలా అవసరం.

శారద—భేంక్కు—

వెంకట—కాని మీరు చెప్పేదాన్నిబట్టి వివాహం వట్టి బిజినెస్ ప్రావోజిషన్ అయిపోతుంది.

శారద—వివాహమయిన స్త్రీ పురుషుల కెట్టి సంబంధ ముండ వలె?

వెంకట—పురుషుడు భర్త - భరించేవాడు. స్త్రీ భార్య భరింపబడేది. ఆమాటలలోనే ఉంది దాని అర్థం.

శారద—అంటే స్త్రీకి వ్యక్తిత్వం లేదన్నమాట! ఫలానివాని భార్య అనేగదా ఆమెకు పేరు. ఆమె తనడబ్బుతిని బ్రతుకుతూఉన్నా-ఆమె భర్తకు ఒక ప్రోవర్బ్ అన్నమాట! మన ఇంట్లో ఆవులు, గేదెలు మనకు ఆస్తులయినట్లే స్త్రీకూడా పురుషునికి ఒక ఆస్తి అన్నమాటేనా? ఆమె జీవితమూ, ప్రేమ వర్తన తన కిష్టమయినట్లుగా పురుషుడు మార్పు కొనేదానికి అధికార మున్నదికాదండీ-మరి స్త్రీకి వ్యక్తిత్వ మెక్కడా?

వెంకట—వివాహబంధనానికి ముఖ్యభారం, ప్రేమనూత్ర మని ఒప్పుకొంటారా?

శారద—అహా! అటువంటి ప్రేమ ఉన్నవాండ్ల పెండ్లి చేసి కోవలె. చిన్నపిల్లలకి తలిదండ్రులు పెండ్లిచేస్తే “మీరు ఒకరి నొకరు తప్పుకుండా ప్రేమించుకొని తీరవలె” అని శాసించేదిదా!

వెంకట—మారండి! మేనత్తకి పదోనలలో అన్నప్రాశననాడే పుస్తాకట్టారట. ఆవిడ ఎనభయేండ్ల ముత్తముదువుగా బతికి పుట్టెను బిడ్డల కనుక్కొని పునిస్త్రీచావు చచ్చిపోయింది. ఆదాంపత్యానికి ప్రేమకీ లోపం వచ్చిందా?

శారద—ఆ దినములు వేరు. భర్తయే దైవమనీ. ధక్షకుడనీ అభిప్రాయంతో ఆమె కాపురం చేసివుంటును. ఆభర్త ఆమెను ఎన్ని దెబ్బలు కొట్టినా, ఆత డెన్నితిరుగులు తిరిగినా ఆమె సహించి ఊర కనే యుండి కాపురం చేసివుంటుంది. ఆమెకు వంటయిల్లు దాటితే ప్రేమచంద్రుడే లేదు. ప్రేమచంద్రుడే సమస్తం అయితే ఆమెకు ఏమీ సంబంధము కలగలేదు. ఊరకనే వంటచేసే దానికి, పిల్లలని కనేదానికి ఆమె మెషీన్ గా ఉండిపోయెను. ఇప్పుడు ఆ ఐడియల్ (Ideal) మారి పోయినది కదండీ! స్త్రీలు విద్య నేర్చుకొన్నదానిచేత మేముకూడా ప్రేమచంద్రుడే మనుష్యులందా! మేముకూడా సంఘంలో న్యక్తులందా! భగవంతుడు స్త్రీలను పురుషులను సమానంగా సృష్టి చేసినాడుకాని,

స్త్రీలను పురుషులకు చానీలుగా ఉండేదానికి సృష్టి చేయలేదని జ్ఞానం కలుగుతున్నది కాదండీ!

వెంకట—సరే! మీరు చెప్పేది బోధపడింది. ఇప్పుడు స్త్రీలకు పతి దైవసమానుడు కాదు, పాతివ్రత్యం అక్కరలేదు. స్త్రీ పురుషులు సమాన ఘాయలో ఉన్న స్నేహితులు. సమాన భావం ఎప్పుడు కలిగిందో అప్పుడు ఒకరి కొకరు లొంగి ఉండరు. గనక ఫెమిలియారిటీ బ్రీడ్స్ కంటెంప్ట్ (Familiarity breeds contempt) అన్నట్లు అతిచనువు విరసంగా పరిణమిస్తుందంటారు. అటువంటి పరిస్థితులలో ఒకరి కొకరు విడాకు లిచ్చుకోడానికి లాలో హక్కు ఉండాలంటారు. అంతేనా?

శారద—చక్కగా చెప్పినారు. అంతదా నా పాయింటు.

వెంకట... మరి మన దేశంలో విడాకుల చట్టం అమలులోకి వస్తే, భార్యాభర్తలలో ఒకరిమీద ఒకరికి విశ్వాసం ముంటుందా? భార్య ఎప్పుడు విడాకు లిచ్చి పోతుందో అని భర్త, భర్త ఎప్పుడు విడాకు లిచ్చేస్తాడో అని భార్య, ఒకరిమీద ఒకరికి అనురాగం లేకుండా, ఆ అపసమ్మతముతో, అవిశ్వాసంతో మనస్ఫూర్తిగా లేని, భయంతో కూడిన దొంగ దాంపత్యం సాగిస్తారు కాని, ఇల్లూ వాకిలి సంసారం, ఇది 'నాది' అనే భావంతో, ఒక శాశ్వతమైన ఆశతో బాగుకేసుకొంటారా?

శారద—ఇది విచారించవలసిన సంగతిదా!

వెంకట—అయితే ఇంకొక్క సంగతికూడా విచారించండి. మూడేసి రోజులకల్లా భార్యాభర్తలు మారుతుంటే మరి దీనికి వ్యభిచారానికి ఉన్న భద మేమిటి? ఇదొక లైసెన్సుకు (licensed) వ్యభిచార మన్న మాటేనా?

శారద—భార్యకీ భర్తకీ సరిపడనప్పుడు భార్య తన జీవితం వేరే గడుపుకొనరాదా? తన కిష్టము లేకున్నా మనస్సు చంపుకొని భర్తయింటో పనిచేసేదానికంటే ఎలా?

వెంకట—వేరే జీవితం గడుపుకొనే శక్తి ఎలాటివాళ్ళ కమ్మా! మన దేశంలో జమీందారులు ఉన్నారు. వాళ్ళలో స్త్రీ విడాకులిస్తే తన కాలక్షేపానికి తగిన ఆస్తి వుంటుంది. కూలివాళ్ళు ఉన్నారు. వాళ్ళలో ఆడది విడాకులిస్తే కూలిచేసికొని తన పొట్టపోషించుకోగలదు. ఎందుకూ పొందని మధ్యతరగతి వాళ్ళం మనలాంటివాళ్ళ మాటేమిటి?

శారద—స్త్రీలు చదువుకొని ఉద్యోగాలు చేస్తారు. స్త్రీలలో డాక్టర్లు లాయర్లు ఎంతమంది లేరు?

వెంకట—మీరు చెన్నపట్నంలో ఉన్నారా? అందరూ చదువుకొనే స్త్రీలే కనబడతారు. ఇండియా అంతటిలోనూ ఎక్కవ విద్య ఉన్నాదనిపించుకొంటూన్న మన ప్రెసిడెన్సీలోనే చదువుకొన్న స్త్రీలు, అంటే తమస్వంత భాషలో అక్షరజ్ఞానం ఉన్నవాళ్ళు నూటికి ముగ్గురు. మరివిళ్ళు ఏం ఉద్యోగాలు చేస్తారు? విడాకులచట్టం వచ్చిందని హడావిడిగా మొగుణ్ణి వదిలేయడమే మిగులుతుంది కాని మరు నాటినుండి చిప్పాదొప్పా చేతి కొస్తుందే.

శారద—నేను చెప్పేది ప్రతి స్త్రీ అట్లా చేయవలెనని కాదు. అట్లా చదువుకొని తనజీవితం తాను నడుపుకోగలిగిన స్త్రీకి భర్తతో జగడం వస్తే విడాకు లిచ్చే హక్కు ఎందుకు ఉండరాదు?

వెంకట—అలా చదువుకొన్న స్త్రీలయితే, చక్కా స్పెషల్ మార్కెట్లో ప్రకారం పెండిచేసుకొంటే దానిలో విడాకులకి హక్కు ఉంటుంది. అంతేగాని, ఒకరికి తెద్దనా అందరికీ తెద్దనా అన్నట్లు హిందూ లా అంతా మార్చేసి తోక తెగిన నక్కలాగు అందరి తోకలూ కోయించనక్కరలేదు.

శారద—అందుకుదా నేను స్పెషల్ మార్కెట్లో ప్రకారం పెండి చేసికొంటిని.

వెంకట—భేషయినవని చేశారు. అయితే మీకు వివాహమయింది టండీ! మీ భర్త ఎవరు?

శారద—మిస్టర్ వేణుగోపాలరావు.

వెంకట—ఎవరబ్బాయి?

శారద—అతని తండ్రిపేరు నాకు తెలియదు. ఎక్కడనో ముగ్ధునిసివల్ ఛెయిర్మను అని చెప్పినాడు.

వెంకట—[కామశాస్త్రితో] మీ శంకరయ్యకొడుకే కాబోలు [శారదతో] బాగా తెన్నిన్ ఆడుతాడుకామా? అతని తండ్రికి లాటరీలో డబ్బు వచ్చిందికాదా?

శారద—మంచి తెన్నిన్ ప్లేయరు. లాటరీసంగతికూడా ఒక సారి చెప్పినాడు.

వెంకట—భార్య కాపరానికి తగిండగా భర్త తగిన కారణం చెప్పకుండా ఇంకొక రైసు పెళ్ళాడడం తప్పని మీ రన్నారుకాదా?

శారద—అవును. అట్లాచేస్తే మొదటిభార్యకు ఆస్తిలో సగము ఇచ్చివేసేదానికి లా మార్చవలె.

వెంకట—[రత్నాన్ని చూసి] ఆ అమ్మాయి కాపరానికి తగివుందా?

శారద—[రత్నాన్ని చూచి] బై ఆల్ మీన్సు (By all means) :

వెంకట—నంసారికి తగిన చక్కదనం ఉందంటారా? తెలుగు బాగా చదువుకొంది. కొద్దిగా ఇంగ్లీషుకూడా నేర్చుకుంది. పాపం! ఈపిల్లని విడిచిపెట్టేసి ఈమెభర్త ఇంకొకరిని పెళ్ళాడేడండీ!

శారద—ఎవ డండీ ఆఫూల్? ఏమి కారణం?

వెంకట—ఏమీలేదు. ఈ పిల్లకి బాగా ఇంగ్లీషు రాదట. బియ్యే చదవలేదట. తనదర్జాకి తగింది కాదట. మరి, ఈపిల్లని ఏం చెయ్యమంటారని మీ సలహా అడుగుతున్నాను.

శారద—ఇంకొక మంచివానిని చూసి పెండ్లిచేయండి మీ!

వెంకట—[సవ్యతూ] వెనకటికి మా పెద్దమ్మాయి తరుచుగా ఒక పద్యం చదివేది. మీరు విని ఉండరు.

“బడలిక నస్సురున్ను రని వచ్చిన భర్తకు తెల్పుకమ్మ నీ

యిడునులు, పాదశుద్ధికిర కిచ్చి జలంబును, తాళవృంతమున్

నడి కరమందు బూని నునుపాన్నున జేరిచి నేదడేర్చి నీ

వడుగుల నొత్తి వాని నుఖ మందగజేయుము మానినీమణి! అని
లుకెట్ దట్ పిక్చర్ ఎండ్ దిస్ (Look at that picture
and this) అన్నట్లు, భర్తతో అగ్నిలో బడి సహగమనం చేసే
రోజులవీ! భర్తకు విడాకు లిచ్చి మళ్ళా పెళ్ళిచేసుకొనే రోజు లవీ!
బాగానేవుంది! మరి అలాగ అన్యాయం చేసిన భర్త కేమిటి శిక్ష?

శారద—అతని ఆస్తిలో సగం భార్య కిచ్చివేసేదానికిలా
మార్చవలె.

వెంకట—మరిప్పు డలాటి లా లేదు. ఈపిల్ల ఇంకొకరిని
పెళ్లాడడానికి లా ఒప్పుకోదు. రేపు మళ్ళా అతడు వచ్చినా పెళ్లాన్ని
పంపించండి అంటే వీళ్ళు పంపవలసినదేనా? ఆ సవతితో ఈ
విడ అక్కడ బాధలుపడుతూ ఉండవలసిందేనా? ఎవరో మీ
బోటి చదువుకొన్న సవతయితే బాగా ఆదరిస్తుందికాని...

శారద—నావంటి దయతేనా? ఈ అన్యాయం చేసినదానికి వెంటనే
విడాకు లిచ్చేసి నీ మొదటిభార్యనద్ద పొమ్మని చెప్పవలసిందిదా!

నీశమ్మ—నీ కడుపు చల్లగా నీ యిల్లు వెయ్యళ్ళ మొదలై—

వెంకట—మీరు స్త్రీ స్వాతంత్ర్యోద్యమంకోసం, నడుము
కట్టుకొని, స్త్రీలని మహోన్నతతనకి తేవాలని ప్రయత్నిస్తున్నారు
కదా! అతనిభార్య గొంతుకోసి, ఆమెను విడిచిపెట్టించేసి, మీ రతి
నిని పెళ్ళాడడం ధర్మంగాఉందా? చెప్పేవి శ్రీరంగనితులా?

- శారద—అదేమండీ! వేణుకి పెండ్లి కాలేదే!

వెంకట—పెళ్ళి కాలేదని చెప్పాడా!

శారద—స్వేచల మారేజీ అట్ట ప్రకారం ఒక భార్య
ఉండగా పెండ్లిచేసికొనకూడదే! మారేజీ రిజిస్టరయినప్పుడు బాండులో
సంతక మెట్లు పెట్టినాడు?

వెంకట—అదేమోగాని అ అమ్మాయినే. ముందుగా అతడు
పెండ్లి చేసికొని, ఇంగ్లీషురాదని విడిచిపెట్టేసి మిమ్మలిని మళ్ళా చేసి
కొన్నాడు.

శారద—ఏమండీ! అంతా తమాషా చూపిస్తున్నారే, సినిమా మాదిరి!

వెంకట—[కామశాస్త్రాని, సీతమ్మను చూపి] అరుగో! ఆపిల్ల తల్లి, తండ్రిని—

శారద—వాస్తవండానా! వేణు నన్ను నిండా మోసం చేసినాడే! (నిట్టూర్పుతో)

వెంకట—ఇంకా సందేహ మేమిటి? మధ్యకాలంలో లాటరీ లో డబ్బు రావడంవల్ల వాళ్ళు గొప్పవాళ్ళయారు. బీదవాళ్ళపిల్ల పని కొచ్చిందికాదు.

శారద—సావం! ఇట్లారా అమ్మణ్ణీ! [రత్నం జంకుతూ వెళు తుంది]

వెంకట—మీ రింత తెలివయినవారుకదా! అతనిమాయల్లో ఎలా పడ్డారా అని నాకు ఆశ్చర్యం.

శారద—నా కదేమీ తెలియదండీ! మాఫాదర్ ని మోసం చేసి నాడు. నాకు మారేజి విడచి కంట్రీన్ వర్క్ చేసే దానికీదా సంకల్పం. ఫాదర్ ఓల్డువజలో నన్ను చూసే దెవరూలేరు అని బలవంతం పెట్టి—వేణు నాకు టెన్నిస్ పార్టనర్—ఒకనాడు టీకి ఇన్వైటు చేస్తే ఫేస్ కలిగి మారేజి అరేంజి చేసినారు. ఆయన మనస్సు కష్టంచేసే దాని కష్టంలేక వప్పుకొంటిని. అంతదా! నేను అతనిని హాస్పిండుగా ట్రిట్ చేయనేలేదు—చాలా మోసం చేసినాడే! అబ్బా! ఎంత మోసం చేసినాడు! [సీతమ్మతో] ఈ అమ్మాయి కాపురంచేసినదా.

సీతమ్మ—లేదమ్మా! పెద్దపిల్ల కాకముందునుంచీ మల్లా పెళ్లి చేసుకుంటామని పాటలు పాడడం ఆరంభించారు. ఏదో కొన్నాళ్ళు కాపురంచేసి పిల్లా పిచికా కలిగాక, ఇలాంటి ఉపద్రవం వస్తే ఆపిల్లలని చూసుకొనేనా బ్రతుకును.

శారద—అయితే అంత మోసగాడికోసం, ఎందు కీమె కంత తలటాలు? మంచివానిని ఇంకొకరిని చూచి పెండ్లి చేయండి మీ! సూర్యంగారు ఉన్నారే! చాలా చదువుకన్నారు- మంచిమనిషి—

సీతమ్మ—మా ప్రకాశాన్నే-

శారద—ప్రకాశం ఎవరు?

ప్రకా—నన్నే మా వాళ్ళు ప్రకాశం అంటారు. అసలు నా పేరు సూర్యప్రకాశం—జైలులో అంతా 'సూర్యం' అనే పిలిచేవారు. ఈ పిల్ల...మా చెల్లెలేనండి -

శారదా—ఏ మిది? అంతా నాటకంమాదిరి ఉన్నదే!

కామ—మా అబ్బాయేనమ్మా! నా ప్రథమ కళలోని కుమారుడు.

శారద—[ప్రకాశంతో] మీ రెప్పుడూ చెప్పలేదేమి? వేణు ఇట్లా మీ చెల్లెలిని పెండ్లిచేసికొన్నాడని -

ప్రకా—అసలు నేను చెప్పవలసింది రావడం, ఎలాగయినా వేణుమనస్సు మళ్లించి ఈ పిల్ల కావరం నిలబెడదామనే! కాని నేను వచ్చేసరికే మీ వివాహం అయిపోయింది. ఈ సంగతి మీతో చెబితే అనవసరంగా మీకు మనస్పర్థలూ, మాకు ఉపయోగం లేకపోడం అని చెప్పలేదు. క్రమంగా మీ సహృదయం గ్రహించి, ఇక్కడికి తీసుకువచ్చి పరిస్థితులు తెలియజేస్తే మీ మనస్సే కరుగుతుందని ఆశించాను.

శారద—మీ రంతా పెద్ద ప్లాను (Plan) వేసినారే! ఇందుకు దానా న నిక్కడకు తీసుకొనివచ్చినది? ఇక్కడ చర్చకు కూడా ఇంకా ఎవరూ రాలేదేమీ అని సందేహం ఉండింది నాకు. మునసబుగారు పెద్దలాయరువని. చేసినారు. సూర్యంగారు కూడా ఇంతకాలం చెప్పకుండా డిసీప్రు చేసినారే! అబ్బా! నే నెంత ఘోరమైపోయినాను!

ప్రకా—క్షమించాలి. మీ మనస్సులో ఆ అభిప్రాయం ఎన్నటికీ ఉండకూడదు. ఎలాగయినా మీ మనస్సు కరిగిద్దామనే ఉద్దేశమే కాని మిమ్మల్ని వంచద్దామనే ఉద్దేశం ఎన్నటికీ లేదు.

శారద—మీ కాంగ్రెసువాళ్ళు అసత్య మాడరుకదా!

ప్రకా—దీనిలోమాత్రం అసత్య మేముందీ? మీరు అడిగితే ఇదివరకే చెప్పిఉండును. నా అంతట నేను చెప్పడానికి నంకోచించాను.

కాంగ్రెసు వాళ్ళలోకూడా రెండు తెగల వాళ్ళున్నారు. గాంధీగారి లాగు బట్టబయలుగా సత్ప్రవర్తన కలవారు కొందరూ, సత్యానికి భంగం లేకుండా రహస్యపు పురోహితులు అంటే డిప్లొమేసీ (Diplomacy) ఉండాలనేవారు కొందరూను.

శారద...మీరా తెగవారా! సరిద! ఇక్కడికి వచ్చిందిదా మేలయింది. వేణు నిండా రోగ్ అని తెలిసింది. [రత్నంతో] నీ కా రోగ్, వేణు మోసగాడు కావలెనా? అమ్మా! నీకు ఇష్టమేనా?

సీతమ్మ—అగ్నిసాక్షిగా పెళ్లిచేసికొన్నాక ఎలాటివాడయినా తప్పదు.

శారద—నాతో పట్నం రా అమ్మా! నీ భర్త సజ్జుగిస్తాను. నాకు డైవర్సు చేసే అధికారం ఉంది.

సీతమ్మ—కోపం వద్దమ్మా! మీ వంటి విద్యావంతుల దగ్గరుంటే మా పిల్లకు వచ్చిన భయ మేమీ లేదు. మీ తోబాటు మా పిల్లనికూడా ఏలుకొని, దానికడుపున ఓ గాయ కాయాలనే మా అందరి కోరికాను.

వెంకట—మీరు వాగ్దానం ఇచ్చినప్పటికీ మీరు విడాకు లిచ్చే యాలనేకోరిక మూలం ఎవరికీ లేదు. ఈ పిల్లనుకూడా భర్తతో కలప వలసిందనే మా అందరి కోరికాను.

శారద—నేనా రోగ్ తో వుండేది లేదండీ! మీకు సందేహం ఉంటే మీ రందరూకూడా నాతో పట్నం రాగిడి.

కామ—మేముకూడా ఎందు కమ్మా! రైలు ఖర్చులదండుగ! తల్లి పిల్లా వస్తారు.

వెంకట—వెళ్ళనయ్యా పిచ్చిబ్రాహ్మణ! దావా ఖర్చులు మిగిలాయికావూ!

శారద—ఇంకా పైము వుందిగదా! సూర్యంగారూ మీరు పోయి బండ్లు తెప్పించండి. వీరిని రామస్వామి మొదలిచ్చాల్సీలో దింపి, నేను ముందుగా పోయి వేణు సంగతి వట్టిస్తా!

వెంకట—అమ్మా! నేను వెళ్ళతానూ!

శారద—నమతో చర్చచేసినది చాలా మేలయింది. కొన్ని విచారించవలసిన సంగతులు చెప్పినారు. వాస్తవంగా విడాకులచట్టం ఈ సమయంలో మనదేశానికి సరిఫడదేమో అని నాకుకూడా సందేహం కలుగుతుంది.

వెంకట—అమ్మా! నే నొకమాట చెప్తున్నాను. కోపంలేదుకద! ఇవి, మనకి స్వతహాగా పుట్టిన బుద్ధులుకావు ఏదో సంపర్కదోషం వల్ల అందరికీ భావదాస్యం కలిగింది. అది మీలో బాగా పనిచేసి విడాకులదాకా తెచ్చింది. మీభర్త ఈ పిల్లని విడిచి ఇంగ్లీషు చదువు కొన్న మిమ్మల్నిని చేసుకోడంలో పాశ్చాత్య భావాలకి పూర్తిగా దాసు డయ్యాడు. స్వతంత్రంలోచన లేకుండా చిన్నపిల్లకి పెళ్లిచేసి కొడుకు నింట్లోంచి తిరిగి తేసి శిష్టాచారాలకి దాను డయ్యాడు మా కామ శాస్త్రి. ఇక మాబోటివాళ్లం త్రికరణశుద్ధిగా ఎల్లప్పుడూ దాసులమే! ఏమయితేనేమి? ఇంగ్లీషులో ఉన్నతవిద్య నభ్యసించినందుకు మీరు ఆదర్శమయిన ప్రవర్తన చూపించారు. మహాత్యాగం చేశారు. మీ సాంఘిక సేవ సరియైన మార్గంలో నడవాలనే నే నన్నటికీ కోరుతూ ఉంటాను. చూశారా మన మేవిధంగా అభివృద్ధిలోకి వచ్చినా ప్రపంచ మంతటికీ ఆదర్శప్రాయమయిన భారతీయ స్త్రీత్వం మాత్రం నశించకుండా కాపాడాలి. మరి వెళతాను!

[శారద నమస్కరిస్తుంది—వెంకటరావు వెళతాడు]

ప్రకా—బళ్లు వచ్చేశాయి- వ్యవధి లేదు రండి.

శారద—రండమ్మా! మీ రంతా రండి—రెండురోజుల్లో అల్లుణ్ణి తీసుకొని తిరిగివస్తారు.

సీతమ్మ—అయ్యో కట్టుకొన్న గుడ్డతో ఎలాగ? మరో మారు గుడ్డయినా లేకుండా!

ప్రకా—బళ్లు మన యింటిదగ్గరనుండే వెళతాయి. అక్కడ తీసికోవచ్చును, టయి ముంటుంది—పదండి.

[అంతా వెళతారు]

ఓం!

బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

వి డా కు లా ?

ప దో రం గ ము

సమయం సాయంత్రం 6 గంటలు.

[చెన్నపట్నంలో ఒకవీధి - రాయలసీమక్షామ నివారకదళంవారు
పాడుతూ చందాలు వసూలుచేస్తూ. తిరుగుతారు]

“రంగా రంగా” వరస

- 1 రాయలు పరిపాలించిన దేశము
 రామరాజ్యమండీ! అది
 ఖామనిలయమై శ్రీశాసమయినది
 ఖామనివారణ చేయండి || రాయలు||
- 2 అష్టదిగ్గజము లలంకరించిన
 ఆంధ్రభోజ రాజ్యములో-ని
 రక్షరాస్యులగు ప్రజల జీవముల
 రక్షణకై నను తోడ్పడుడి! || రాయలు||
- 3 హంపీశిల్ప క్షేత్రగర్భమున
 ఆర్తనాదములు వినుడి! నా
 గాఢన పర్వత శిల్పసంపదలు
 ఆంధ్రుల కే కనరావండి! || రాయలు||
- 4 కత్తిసి కలమును సన్మారించిన
 ప్రత్తిపంటగల సీమన్
 ప్రియైశ్వర రాజు కొట్టుకొని జీ
 వించెడి జనులను చూడండి! || రాయలు||

- 5 పొట్టకు పట్టెడు కూడు లేకుండ
కట్ట గుడ్డ లేకుండా
మెట్టుకు సిలువగ నీడ లేకుండ
గిట్టెడువారిని చూడండి! || రాయలు ||
- 6 బాలురు వృద్ధులు స్త్రీలును పురుషులు
పాల నొసంగెడి పశువుల్
వేలకొలది పోవగ మిగిలిన జీ
వాలనైన నిలుపండి! || రాయలు ||

ఓం!

బ్రహ్మకృపాహి కవలమ్.

వి డా కు లా ?

ప ద కొం డో రం గ ము

నమయం ఉదయం 9 గంటలు.

[రామారా వింటో మేడమీద శారదగది పేలు కుప్పిలో కూర్చుని
అలోచనలో పడి పాడుకుంటూ ఉండగా]

గీ తం

ఎద మెత్తనొట్టకై సొదగుండరా, అంత
మదిగల అహ మ్మెల్ల వదలిపోవునురా||
వల పెరుంగక బ్రతికి కలికి మురిసేగంటె
వలచి విఫల మ్మొంది విలపింప మేలురా||
చెలివలపులేని నీ కలిమి కాల్పనె వినుము
వలపు తీగనె జీవ ఫలము కాయునురా||

ప్రేమకంటే ఎక్కువేముందిరా, ఎల్ల
కామ్యపదవులకన్న ప్రేమ ఎక్కువరా!
ప్రేమించు సుఖముకై, ప్రేమించు ముక్తికై
ప్రేమించు ప్రేమకై ఏ మింక వలయురా||

[బసవరాజు అప్పారావు]

[తండ్రి] దినాలా తీసినట్లుగా ఉత్తరం వస్తుంది. అదిచూసి వేణు
దుఃఖపడుతూండగా శంకరరావు, పద్మనాభం ప్రవేశిస్తారు. శంకర
రావు సాధారణమయిన పంచ, కోటు, కండువాతో వుంటాడు -
మాసిన గెడ్డం]

వేణు—[లేచి] ఇప్పుడు నెయిలులోనే వచ్చారా? ఇప్పుడే
వచ్చింది మీ ఉత్తరం!

శంక—[పద్మనాభంతో] మీరు కింద నిలబడి మీది కెవరూ
రాకుండా చూడండి. నే నిక్కడున్నానని పట్టమనిపిస్తేనా తెలియనీ
కూడదు. మీరుకూడా మునుగో ఏడో వేసుకొని కూర్చోండి. [పద్మ-
నాభతాడు]

[వేణు-శంకర-కర్పూరమీద కూర్చుంటారు శంక-చుట్టకాలుస్తూ]

వేణు—ఇంత లాన్ ఎట్లా వచ్చిందీ?

శంక—ఎట్లా వచ్చిందేమిట బాబోయీ! బాకీ దార్లంతా ఒక్క
మాటు మీద పడిపోతే ఏ వర్తకు డాగగలడు? ఇదంతా కాంగ్రెసు
వాళ్ళు చేసినవనే! వాళ్ళే బాకీదార్లందరినీ పిలిపించి మీద నెక్కించారు.

వేణు—మరి మిల్లుకూడా తగలబడి పోయిందని రాశారు.

శంక—[చుట్టుపక్కల చూసి] అది కొంత గమ్మతు. ఇక్క-
డెవరూ లేరుగద!

వేణు—లేరు.

శంక—మరి నీ భార్య ఏదీ?

వేణు—ఏపూరో లెక్కరుకీ వెళ్ళింది.

శంక—ఒక్కరే?

వేణు—ఒక్క రై! దాని కేం భయం. పదిమంది మొగ్గాళ్లపట్టు అది. మిల్లుమాట చెప్పండి ముందు.

శంక—వేయి బేళ్ళ నూలుకి ఆర్డరిచ్చి దానికోసం కొంత క్యాష్ (cash) ఉంచాము. ఈ బాకీదార్ల హడావుడిచూసి, ఆ క్యాష్ నిలువ చేసి, ఆర్డరు కాన్సిలు (cancel) చేశాము. ఇంకా నరుకు స్త్రీమరు ఎక్కలేదులే! మరీ విల్లువైన బట్టలన్నీ మేనేజరు పరంగా రెండు మూడు రోజులో చలామణీ చేయించేశాను. మిల్లులోఉన్న చెత్త, చెదారం, తుక్కు అంతా స్టోరుగదిలో నిలవచేసి నిప్పు అంటించాము. ఇంకేమింది! బట్టలస్తాకూ, స్టోరుగదీ కాలిపోయి లక్షరూపాయల నష్టం వచ్చిందని రూమరు పుట్టిపోయింది. అగ్ని ప్రమాదపు భీమా ఉంది కాదూ! వాళ్ళుగర్ల వసూలయిపోతుంది. రహస్యం సుమా! నీ భార్యకు కూడా చెప్పకుండుదు.

వేణు—దాని కీ గొడవలేమీ అక్కలేదు. దాని శంతసేపూ లెక్కర్నూ ప్రయాణాలతో సరిపోతుంది.

శంక—ఓ ఇద్దరికీ అన్యోన్యంగా, అనురాగంగా ఉందా?

వేణు—ఏమో, నా కేమీ నచ్చలేదు. అదిచెప్పినమాట నేను వినవలసిందేకాని, నే చెప్పినమాట అది వినదు.

శంక—ఇంతేనట! అయితే ఇరవై రోజులకే మొగం మొత్తిపోయిందీ? ఊళ్లో ఉన్నప్పుడేనా, దగ్గరకు రావడం, మాటా మంత్రీ—

వేణు—ఏమిటో పోనిద్దురూ! ఇప్పటి కింకా ఏమీ లేదు.

శంక—అయితే దీనినికూడా వదిలేస్తా వేమిటి? కొంపతీసి—

వేణు—వదిలేస్తే భరణానికి దావా పడేస్తుందేమో! పెద్ద హోదామనిషి—

శంక—దావాపడేస్తే మనదగ్గరనుంచి కానికేంవస్తుంది సత్తికి చేతులు? నేను ఐ. సీ. పెట్టేస్తున్నాను. ఒకసారి సీతో ఆలోచించి మరీ చేదామని వచ్చాను. ఈ రావడం యకాయకీ కారులో కొంత

దూరం వచ్చి అక్కడ రైలెక్కాను. కొందరు బాకీలకి దావాచేసి అరస్తువారంటు తెప్పించారు.

వేణు—కొంప ములిగిందన్నమాట! బాకీ లెంత ఉన్నాయి ?

శంక—లక్షకి పైగా ఉంటాయి. ఆ భీమా కంపెనీవా శ్శ్యమయినా దయదలచి ఇస్తే వాళ్లు పంచుకు తింటారు.

వేణు—లెక్కలనిబట్టి సరుకు నిలవ, కేష్ నిలవ తెలియదూ !

శంక—లెక్క లెక్కమన్నాయ్? అవికూడా స్టోరుగదిలో కాచి పోతేనే!

వేణు—ఈ మ్యునిసిపల్ చెయిర్మను పనినుంచే లాన్ వచ్చేసింది.

శంక—ఏం చెయ్యమన్నావు? కొన్ని గ్రహాలు పట్టుకొని వదిలేయకావు.

వేణు—నలుగురిలో ఎంత తలవంపులు!

శంక—తలవంపుల కేముందిరా! జరిగినన్నాల్లా దర్జాగా జరిగి పోయింది. హంసయి ఆరునెలలు బతికితే చా లన్నాడు. మనకి దివాలా ఏమిటి, డబ్బిచ్చుకొన్నవాళ్ళకి దివాలాకాని? ఆ మాత్రం భుక్తికి జాగ్రత్త పడకుండా వ్యవహరించలేదు. మనలో ఇట్లాంటివి ఎక్కడోగాని, కొన్నిఉళ్ళలో కోమట్లు పిల్లనడగడానికి వెళితే ఎన్ని దివాలాలుతీశావని అడుగుతాగట. ఎన్నిదివాలాలు తీస్తే అన్నిలక్షలు నిలవవున్నట్లు... అయితే నీ భార్య ఎప్పుడు వస్తుంది?

వేణు—ఇప్పుడు మెయిలులో రావలసిందే! క్రిందనుండి గోల వినబడుతుంది. వేణు మేడమీదనుంచి క్రిందికి చూచి “వదిలే యండి; వాళ్ళని అడ్డుపెట్టకండి” అని కేక వేస్తాడు]

శంక—ఎవ రది?

వేణు—అవిడగారే దయచేసింది. మీ మేనేజరు తెలియక అడ్డగించాడు.

శంక—వాళ్లంటున్నావు? ఇంకా ఎవరేనా ఉన్నారా ఏమిటి?

వేణు—ఉన్నాడు లెండి, ఒక హిందీమాస్టరు. అవిడకి అతనికి స్నేహం. ఇద్దరికీ ఏవో చర్చలూ తర్కవాదాలున్నూ.

[శారద ప్రకాశం ప్రవేశిస్తారు. శంకరరావు వారిద్దరినీ పరకాయించి చూస్తాడు ప్రకాశం, శంకరరావుని పరకాయిస్తాడు.]

శార—ఎవ రది? మాకు మీదికి రాకూడదని అడ్డు చెపుతున్నాడు?

వేణు—మా ఫాదరు వచ్చారు. మేము వేరే సంగతులు మాట్లాడుకొంటున్నాం! అందుచేత ఎవరినీ మీదికి రానీవద్దని మనిషిని కాపుంచారు.

శార—మీ ఫాదర్ మ్యూనిసిపల్ ఛెయిర్మను ఈయనేనా? (ప్రకాశంతో) మీరు కారులో పోయి వారిని తీసుకొనిరండి. (ప్రకాశం వెళతాడు; శారద నూట్ కేసు, పుస్తకాలు తేబిలుమీద పెట్టి బాత్ రూమ్ క్లీన్ గా ఉన్నదా?

వేణు—అదేమో! నేను చూడలేదు. [శారద కోపంగా చూసి వెళుతుంది].

శంక—ఏమి టంటుంది?

వేణు—స్నానాలగది శుభ్రంగా ఉందా అని అడుగుతూంది.

శంక—నువ్వు బంట్రోతు వసుకొండా ఏమిటిచెప్పా! నువ్వు న్నట్లే నోయ్ దాఖలాగానే ఉంది. మరి ఇలాంటిదాన్ని చేసు కొన్నావేమీ?

వేణు—బుద్ధి గడ్డి తిని.

శంక—ఆ కుర్రాడు, కామశాస్త్రీకొడుకు మీ బావమరదికి మల్లే ఉన్నాడు.

వేణు—అబ్బే! ఇత నిక్కడ హిందీమాస్టరు; అస లతను కైలులో పడ్డాడని కూడా విన్నాను.

శార—[లోపలినుండి] వేణూ! మీ ఫాదర్ తో నేను కొంత ప్రయివేటుగా మాట్లాడవలె! నేను పిలిచేవరకూ నీవు కిందికి పో!

శంక—నిన్ను కిందికి పోమొంటూందా?

వేణు—మీతో ఏదో ప్రయివేటుగా మాట్లాడుతుందిట.

శంక—నాతోనే! ఇంగ్లీషు మాట్లాడవద్దని చెప్పమా! అయితే నిన్ను ఏమండీ, మీరు, అనికూడా పిలవడం లేదా ఏమిటి?

వేణు—ఆ పద్ధతి మేము మానుకొన్నాం! ముద్దుగా వేణు అని పిలుస్తుంది.

శంక—అయితే నీదగ్గర భయం భక్తి లేదన్నమాట!

వేణు—ఇప్పుడారోజులు పోయినాయి! ఇప్పుడంతా ఆడదాని కంటే మగవాడి ఎక్కువేమిటి? ఈవూరి కావూరెంతో ఆవూరు కీ వూరూ అంతే దూరమని? ఇప్పుడు స్త్రీల మువ్వమెంటు అని ఒకటి వచ్చింది.

శంక—అయితే మగాళ్లుచేసేవసులన్నీ నీళ్ళుచేస్తారన్నమాట.

వేణు—అహా! ఇకముందు ఆడవాళ్ళు మొగవాళ్ళమీద అధికారం చలాయించడం; ఉద్యోగాలు చేయడం, పోలీసువసులు-మంత్రివసులూ అన్నీవీళ్ళే! మగాళ్ళకి ఇంట్లో వంట పెంట, పిల్లలకి సంరక్షణ, అంటుతోమటం, బట్టలుతకటం, దాసీపనీ—ఇత్యాదులు.

శంక—పోనీ పిల్లలని కనడమేనా ఆడవాళ్ళు చేస్తారా? అదీ మగాళ్ళేనా?

వేణు—వస్తుంది ఊరుకొండి. [సంజ్ఞ చేస్తాడు]

[శారద వ్రేలిస్తుంది. శంకరరావుకు ఎదురుగా కుర్చీమీద కూర్చుంటుంది, శంకరరావు దుస్తులు, మీసం నర్దుకొని, తీవిగా కూర్చుని వింతగా చూస్తాడు.]

వేణు—నేను క్రిందికి వెళతానుగాని మా ఫాదరుకి ఇంగ్లీషు రాదు. తెలుగులోనే మాట్లాడాలి. [వెళతాడు]

శార—ఏమండీ! వేణుకి మీరు మొదట పెండ్లిచేసినారా?

శంక—అవును? మేనరికంచేశాము. ఆపిల్లని విడిచిపెట్టేశామే!

శార—ఏమికారణంచేత విడిచిపెట్టినారు?

శంక—ఏమో! చదువు సంధ్యలేదని మావాడికి నచ్చలేదన్నాడు.

శార—చదువులేకపోతే విడిచిపెట్టేదేనా! వేణూ! వేణూ!

[వేణు తొందరగా వచ్చి చేతులు కట్టుకొని వేళాకోళంగా నిలబడతాడు.]

శార—నీవు నీ మేనమామ కొమార్తెను పెండ్లిచేసికొంటివి కాదూ!

వేణు—అవును! ఇప్పుడే నంగ తెందుకు?

శార—స్పెషల్ మారేజి ఆస్తుప్రకారం మారేజిచేసుకొన్నప్పుడు నీవు ఆస్తుకు బైండయినట్లుగా రిజప్ట్రారువద్ద నంతకం చేయలేదూ?

వేణు—అవును. చేశానే!

శార—దానిలో ఒకభార్య ఉండగా తిరిగి మారేజి చేసుకోకూడదని కండిషన్ లేదూ?

వేణు—ఆ భార్యని విడిచిపెట్టేశాక అది లేనట్లే కాదూ!

శార—ఉండగా అనగా బ్రతికి ఉండిగా అని అర్థం.

వేణు—అదేమో! నాకు తెలియ లేదయితే నీ నిట్లా అర్థం చేసుకున్నాను.

శార—తెలియలేదా! నన్ను అబద్ధం చెప్పి మోసం చేసినదానికి నిన్ను ఎందుకు ప్రొసిక్యూట్ చేయకూడదు?

శంక—ఇదేమిటోయి! [కంగారు పడి, శారదతో] ఏదో తెలియక చేశాడు. ఎలాగో సర్దుకోవాలి మరి!

శార—తెలియక చేసినాడా? నాలైఫ్ అంతా పాడుచేసినాడే!

శంక—ఏదో పొరపాటు జరిగిపోయింది. చేసుకొన్నందుకు వాడేం సుఖపడిపోతున్నాడు.

శార—నీ భార్య నెందుకు విడిచిపెట్టినావు?

వేణు—చదువు సంధ్యా లేదు. ఓట్లు ఫేవర్లుగా ఉంటుందని.

శార—భార్యఅంటే చినిగిపోయిన చెప్పు అనుకొంటివా విడిచి పెట్టేదానికి? రసం పీల్చి పిప్పి పారవేసే చెరుకుతుంగు అనుకుంటివా? గింజలు తిని పారవేస్తారే, అ బేముగీ, మొక్క-బొమ్మలంటే అనుకుంటివా? నీ భార్యను తిరిగి తెచ్చుకుంటావా?

వేణు—నిన్ను మారేజి చేసుకొన్నాక ఆభార్య నెందుకు తెచ్చుకుంటాను? ఇద్దరినీ భరించగలనా? అందుచోనూ బిజినెస్ ఖయిలయాక—

శార—ఐ డోన్ట్ కేర్ ఫర్ యూ (I don't care for you) నాకు హాజ్ బెండై ఉండేదానికి నీవు డిజర్వుకావు. ఇంకా నన్ను మా ఫాదర్ నీ మోసం చేసేదానికి చూస్తున్నావా?

వేణు—నేనేం మోసంచేశాను? నీటూర్సుకీ, ప్రోగ్రాములకీ కావలసినంత డబ్బూ పెట్టి, నిన్ను ఇంత ప్రేమించి, నీ యిష్టం వచ్చినట్లూ ఊళ్లంట తిరుగుతూంటే ఊరుకొని సహించినందుకు పైగా మోసంచేశా నంటావా?

శార—నాకు ప్రొవర్బీ లేదనుకొంటివా? ఈ హాస్ నాఫాదర్ నా కొరకు కొన్నదిదా; ఫాదర్ లైఫ్ ఇన్స్యూరెన్సు అవకాంటు పెన్ థాజండు నాపేరదా అసైన్ (assign) చేసినారు. ఇంకా పెన్షన్ కూడా కమ్యూట్ చేసి ఇస్తానన్నారు. నేను నీపై ఎంతైరుగా డిపెండ్యు ఉంటి ననుకుంటివా? నేను ఇంతకాలము నీవైఫ్ అనిపించుకొని నాపేరు లెండ్ (Lend) చేసినందుకు నీవు గ్రేట్ ఫుల్ గా ఉండవలసింది. లైఫ్ లో నాకు తగిన పార్షరుగా ఉండే దానికి నీవు డిజర్వుకాక పోయినా నీతో లివ్ (live) చేసి ఉందును! నీవు ఫస్టువైఫ్ సంగతి దాచిపెట్టి నన్ను డిసిఫు చేసినందుకుదా నిన్ను డైవర్సు చేస్తున్నాను.

శంక—అయితే అమ్మాయీ! ఇంత ఐశ్వర్యమున్నాక సుఖంగా ఉండకూడదూ! వదిలేసిన పిల్ల దానిజోలి ఎందుకూ? మాదగ్గిర ఉన్న నాల్గు మేం పెళ్లం! భార్యా భర్తల డబ్బుకి నాదీ నీదీ అనే భేద మేమిటి? ఇద్దరూ కలబోసుకోవాలిగాని.

శార—ప్రిన్సిపుల్స్ (principles) లేకుండా రోగరీ ప్లేచేస్తే ఎట్లా ఉండేదండీ? స్పెషల్ మారేజి ఆఫ్టలో నాకు డైవర్సు చేసే అధికారం ఉంది.

వేణు—అయితే నువ్వు మళ్ళీ పెళ్ళి చేస్తుంటావా?

శార—నో! నాకు మగవాడంటే అసహ్యం వుట్టింది. మగవాండంతా రోగ్గు! చెప్ప? సిపు ఆ పిల్లను తీసిపెట్టుకుంటావా?

శంక—ఆ పిల్లబాధ ఈవిడకు పట్టుకుం దేమిటా? మధ్యని? పోనీ అబ్బాయి! అట్లాగే అందూ!

వేణు—నా కేభార్యా అక్కర్లేదు. ఇప్పుడు దివాలాతీసి మళ్ళా మొదటిపెళ్ళాం పని కొచ్చిందని అందరూ దెప్పడానికా?

శంక—దెప్పే దేమిటి? మనడిలో ఆ బుచ్చన్న శాస్త్రుడు కొడుకూ, సుబ్బయ్యగారి నరిశింహం రెండోపెళ్ళాన్ని విడిచిపెట్టి మొదటిపెళ్ళాన్ని మళ్ళీ తెచ్చుకున్నారుకాదూ!

ప్రకా—[ప్రవేశించి] వాళ్ళని లోపలికి రానీకుండా గేటు దగ్గర అడ్డుతున్నారు.

శార—నెక్ హిమ్ ఔట్ (Neck him out) వారిని లోనికి తీసుకు రండి! [ప్రకాశం వెళతాడు]

శార—[వేణుతో] నేను విజయనగరం పోయి ఆ పిల్లను చూసి వస్తాని. నీ నమాచార మంతా తెలిసింది. నూర్యం ఎవరు తెలియునా? నీ బ్రదర్స్ లా! వా రందరు ఇక్కడికి వస్తున్నారు.

శంక—నేను చెప్పలేదు! అబ్బాయి!

వేణు—ఇతడే చేశా డిమాయంతాను. ఇన్నాహూ వస్తూ పోతూ ఉంటే నా కేమీ అనుమానం కలగ లేదు! ఎనిమిదేళ్లకిందట ఆ పెళ్ళిలో చూశానేమో ఏం జ్ఞాపకం! ఎంతానూ పేశాడు!

[కామశాస్త్రీ, నీతమ్మ, రత్నం, ప్రకాశం ప్రవేశం; కామశాస్త్రీ ముందుకు వచ్చి అందరినీ పరకాయుస్తాడు. నీతమ్మ వెనక్కి నిలబడి బతుకుగా ప్రక్కచూపులు చూస్తుంది. రత్నం, తల్లివెనకాల నిలబడుతుంది. ప్రకాశం ఒకప్రక్కగా నిలబడతాడు. వేణు కంగారు పడతాడు.]

శారద—[రత్నంతో] అమ్మాణీ! ఇటు రా!

[రత్నం, శారద దగ్గరకు వెళ్లి తలవొంచుకొని నిలబడుతుంది]

శంక—ఏమిరా! అబ్బాయి! మరేమిటి? ఆవిడ అట్లా అంటుంది. పిల్లను చూశావా! శుభ్రంగా బొద్దుగా పెరిగింది.

వేణు—[రత్నంవేపుకీగంట చూచి] మాట ఇలా రండి [వేణు శంకర- పైకి వెళతారు]

సీత—ఒప్పుకున్నాడా అమ్మా?

శార—ఎవరికోసం! ఒప్పుకోక ఏమి చేస్తాడు! ఇద్దరూ మూర్ఖులు కొని వస్తారు. నూర్తంగారూ! మీకు మనీ ఇస్తాను. ఈ దగ్గర షాపుకు పోయి ఒక వస్తువు కొని తెస్తారా?

[శారద, ప్రకాశం పైకి వెళతారు]

కామ—ప్రకాశిగాడు ఈవిడ వెనకాల తిరుగుతున్నాడేమిట?

సీత—ఊరుకోండి బాగుండదు. ఆవిడ మనస్సు అతనిమనస్సు తెలిసినవా రెవ్వరూ అలా అనుకోరు. అయినా మొగాళ్ల కిదో దుర్గుణం, ఊరికే అనుమానపడడం.

కామ—ఏమేపు! నువ్వుకూడా ఆవిడలాగే ఇటుపైని నా మీదికి ఎదురు తిరుగుతా వేమిటి?

సీత—ఆ ఎదురు తిరుగుతే మహా ఊరుకునే మనుష్యులనీ- ఆవిడలాంటి మనిషుందా? సవిత్రకోసం మొగుణి పడులుకొనే ఇల్లా లెవరుంది? [ప్రకాశం ఒక పొట్లం పట్టుకొని ప్రవేశిస్తాడు.]

కామ—అబ్బీ! ను వ్వింటికి రావూ?

ప్రకా—రాయలసీమ వెళదా మనుకొంటున్నాను. అక్కడ ఘోరమయిన కరువుపుట్టింది.

కామ—ప్రాయశ్చిత్తం అక్కర లేదని ముననబుగారు నెల విచ్చారు.

ప్రకా—నారికి చాలా కృతజ్ఞుణ్ణి.

కామ—[కంటతడితో ప్రకాశం గెడ్డం పట్టుకొని] ఏదో! పెద్ద నాణ్ణి అనేశాను; మనస్సులో కోపం లేదుగదా!

ప్రకా—మీ రన్నక్షణంలో కూడా నాకు కోపం లేదు. మీరు విచారించకండి.

కామ—అప్పుడు మన విజయనగరం కాలేజీలో స్టూడెంట్స్ ఇన్స్టిట్యూట్ చదువుకోసం కాశీ వెళ్ళిపోయావు. నాలుగైదు సమస్యలు కట్టు మిచ్చి పిల్ల నిస్తామని వస్తే తేలగొట్టేశావు. నేనూ పెద్ద వాణ్ణి పోతున్నానా! ఇంటిపట్టున ఉండి పెళ్ళిచేసికొని నాకు ఆనరాగా ఉండకపోతే ఎలాగ? నాకు ప్రథమ కోపమని తెలుసుండి!

ప్రకా—నేను రాయలసీమనుండి తిరిగివచ్చాక ఆలోచిద్దాం.

శార—ప్రేమించి ఏమండి వారు వచ్చినారా?

ప్రకా—ఇంకా ఆలోచన తెగలేదండి.

శార—రండి! ఈలోగా మాయిల్లు చూడండిమీ!

కామ—ఓ! ఇల్లెమిటి? దివ్యభవనం. కలియుగవైకుంఠం.

[అంతా వెళతారు శంకరావు, వేణు ప్రవేశం]

శంక—మరికేమి ఆలోచించక బాబ్బాయి!

వేణు—కేమి మీ సరదానా? అంతా భంగమయింది, బి. యే వర: చదువుకోవడానికో ఎంగో లాసాగా జీవితం గడుపుదా మనుకొన్నాను.

శంక—నిజమే! చక్క- ఇంగ్లీషు మాట్లాడుతూ జటా పటాలు వేసుకొని, సినిమాలకీ, నాటకాలకీ తిరుగుతూంటే జరిగినన్నాళ్లు సౌఖ్యంగానే ఉంటుంది. ఇంతకీ ఆవిడకి నీ మీద మోజు లేనిదే!

వేణు—ఏనీ పెళ్ళయి నెలరోజులయినా కాలేదు. క్రమంగా దోపకి రాకపోతుందా అని ధైర్యం.

శంక—మరి లాభం లేదు. నేను కనిపెట్టాను కానూ? ఇంతకీ మనస్థితి మారిపోయింది. నే నొక్క కానీ పంపలేను. నువ్వు పట్టుమని పదిరూపాయ లాజ్జించలేవు. పైగా మొదటిపెళ్ళి కాలేదని అబద్ధమాడి రిజప్ట్రారుదగ్గర సంతకం చేశావా! అందుకు కైదులో పెట్టించకుండా ఆ పిల్ల సంగీకరించినంతమాత్రాన ఆవిడ విడిచిపెడతా ననడం గొప్ప

మేలనుకో! ఈపట్ల ఈవిడ చాలా మంచి మనిషే అని సంతోషించు. అంతకంటే నువ్విప్పుడు చేయదగిన దేదీ లేదు.

వేణు—ఇంక చెన్నపట్నం సరదాలకి సలాం పెట్టేయడమే!

శంక—ఏం చేస్తాం! పాప్తం లేందే! వాళ్లంతా వస్తున్నారు. ఒప్పుకొన్నావని చెప్పేదాం. చెప్పు మరి! నేను ఎంత దూరాలోచన మీద చెపుతున్నానో తెలుసునా?

[శారద, ప్రకాశం, కామశాస్త్రి, సీతమ్మ, రత్నం, ప్రవేశం.

శంకరరావు వేణుని తొందరపెడతాడు.]

వేణు—కాసిండి మరి.

శార—ఏమండీ?

శంక—ఒప్పుకొన్నాడు.

శార—దటీజ్ రైట్ (That is right) నిండాసంతోషం [వేణుని రత్నాన్ని దగ్గరగా చేర్చి చేతులు కలిపి ప్రకాశం తెచ్చిన పొట్లంవిప్పి కర్పూరపు పేర్లు తీసి ఇద్దరికీ ఇచ్చి, ఒకరొకరికి వేయిస్తుంది.]

శంక—అబ్బాయి! మీ మామగారికి అత్తగారికి నమస్కారం చేయి.

[వేణు అత్తమామలకి నమస్కరిస్తాడు - వారు దీవిస్తారు. సీతమ్మ రత్నంచేతి, శంకర, శారద, కామ, ప్రకా-లకు నమస్కారం చేయిస్తుంది.]

శంక—[కామశాస్త్రితో] గతంగతమే! పాతవేదీ మనస్సులో ఉంచుకోకూడదు. పొరపాటు నాదీ మావాడిదీ అని ఒప్పుకొంటున్నాం.

కామ—నువ్వు అల్లుడూ ఈ పట్టున మాయింటికి రావాలి. నువ్వెంత చెయ్యిరైనువయినా ఎంత ధనవంతుడి వయినా సమృద్ధం పట్ల సమానులమే!

సీత—[శారదతో] మీరుకూడా శారమ్మా! ఒక్కసారి మాయిల్లు పావనంచెయ్యరూ? ఈసుకృత మంత్రా మీదే!

శార—ఈరోజు మీ గంతా ఇక్కడే ఉండండి. విందు చేస్తాను.
వేణు! నా రింగు నా కిచ్చివేయి ఇదిగో నీ రింగు. ఐయామ్ నో మోర్
యూవర్ వైఫ్ (I am no more your wife).

వేణు—[రింగు ఇచ్చివేస్తూ] మంచి గుణపాఠం అయింది.

శార—ఇక ముందుకూడా నిన్ను నా ఫ్రెండుగా ట్రీట్ చేసే
దానికి అబ్జక్ షన్ లేదు.

వేణు—థేంక్సు-

శంక—వియ్యం సమానమయినవారితో ఉండాలిగాని, ఆవిడ
అప్పరసలాగ ఆకాశంమీదికి ఎగిరిపోతూంటే క్రిందినుండి మనం
కొంగట్టుకొని వేలబడితేమాత్రం ఎంతసూరం వెళ్ళగలం? డబ్బులెక్కే
మిటి? చంచలాలక్ష్మి అన్నాడు డబ్బు మనతో వచ్చిందిగాని మనం
డబ్బుతో రాలేదుకద!

ప్రకా—మామగారు బాగా చెప్పారు. ఆదర్శాలు అభి
ప్రాయాలూ వేరయినప్పడు సమానదాంవత్వం గునకరు. దానికి
డబ్బుతోనూ బియ్యేచదువుతోనూ సంబంధంలేదు. మానసిక వికాసం
ప్రధానం. ఈ మహాకార్యం చేసి పుణ్యం కట్టుకొన్నందుకు శ్రీమతి
శారదాంబగారికి అనేకవందనాలు. వారి ఆదర్శాలు- ఉత్కృష్టమైన
దేశసేవా- అఖండమయిన త్యాగం—

శార—చురిలెక్కరువద్దు. నా డ్యూటీదా చేస్తాను.

[తెరలో రాయలసీమ క్షామనివారకదళంవారి పాట వినబడుతుంది.]

శార—ఎవ రండీ! అది!

ప్రకా—రాయలసీమ క్షామనివారకదళంవారు.

శార—వారిని పిలువండి!

[ప్రకాశం వెళ్లి వారిని పిలువగా వారు ప్రవేశించి ఒకచరణం
పాడుతారు]

శార—[దళపతితో] ఈ ధన మంతా ఏమి చేస్తారు ?

దళ—రాయలసీమలో కరువువల్ల నష్టపోయిన గ్రామానికి పోయి, ఈ ధనం వారి కిచ్చి చేతివైసంత మానవసేవ చేదామని మా సంకల్పం.

శార—స్త్రీ లెవరూ లేరా ?

దర—స్త్రీలదళం వేరే ఉంది. వా రింకొకవీధిలో చందాలు వనూలు చేస్తున్నారు.

శార—[మెడలోని హారము తీసి] ఇదిగో నాచందా! సూర్యం గారూ ! నే నా స్త్రీలదళంతో చేరి రాయలసీమ పోయేదానికి నిశ్చయించినాను. ఇట్లా ఆస్పాతం వస్తున్నామని ఘోషం కొక వై రియ్యండిమీ !

ప్రకా—అవశ్యం-

అందరూ.

[వందేమాతరం గీతం పాడుతారు.

వందే మాతరం ! సుజలాం సుఫలాం మలయజ శీతలాం నన్యశ్యామలాం ! మాతరం- వందే॥

కలప కొలత జంత్రి

గ్రంథకర్త:

శ్రీ. మాదిరెడ్డి పానకాలనాయుడుగారు

వెల 2—0—0

తెనుగుతల్లి

గ్రంథకర్త:- వేదాంతకవి.

విశ్వదాతని కని విశ్వ విభూతి సంపాదించిన మన తెనుగుతల్లి. తన చిన్నకొడుకుల అధోగతివల్ల దిక్కు మొక్కు లేక యేటోపడి కొండల్ని కరిగిస్తుంది. అఖండ విశ్వ కవితా సంస్థాన కవిచక్రవర్తిని చెట్టపట్టి కష్టాలొంచి గట్టున పడుతుంది. ప్రతివారూ చదివి తీరాలి. నాటకాన్ని చూచి తీరాలి. వెల రు. 1-8-0

కష్టకాలం

గ్రంథకర్త:- వేదాంతకవి.

భాగ్యవంతులచుట్టూ పహారాకాస్తున్న భజనపరులనల్ల యీ కష్టకాలం ప్రసంగానికి దిగింది. కొంపలు ముట్టించింది. నిజానికి నిల బడ్డవాళ్ళని ఖాసిచేస్తున్నది. కష్టకాలంలోవున్న అసహాయశూరులకు ఈ నాటకం వజ్రీకవచం వంటిది. వెల రు. 1-8-0.

ముద్రిక

గ్రంథకర్త: పానుగంటి.

మొగుడికి ముండలమీద మోజు, భాగ్యుని పానినీర్యం అంటే ప్రాణం! చేతులో సిరిచిందు లేస్తోంది. ఆజ్ఞు లోకం అడలిపోతోంది. క్షణక్షణపరివర్తన పొందే అతని భోగలాలనస్వంక్షింద యెన్నితాలి బాట్లో తగలడిపోయినై, ఎన్నిసంసారాలో మన్నైపోయినై, శుద్ధకాతనికి కామపిశాచానికి బలిగా ఒక సుక్షత్రియ కన్నై బలాత్కారంగా తేబడ్డది. ఆమెను మహారాణిగా చెయ్యాలని ఆ మహారాజు తొందర పడ్డాడు. అదన్ని చూసి చూసి, అతని భార్యలోవున్న సహనం కాస్త చచ్చిపోయింది. మెత్తమెత్తగా చెవిమెలేసే ఓ దానీకన్నెను ఆమె చేరదీసింది. అక్కడనుంచి కథ ప్రారంభమైంది.

వలపు పల్కులలో, పలుకు కలుగులలో కలుగుములుగులలో ఆదాసి రాజుగారి వలపు చెలికాని లొంగించుకొని, బుగ్గపోట్లతో నాటకం అంతా నడిపింది. ముసిముసి నవ్వులతో రాజుగారి ముద్రికనవహరించి, ఆయన్ని బంధించి సావ్యభాముని హాగిట్లో క్షత్రియకన్నె చిక్కకోకుండా విడిపించి రాణి కంటినుంచి రత్నాలు కురిపించింది. వెల రు. 1-0-0.

వలయువారు:- సరస్వతీ బుక్ డిపో, బెజవాడ.

స ర స్వ తీ బు క్ డి పో, బె జ వా డ.

చరిత్రాత్మక స్త్రీజీ నాటకములు

ఒక్కొక్కటి ధర రు. అ.

రసపుత్రవిజయం	ఇ. య.	1-2
రాణాప్రతాపసింగ్	డిటో	1-0
చంద్రగుప్త	సం. శి.	1-4
ఖల్జీ రాజ్యపతనము	గు. వేం.	1-12
దుర్గాదాసు	జం. శి.	2-0
రాణాప్రతాపసింహ	డిటో	1-4
బొంబాయియుద్ధము	శ్రీ. కృ.	1-0
గణపతిస్థానము	ము. సు.	1-0
భక్తబీరూరాబాయి	కే. రా.	1-2
అనారకలి	డిటో. స.	0-12
భక్తిపరిశివాజి	డిటో	1-0
చండీక	ము. వే.	1-8
ధరణికోట	సో. రా.	1-8
ప్రతాపగున్దీయము	డిటో	1-8
తాజమహల్	డిటో	1-8
నౌ రోజా	భో. నా.	1-0
శంభాజీనిర్యాణం	శ్రీ. కా.	1-0
శివాజీ శీలము	డిటో	1-0
రోషనార	కొ. సు.	1-0
ఆంధ్ర వాణీసామ్రాజ్యమును శ్రీకృష్ణదేవరాయలు	పో. సు.	1-0
మహారాష్ట్రవిజయం	చ. మా.	1-0
రంగరాయ కదనము		0-12
బొమ్మిలియుద్ధము	కా. సాం.	0-12

ఆంధ్ర నాటకములు

ఒక్కొక్కటి ధర రు. అ.

ప్రతాపాగ్నిరీయం	కో. శ్రీ.	1-4
చంద్రగిరాభ్యుదయం	డిటో	1-4
చిత్రసలీయము	ధ. కృ.	1-12
విజయనగరంగధర	డిటో	1-12
పాదుకాపట్టాభిషేకము	డిటో	1-8
చంద్రహాస	డిటో	1-8
ప్రమీలాగ్జనీయము	డిటో	1-4
ప్రహ్లాద	డిటో	1-4
మోహినీరుక్మాంగద	డిటో	1-4
సావిత్రి చిత్రాశ్యము	డిటో	1-4
బృహన్నల	డిటో	1-4
పాంచాలి స్వయంవరం	డిటో	1-4
ముక్తానలి	డిటో	1-4
చిరకారి	డిటో	1-4
పత్నిప్రతాప్ అను అనమాయ	సో. అ.	1-4
పద్మశూహము	కా. నా.	1-4
చిత్రాభ్యుదయము	మను	1-0
సారంగధర	కా. నా.	1-0
విద్యారణ్యుడు	దం. వేం	0-8
కిషోరి	సూ. పా.	1-0
శామంతల	కం. వీ.	1-0
బిల్వమంగళ	శ్రీ. కా.	1-0
లీలావతి సులోచనలు		1-0
మాధవాచార్య విద్యారణ్య		1-0

స ర స్వ తీ ఋ క్ డి పో, బె జ వా డ.

సాంఘిక స్థానిక నాటకములు

ఒక్కొక్కటి ధర	రు. ఆ.	ఒక్కొక్కటి ధర	రు. ఆ.
లోభి పా. వి.	1-8	కన్యాశుల్కము గు. లి.	1-8
తెలుగుతల్లి వే. వేం.	1-8	నేతగిరిశిక్షము బి. స.	0-8
కష్టకాలము డిటో	1-8	టేన్ పుల్లతోడుపాన్ ముద్దాగిష్టము 0-8	
ఆదిలిమంట డిటో	1-8	పానికొంప మ. ప.	0-12
పతితపావన తాం. వేం.	1-4	ప్రేమాగీత గు. వెం.	1-8
విడాకాలా? గు. నా.	1-8	మధుసూక్తాలము ఆ. సా.	1-0
ఆంధ్రజ్యోతి డిటో	1-8	విసిమిల్లము బి. కా.	0-5
లేడిడాక్టరు కా. హ.	1-4	క్రాంతియు డిటో	0-8
కాలేజీగరల్ డిటో	1-0	ఏకేస ప్యాలా (చిత్రపత్) 1-4	
ముద్రిక పా. ల.	1-0	పునర్వివాహము డిటో	1-4
విచిత్రవివాహం డిటో	1-0	చిత్తవృత్తి డిటో	1-0
రాతిస్తంభము డిటో	1-0	భాగత రమణి డిటో	1-4
చింతామణి కా. నా.	1-8	తానెన" సి డిటో	1-0
మధుసేవ డిటో	1-8	వృద్ధవివాహము గో. వేం.	0-12
వరవిక్రయం డిటో	1-8	అంబాలి గామకృష్ణ చిం.పో. 0-12	
భక్త హాకామిశ మ. లి.	1-4	చిద్వీరాసము (జ్యోతి) 0-12	
రంగూన్ మెయిల్ సూ.పా.	1-4	ప్రేమాగీతము క. జ.	1-0
రంగూన్ గో. పో. రా.	1-8	కలియుగచర్మము డిటో	1-0
జయంతిజయవాణి ఆ. స.	1-0	పోతురూపి డిటో	1-0
విజ్ఞాన్మార్గజే. కొ. ల.	1-0	పునర్పురూపము-1 ఆ. పి.	1-0
సరిపడని సంగతులు టి.రా	1-4	పునర్వివాహము ఆ. పో.	1-0
వాక్యకా. గో	1-2	సరిపడని గామి మా. వెం.	1-0
అభివ సరస్వతి వే. } నవనాగరిక మ. పా. }	1-0	సురూపము కి. వ. బి.	0-10
సుదినము రా. వేం.	0-12	సినిమాగరల్ చా. పి.	1-0
		నేనతి మా. లి.	1-4

స్వకీయ శ్రీ సరస్వతీ ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రితము.

